

[ศิษยาภิบาล]

และ

[การให้คำปรึกษา]

พื้นฐานการดูแลและเลี้ยงดู
สมาชิกที่ต้องการความช่วยเหลือ

เจเรมีย์ ปีแอร์ & ดีแพค เรอู

“การให้คำปรึกษาตามแนวทางพระคัมภีร์ ปักแน่นอยู่ในความพอเพียงและสิทธิอำนาจของพระวจนะ มีความสำคัญต่อสถานภาพของคริสตจักร นี่เป็นคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างน่าทึ่งแก่ศิษยาภิบาลในการให้คำปรึกษา เปี่ยมด้วยสติปัญญาและพระปัญญาจากพระคัมภีร์สำหรับศิษยาภิบาลมือใหม่หรืออาวุโส ศิษยาภิบาลทุกท่านจำเป็นต้องมีหนังสือเล่มนี้”

อาร์ อัลเบิร์ต โมห์เลอร์ จูเนียร์ ประธานและศาสตราจารย์ของโจเซฟ อิมเมอร์สัน บราวน์

ผู้อำนวยการศาสนศาสตร์คริสเตียน แห่งวิทยาลัยพระคริสตธรรมเซาท์เทิร์นแบปติสต์

“หนังสือเล่มนี้ซื้อสัตย์ต่อพระเจ้า เต็มด้วยความคิดและความเป็นจริงเกี่ยวกับผู้คน เป็นงานเขียนที่ชัดเจน เรียบง่าย และคำแนะนำก็ปฏิบัติตามได้ง่าย เราต่างก็ดิ้นรน คุณและคริสตจักรของคุณเรียนรู้ที่จะใส่ใจดูแลได้อย่างไร? จงเก็บหนังสือเล่มนี้ไว้ในหัวใจ”

เควิด โฟว์ลิสัน กรรมการบริหาร มูลนิธิการให้คำปรึกษาและการศึกษาคริสเตียน

“เป็นหนังสือที่ศิษยาภิบาลจะรับฟังจากสมาชิกและพูดคุยกับพวกเขาอย่างไร เป็นหนังสือที่บอกว่าเราควรรักอย่างไร เป็นแนวทางพระคัมภีร์ที่ชัดเจน เหมาะสม และให้ความสดใหม่ เป็นหนังสือที่ผู้อาวุโสรุ่นใหม่ทุกคนควรอ่าน”

มาร์ค เดเวอร์ ศิษยาภิบาลอาวุโส คริสตจักรฮิลแบปติสต์ วอชิงตัน ดีซี ประธานของ 9Marks

“หนังสือเล่มนี้แสดงให้เห็นว่า การให้คำปรึกษาไม่เพียงแต่เป็นความจำเป็น แต่เป็นไปได้ ถ้าคุณรับมือกับการกิจนี้ไม่ไหว ปีแอร์และเรซู จะนำคุณฝ่าความยุ่งยากนี้ไป ความรู้พระวจนะที่ลึกซึ้งของพวกเขาผ่านการทดสอบที่ทรหดในพันธกิจการเลี้ยงดู ผมตื่นเต้นอยากให้คุณได้เรียนรู้จากหนังสือเล่มนี้”

อีท แลมเบิร์ก กรรมการบริหาร สมาคมผู้ให้คำปรึกษามตามพระคัมภีร์ ผู้ประพันธ์: *Finally Free, Fighting for Purity with the Power Grace*

“เป็นหนังสือที่ดีที่สุดในการเริ่มต้นให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาล ผมอ่านและอ่านหลายเที่ยว พูดอย่างจริงใจ การได้อ่านเท่ากับได้อบรมอย่างน้อยสองหลักสูตรที่ยอดเยี่ยมในหัวข้อการให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาลที่วิทยาลัยพระคริสตธรรม อ่านและนำไปใช้ เตรียมพร้อมในการทำพันธกิจแห่งพระวจนะของพระเจ้า”

โรเบิร์ต ดับบลิว เคลลเบน รองประธาน สถาบันพัฒนา: ประธาน แผนกให้คำปรึกษาตามพระคัมภีร์ วิทยาลัยพระคัมภีร์คริสตโรดส์ ผู้ประพันธ์ *Gospel-Centered Counseling*

“อัญมณีสถิตีอำนาจและความจำเป็นในการเลี้ยงดูประชากรของพระเจ้า บทประพันธ์สำหรับการเริ่มต้นที่มีเสน่ห์ เต็มด้วยมุมมองที่หาค่ามิได้ เป็นแนวทางและปัญญาเชิงลึกในการรักผู้อื่นอย่างไรเมื่อพวกเขาต้องการความช่วยเหลือ ผมขอแนะนำให้อ่านหมดหัวใจ”

โรเบิร์ต เค ชุง ศิษยาภิบาลคริสตจักร แคร่ ไซจอร์น คอมมิวนิตี หลุยส์วิลล์ เคนทักกี

“เป็นการนำทั้งทฤษฎีและวิธีการที่ลงตัวในเล่มเดียวกัน หนังสือเล่มนี้เป็นทรัพย์สินที่ยิ่งใหญ่สำหรับศิษยาภิบาลที่ไม่มีเวลาและต้องการให้คำปรึกษาตามพระคัมภีร์ แต่ไม่รู้จะเริ่มอย่างไร คนที่กระหายหาความจริงและความช่วยเหลือจะได้รับความพึงพอใจ ความกลัวผู้มาขอคำปรึกษาและปัญหาของพวกเขาจะลดลง”

รอด เบย์ส ผู้ช่วยศาสตราจารย์ในการให้คำปรึกษา วิทยาลัยพระคริสตธรรมรีฟอร์ม ศิษยาภิบาลบริหาร คริสตจักรมิชเชลโรดเพรสปีเทเรียน กรีนวิลล์ เข้าที่คาโรไลนา

“หนึ่งในงานรับใช้ที่สำคัญที่สุดและอาจเป็นภาระที่หนักอึ้งคือ การให้คำปรึกษา หนังสือเล่มนี้ให้กรอบแนวทางแก่ศิษยาภิบาลที่จะเข้าถึงปัญหาและความทุกข์ของผู้คนที่พวกเขามีสิทธิพิเศษที่จะได้ช่วยเหลือ”

จัสติน เอส โฮลคอมบ์ *Episcopal Priest: ศาสตราจารย์วิทยาลัยพระคริสตธรรม Christian Thought Gordon-Conwell*

“เลี้ยงดูสมาชิกเป็นงานที่ยาก อดทนด้วยความรัก ต้องใช้ความรู้ด้านศาสนศาสตร์และพระทัยที่พระเยซูทรงมีต่อความทุกข์ร้อนของประชาชน เป็นหนังสือเริ่มต้นที่ดีที่สุด ซีศิษยาภิบาลไปที่สติปัญญาที่พบได้ในพระคัมภีร์เท่านั้น และให้โครงร่างพื้นฐานและขั้นตอนในการทำพันธกิจส่วนตัว”

แซม อาร์ วิลเลียมส์ ศาสตราจารย์ด้านการให้คำปรึกษา วิทยาลัยพระคริสตธรรมเซาท์อีสเทิร์นแบปติสต์

“ปีแอร์และเรอู ซีศิษยาภิบาลไปสู่ชีวิตที่เปลี่ยนไปโดยข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ ทั้งเป็นหนทางและเป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงเมื่อรับคำปรึกษา เสียหายที่ผมไม่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ ตอนเริ่มรับใช้ คงจะช่วยผมได้มากในเรื่องความกลัวการให้คำปรึกษา และเตรียมผมให้พร้อมดูแลสมาชิก เป็นหนังสือเบื้องต้นเล่มแรกสำหรับศิษยาภิบาลฝึกหัดก่อนทำหน้าที่ศิษยาภิบาลให้คำปรึกษา”

ฟล เอน นิวตัน ศิษยาภิบาลอวาโฮ คริสตจักรเซาท์วูดแบปติสต์ เมมฟิส เทนเนสซี

“อะไรก็ตามที่เราไม่เข้าใจอาจน่ากลัวเกินจริง หนังสือเล่มนี้ยอดเยี่ยมที่ทำให้เห็นภาพรวมขั้นตอนการให้คำปรึกษา ซีให้เห็นหลุมราง สัญชาตญาณ ฝึกคุณให้คุ้นเคยกับบทบาทไปที่ละขั้น เพื่อไม่ให้ความกลัวทำให้คุณเขวไปจากความห่วงใยในประชากรของพระองค์”

แบรด แอมบรัก ศิษยาภิบาลผู้ให้คำปรึกษา คริสตจักรซัสมิท เดอร์แฮม นอร์ทคาโรไลนา

“หนังสือให้คำปรึกษามีจุดเริ่มต้นคือพระวจนะ และมีเป้าหมายลึกลงไปถึงความเข้าใจในข่าวประเสริฐ หนังสือเล่มนี้เต็มไปด้วยภาคปฏิบัติ ปัญญาเชิงลึกในพระวจนะที่สามารถนำไปใช้ได้ทันที คุณจะพบว่าต้องกลับไปทบทวนซ้ำเมื่อให้คำปรึกษา”

ร็อบบี้ กัลเลคกี ศิษยาภิบาลอาวุโส คริสตจักรเบรเนิร์ด แบริดิสต์ ซัททานูกา เทนเนสซี

“ปีแอร์และเรซู ได้ให้ตัวช่วยเบื้องต้นแก่ศิษยาภิบาลในทุกที่ที่ต้องการให้คำปรึกษาตามพระคัมภีร์ หนังสือเล่มนี้จะทะลวงกำแพงความกังวลลง จนทำให้ศิษยาภิบาลรู้สึกว่าจะสามารถให้คำปรึกษาสมาชิกได้อย่างลงตัวกับชาวประเสริฐ”

เดฟ ฟอร์ด ศิษยาภิบาลอาวุโส คริสตจักรรีตีเมอร์ ดูไบ

“นี่เป็นตัวช่วยได้มากสำหรับศิษยาภิบาลที่ไม่มีเวลา แต่มีภาระใจอยากทำหน้าที่เลี้ยงดูสมาชิกที่เจ็บปวดผ่านการให้คำปรึกษา ก้าวไปที่ละก้าวเพื่อพูดคุยปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้ให้คำปรึกษาเผชิญ และเสนอคำแนะนำที่เหมาะสมต่อขั้นตอนแต่ละขั้นตอนในบริบทการพัฒนาวัฒนธรรมการให้คำปรึกษาในคริสตจักร”

ริชาร์ด พี เบลเซอร์ จูเนียร์ ศาสตราจารย์ด้านพระคัมภีร์เดิม และคณบดีประจำสถาบันพระคริสตธรรม

รีฟอร์ม ชาร์ลอตท นอร์ทคาโรไลน่า

“เรื่องราวที่ซับซ้อนเช่นการเป็นศิษยาภิบาลที่ให้คำปรึกษา จะได้รับการสนับสนุนอย่างดีในด้านพระวจนะและคำแนะนำที่กลั่นกรองแล้ว หนังสือ “ศิษยาภิบาลและการให้คำปรึกษา” ปีแอร์และเรซู ได้รวบรวมมุมมองที่สำคัญที่สุดในด้านการดูแลจิตวิญญาณ ผมขอแนะนำหนังสือเล่มนี้ให้แก่ศิษยาภิบาลที่เป็นเหมือนหนังสือที่เรียกน้ำย่อยได้อย่างยอดเยี่ยม”

สจ๊วต สก็อต ผู้ช่วยศาสตราจารย์ให้คำปรึกษาตามพระคัมภีร์ วิทยาลัยพระคริสตธรรมเซาเทิร์นแบปติสต์

แคร์รี นอร์ธแคโรไลน่า ศาสตราจารย์ให้คำปรึกษาวิทยาลัยพระคริสตธรรมเซาเทิร์นแบปติสต์

“มีอะไรที่ศิษยาภิบาลต้องการมากกว่าคู่มือที่มีความเข้าใจ มีเหตุผลเพื่อช่วยผู้เลี้ยงในการเลี้ยงดูฝูงแกะ ให้ความหวังและช่วยนำในหน้าที่ที่ได้รับการทรงเรียก เป็นหนังสือที่ต้องอ่าน”

Isaiah Xenuwa ศิษยาภิบาลพันธกิจแห่งความหวังโย คริสตจักรโคโลเนียล แบริดิสต์ แคร์รี นอร์ธ

คาโรไลน่า ศาสตราจารย์ด้านการให้คำปรึกษา วิทยาลัยพระคริสตธรรมเซาเทิร์นแบปติสต์

“เป็นหนึ่งในหนังสือเล่มแรก ๆ ที่ผู้เลี้ยงทุกคนที่นำหน้าที่ดูแลฝูงแกะต้องมี เป็นหนังสือที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง นำไปใช้ได้ง่ายแบบที่ละก้าว ที่ผู้เขียนให้โครงสร้างที่ศิษยาภิบาลสามารถเดินเคียงไปกับคนที่เจ็บปวด ให้ความหวังและการช่วยเหลือ”

คริส uson ศิษยาภิบาล คริสตจักรเรตบริก สติลแมน วิลลีย์ อิลลินอยส์

คิ ข ย า ภิ บ า ล

และ

การให้คำปรึกษา

พื้นฐานการดูแลและเลี้ยงดู
สมาชิกที่ต้องการความช่วยเหลือ

เจเรมีย์ ปีแอร์ & ดีแพค เรฮู

www.discoveroic.org

United States

ศิษยาภิบาลและการให้คำปรึกษา: พื้นฐานการเลี้ยงดูสมาชิกที่ต้องการความช่วยเหลือ (eBook)
The Pastor & Counseling: The Basics of Shepherding Members in Need (eBook)
© 2023 โดย เกรซบรรณสาร (Grace Bannasan)

สงวนลิขสิทธิ์. ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปใช้หรือทำซ้ำในลักษณะใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้นในกรณีของใบเสนอราคาสั้นๆ ที่รวมอยู่ในบทความและบทวิจารณ์สำคัญ ส่งคำขอของคุณไปยังผู้จัดพิมพ์ตามที่อยู่ต่อไปนี้:

เกรซบรรณสาร
Grace Bannasan
บ้านเลขที่ 10 หมู่ 1
ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด
จ.เชียงใหม่ 50220
โทรศัพท์ 098-757-3257
info@gracebannasan.com;
hisbygrace@me.com
www.gracebannasan.com

พระคัมภีร์ทั้งหมดคัดลอกมาจากพระคัมภีร์ไทยฉบับมาตรฐาน THSV11 เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น
Unless otherwise indicated, all scriptures taken from the THSV11.

จัดพิมพ์โดย เกรซบรรณสาร/Grace Bannasan
โครงการภายใต้มูลนิธิภารกิจพระคุณของแบปติสต์ในประเทศไทย

เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ The Pastor and Counseling: The Basics of Shepherding Members in Need หนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาโดย Crossway a publishing ministry of Good News Publishers in Wheaton, Illinois 60187, U.S.A. © 2015 โดย Jeremy Pierre and Deepak Reju เจเรมีย์ ปีแอร์ & ดีแพค เรจู

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

ปีแอร์, เจเรมีย์.
ศิษยาภิบาลและการให้คำปรึกษา: พื้นฐานการเลี้ยงดูสมาชิกที่ต้องการความช่วยเหลือ -- เชียงใหม่ : มูลนิธิภารกิจพระคุณของแบปติสต์ในประเทศไทย, 2566.
152 หน้า.
1. คริสต์ศาสนากับสังคม. 2. คริสต์ศาสนา. I. เรจู, ดีแพค, ผู้แต่งร่วม. II. เกคินี สังข์ คำ, ผู้แปล. III. ชื่อเรื่อง.
259
ISBN eBook 978-616-94140-9-4

10 หมู่ 1 ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ 50220
10 Moo 1, Taladyai, Doi Saket, Chiang Mai 50220
โทร. 098-757-3257 info@GraceBannasan.com
www.GraceBannasan.com

แต่ศิษยาภิบาล
ผู้แบกรับปัญหามากมาย
ที่ไม่ใช่ของตนเอง

เพื่อเป็นเกียรติแด่ผู้ที่
รับเอาโลกแห่งปัญหานี้ไว้
และไม่ใช่เป็นของตนเอง

สารบัญ

อาร์มภท	11
คำนำ: ศิษยาภิบาลและเจ้าวันพุธ	13

ส่วนที่หนึ่ง

แนวคิด

1 ภาระหนักเพื่อคนของคุณ	23
2 เราจะเริ่มต้นที่ไหนดี?	35
3 วิธีการของคุณ: คุณมีวิธีให้คำปรึกษาอย่างไร	48

ส่วนที่สอง

กระบวนการ

4 พบกันครั้งแรก	57
5 ภาระหนักเพื่อการเปลี่ยนแปลง	70
6 พบกันครั้งสุดท้าย	88

ส่วนที่สาม

บริบท

7 อย่าแบกภาระตามลำพัง: มุ่งสู่วัฒนธรรมแห่งการสร้างสาวก	103
8 แบกภาระอย่างชาญฉลาด: การใช้แหล่งทรัพยากรภายนอก	118
บทส่งท้าย	129

สารบัญ

ภาคผนวก ก: รายการตรวจสอบอย่างรวดเร็ว ตามขั้นตอนการให้คำปรึกษา	131
ภาคผนวก ข: การให้คำปรึกษาของคริสเตียนคืออะไร?	133
ภาคผนวก ค: แบบฟอร์มประวัติภูมิหลัง	135
ภาคผนวก ง: วิธีจัดบันทึกอย่างง่ายและการจัดระเบียบข้อมูล	144
คำขอบคุณเป็นพิเศษ	149
สารบัญพระวาจา	150

อารัมภบท

หนังสือชุดต่อเนื่องของ 9Marks ตั้งอยู่บนแนวคิดพื้นฐานสองประการ ประการแรก คริสตจักรท้องถิ่นมีความสำคัญต่อชีวิตคริสเตียนเกินกว่าที่คริสเตียนทุกคนนี้จะตระหนักได้ พวกเราที่ 9Marks เชื่อว่าคริสเตียนที่เข้มแข็งคือสมาชิกที่เข้มแข็งของคริสตจักร

ประการที่สอง คริสตจักรท้องถิ่นจะเติบโตขึ้นในชีวิตและเป็นกำลังสำคัญเมื่อพวกเขามีชีวิตอยู่ในวงล้อมของพระวาทะ เมื่อพระเจ้าตรัส คริสตจักรควรฟังและทำตาม เป็นเรื่องปกติ เมื่อคริสตจักรรับฟังและทำตาม และจะเป็นเหมือนผู้ที่เราติดตาม สะท้อนให้เห็นถึงความรักและความบริสุทธิ์ของพระองค์ เป็นการสำแดงถึงพระสิริ คริสตจักรจะเป็นเหมือนพระองค์เมื่อฟังพระองค์ เมื่อได้ทำเช่นนี้ ผู้อ่านจะสังเกตเห็นว่าทุกสิ่ง “9Marks” นำมาจากหนังสือของ มาร์ค เดเวอร์ *Nine Marks of a Healthy Church* ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 3 (Wheaton, IL: Crossway, 2013), เริ่มต้นด้วยพระคัมภีร์:

- การเทศนาแบบบรรยาย
- ทฤษฎีตามพระคัมภีร์
- เข้าใจข่าวประเสริฐตามพระคัมภีร์
- เข้าใจการกลับใจตามพระคัมภีร์
- เข้าใจในการประกาศตามพระคัมภีร์
- เข้าใจการเป็นสมาชิกคริสตจักรตามพระคัมภีร์
- เข้าใจวินัยของคริสตจักรตามพระคัมภีร์
- เข้าใจการสร้างสาวกและเติบโตขึ้นตามพระคัมภีร์
- เข้าใจในการเป็นผู้นำคริสตจักร

มีอีกมากมายที่กล่าวถึงคริสตจักรว่าควรทำอะไรเพื่อให้แข็งแกร่งและสุขภาพดี เช่น การอธิษฐาน แต่การปฏิบัติตามเก้าข้อนี้เป็นสิ่งที่เราเชื่อว่าหลายครั้งที่ถูกมองข้ามไปในปัจจุบัน (ไม่เหมือนคำอธิษฐาน) ข้อมูลพื้นฐานที่เราต้องการสื่อถึงคริสตจักรคือ อย่ามองไปที่การกระทำเพื่อให้คริสตจักรก้าวหน้าไปในทางโลกได้มากที่สุด หรือในสไตล์แปลกใหม่ แต่ให้มองไปที่พระเจ้าเริ่มโดยฟังพระวาระของพระองค์อีกครั้ง

ภาพรวมของทุก ๆ โครงการของหนังสือชุดต่อเนื่องของ 9Marks จึงเกิดขึ้นหนังสือเหล่านี้มุ่งมั่นเพื่อให้ตรวจสอบ 9Marks อย่างใกล้ชิด และจากมุมมองที่ต่างไป บางข้อมุ่งไปที่ศิษยาภิบาล บางข้อมุ่งไปที่สมาชิก เราหวังใจว่าทั้งหมดจะรวมการตรวจสอบตามพระคัมภีร์อย่างรอบคอบ สะท้อนตามหลักศาสนศาสตร์ พิจารณาตามสังคมรอบด้าน ร่วมมือในการนำไปใช้ และแม้แต่หนุนใจให้นำไปใช้เป็นส่วนตัว หนังสือคริสเตียนที่ดีที่สุดต้องมีพร้อมทั้งศาสนศาสตร์และสามารถปฏิบัติตามได้

เราอธิษฐานขอให้พระเจ้าใช้หนังสือเล่มนี้และเล่มอื่น ๆ ที่จะช่วยเราเตรียมตัวเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ คริสตจักรจะเปล่งประกายและงดงามในวันที่พระองค์เสด็จกลับมา

คำนำ

ศิษยาภิบาลและ

เฝ้าวันพุธ

มันเป็นบ่ายวันอังคาร คุณกำลังทำสงครามกับกองอีเมลที่โถมเข้ามา และเลขานุการของคุณก็กดปุ่มเรียก สมาชิกคริสตจักรคนหนึ่งต้องการพูดกับท่านค่ะ คุณจะมีปัญหา ผมอธิษฐานสั้น ๆ สั้นพอ ๆ กับเสียงถอนหายใจ ยกหูโทรศัพท์ขึ้นมา และคุยพูดต่อไปอีกครั้งชั่วโมง คุณสับสน และแน่ใจว่าเธอที่โทรมาก็สับสน คุณวางหูลงพร้อมด้วยสมองหมุนตัว จะจัดการอย่างไรกับเรื่องเลวร้ายที่เพิ่งได้ยินระหว่างสามิภรรยาคุณนี้ คุณต้องพบทั้งคู่เป็นครั้งแรกในเช้าวันรุ่งขึ้นเพื่อจัดการให้เรียบร้อย คุณจะเตรียมตัวอย่างไรเพื่อรับมือกับเช้าวันพุธ?

ศิษยาภิบาลและผู้นำฆราวาสเหมือนกัน คุณเคยกับโทรศัพท์ประเภทนี้ดี คุณมากด้วย ซิมเคร้า ดื้อยา ล่วงประเวณี ปีบคั้นหัวใจ โกรธระอุภูเขาไฟ สื่อสารบกพร่องเรื้อรัง สู้กับความรู้สึกผิดที่เสพยาเสพติด กลัวแครอลี่พุ่งจนขึ้นสมอง มะเร็งย้อนกลับมา รักแอบจิด คิดฆ่าตัวตาย นี่เป็นแค่รายการสั้น ๆ ชีวิตในโลกที่ล้มลงนี้ แปรเปลี่ยนไปด้วยความทุกข์ยาก สำหรับบางคนก็จมดิ่งอยู่ในนั้น เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นกับใครก็ได้ทั้งในและนอกคริสตจักร

นี่คือเหตุผลที่คุณมาเป็นศิษยาภิบาล พระเจ้าทรงเรียกให้คุณมาดูแลฝูงแกะของพระองค์ และบ่อยครั้งเป็นแกะที่บาดเจ็บ สับสน หรือต่อต้าน แต่ไม่เคยชัดเจนว่าจะดูแลพวกเขาอย่างไร โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ซับซ้อนและบั่นทอนพวกเขา คุณอาจคิดหรือไม่คิดว่าตัวเองเป็นศิษยาภิบาลที่ให้คำปรึกษา แต่สรุปลง

มาที่คุณถูกเรียกมาให้รับภาระคนของคุณ ในปัญหาที่ยังหาทางออกไม่ได้ และเป็นภาระหนักที่คุ้มค่าที่สุด

เรานำเสนอหนังสือเล่มนี้เพื่อให้คุณเริ่มต้นได้ เพราะในสายงานของเรา เรามักจะได้รับโทรศัพท์ในนาที่สุดท้ายจากบรรดาศิษยาภิบาลที่ต้องการความช่วยเหลือ หลังจากคิดมาอย่างดีแล้วผ่านสถานการณ์ที่ยากลำบากในคริสตจักร

ในสัปดาห์นาที่ ผมต้องพบกับคู่สามีภรรยาที่กำลังจะหย่าร้าง
และผมคิดว่าจะทำ...

หนุ่มคนหนึ่งที่คริสตจักรเพิ่งมาบอกผมว่าสนใจในเพศเดียวกัน
ผมต้องคอยจับตาดู แต่ไม่รู้ควรจะทำอย่างไร...

ผู้ปกครองที่คริสตจักรเพิ่งสังเกตเห็นว่าลูกสาวมีภาวะบกพร่อง
ในการกิน ควรส่งตัวไปรักษาที่ไหนดี?

ศิษยาภิบาลส่วนใหญ่ไม่มีเวลา และมีภาระรับผิดชอบมากมาย นอกจากนี้ยังมีเรื่องร้อน ๆ มาเพิ่มให้กับศิษยาภิบาลอีก:

- นักศึกษาพระคริสตธรรมส่วนใหญ่เรียนการให้คำปรึกษาแค่หนึ่งหรือสองคอร์สก่อนจบปริญญา บ่อยครั้งพวกเขาประเมินเรื่องการให้คำปรึกษาเมื่อจบออกไปเป็นศิษยาภิบาลต่ำเกินไป
- ศิษยาภิบาลส่วนใหญ่ทำหน้าที่เทศนาและสั่งสอน ไม่ใช่ให้คำปรึกษา ทำให้คำปรึกษาก็ก็น่าเป็นส่วนหนึ่งของงาน ไม่ใช่เพราะตื่นเต้นอยากทำ
- คริสตจักรทั้งเล็กและใหญ่ต่างก็มีสมาชิกที่สร้างเรื่องเดือดร้อนในชีวิต คริสตจักรเล็ก ๆ โดยเฉพาะที่อยู่นอกเมือง มีแหล่งทรัพยากรที่ให้ความช่วยเหลือได้ไม่มากนัก บางครั้งมีแค่ศิษยาภิบาลและคริสตจักรเป็นเพียงแหล่งเดียวที่ช่วยได้

- สมาชิกคริสตจักรคาดหวังให้ศิษยาภิบาลช่วยในสิ่งที่พวกเขาตั้งรกราก เพราะถือว่าสมาชิกเป็นผู้ถวายให้ศิษยาภิบาลมีเงินเดือน พวกเขาคาดหวังให้ศิษยาภิบาลใช้เวลา ส่วนใหญ่เวลามากด้วย และอาจคิดเหมาเอาว่าศิษยาภิบาลมีคำตอบให้กับทุกปัญหาชีวิตพร้อมอยู่แล้วในพระคัมภีร์

- ลูกแกะตัวที่อ่อนแอ มักดึงเวลาส่วนใหญ่ไปจากตารางงานของศิษยาภิบาล ด้วยปัญหาส่วนตัว เรียกร้อง และบางครั้งก็แค่เป็นความเห็นแก่ตัว บ่อยครั้งมาพร้อมกับการขาดจิตสำนึกในพระคุณที่พระคริสต์ทรงมีให้ผ่านศิษยาภิบาลและคริสตจักร

- สมาชิกคริสตจักรส่วนใหญ่ปล่อยให้ปัญหาเลวร้ายลงก่อนที่จะละความหึงแค้นและมาขอความช่วยเหลือ ความคิดเช่น “ฉันไม่อยากให้ศิษยาภิบาลคิดว่าฉันมันห่วย” หรือ “ฉันจัดการเองได้” ที่หลอกลวงพวกเขาไว้ ถ้าพวกเขาขอความช่วยเหลือเร็วกว่านี้ ก็จะช่วยทุกคนที่เกี่ยวข้องไม่ต้องเสียหยาดเหงื่อและน้ำตา

ศิษยาภิบาลควรทำอะไรในเรื่องเหล่านี้? เขาอาจรับการอบรมในการให้คำปรึกษามาน้อยนิด อาจเจอลูกแกะอ่อนแอที่เรียกร้องเวลามากเกินไป อาจมีตัวช่วยที่น้อยเกินกว่าจะนำคริสตจักรให้เดินหน้าไปได้อย่างเข้มแข็ง ฟังดูไม่ค่อยมีความหวังใช่ไหมครับ?

ศิษยาภิบาลครับ เราช่วยคุณได้ไหมครับ?

เราต้องการช่วยพวกคุณ โดยปูพื้นฐานการทำงานเบื้องต้นเพื่อเข้าถึงปัญหาในคนของคุณได้ คุณอาจไม่มีเวลา คุณกลัวว่าจะทำให้ชีวิตบางคนยุ่งเหยิงเกินแก้ไข ไม่อยากยุ่งกับเรื่องพวกนี้ สิ่งที่คุณต้องการคือคำเตือนว่าชาวประเสริฐของพระเยซูคริสต์มีฤทธิ์อำนาจในสถานการณ์เหล่านี้ และข้อปฏิบัติที่ช่วยให้คุณจัดการได้ด้วยพระปัญญาและฤทธิ์อำนาจของพระองค์

นี่คือสิ่งที่เราต้องการให้ครอบคลุมในหนังสือเล่มนี้ ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย สามบท ครอบคลุมแนวคิดในการให้คำปรึกษา ในบทที่ 1 เรากำหนดนิยามและความหมายของภาระหนักเพื่อคนของคุณ ประเด็นนั้นธรรมดาดีมาก เลี้ยงดูผู้เลี้ยงศิษยาภิบาลมีภาระในการสร้างสาวก และการสร้างสาวกบ่อยครั้งรวมถึงการให้คำปรึกษาผู้คนผ่านสถานการณ์ที่ยากลำบาก ข้อเท็จจริงนี้ไม่ควรทำให้คุณรำคาญใจหรือเกินรับไหว และไม่จำเป็นต้องเขย่าประสาทคุณด้วย แต่ความมองเห็นความห่วงใยในคนที่มีปัญหาว่าเป็นส่วนหนึ่งในสิทธิพิเศษที่คุณได้รื้อองค์พระเยซู เลี้ยงดูแกะของพระองค์ ในบทที่ 2 เราจะสอนให้คุณรู้ว่าควรเตรียมตัวอย่างใดเพื่อให้คำปรึกษา—เริ่มอย่างไร ใครเป็นคนเริ่ม และจะจัดการอย่างไรให้ทุกสิ่งออกมาราบรื่นที่สุด บทที่ 3 เป็นการปูพื้นฐานในการให้คำปรึกษา อธิบายถึงเทคนิคที่ช่วยสำรวจปัญหาของผู้คน และคำพูดที่จะช่วยจุดประกายพวกเขาออกมา เราคุยกันถึงคำถามที่ควรถาม เจาะเข้าไปสำรวจพื้นที่ในชีวิตคน ๆ นั้น และจะตอบสนองอย่างไรตามพระคัมภีร์ที่ช่วยได้

ส่วนที่สอง บทที่ 4-6 ตามติดเส้นทางในกระบวนการให้คำปรึกษา จากพบกันครั้งแรก ไปจนถึงพูดคุยกันครั้งสุดท้าย เราจะให้เคล็ดลับในการตระหนักรู้ถึงพลังของหัวใจ เข้าใจปัญหาตามศาสนศาสตร์ และนำกลยุทธ์ของการทรงโล่มาใช้เพื่อการเปลี่ยนแปลง เราต้องการให้บทต่าง ๆ เหล่านี้ช่วยให้คุณตอบคำถามถึงขั้นตอนในการดูแลบุคคลเหล่านี้ว่าควรเป็นอย่างไร?

ส่วนที่สาม ตอนสุดท้าย บทที่ 7 และ 8 อธิบายถึงบริบทของการให้คำปรึกษา การให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาลเกิดขึ้นได้ทั้งภายในชุมชนคริสตจักร และแหล่งทรัพยากรจากภายนอกชุมชนคริสตจักร บทที่ 7 พูดถึงความเป็นจริงที่คุณในฐานะศิษยาภิบาลไม่อาจแบกรับภาระได้ตามลำพัง คุณไม่อาจทำทุกสิ่งได้โดยไม่บ้ำไปก่อน เราจึงช่วยคุณคิด ว่าอะไรคือความหมายของการพัฒนาวัฒนธรรมที่สมาชิกช่วยสมาชิกด้วยกันต่อสู้เพื่อความเชื่อ? บทที่ 8 มองออกไปนอกชุมชนเพื่อดูว่ามีผู้ให้คำปรึกษา แพทย์ หรือแหล่งทรัพยากรที่เกี่ยวข้องอยู่

หรือไม่ เป็นการดีหรือที่จะออกไปปรึกษาจากแหล่งภายนอกคริสตจักร? ถ้าคุณทำ จะมั่นใจได้อย่างไรว่าแพทย์คนนี้จะช่วยได้ และไม่ทำให้สมาชิกของเราเจ็บปวดไปกว่าเดิม? และถ้าคุณหาผู้ให้คำปรึกษาที่มีความคิดเหมือนกันในชุมชนไม่ได้ มีแต่คนที่ทำงานบนจุดยืนตามธรรมเนียมล่ะ? มีแต่คำถามเต็มไปหมด

เราจบหนังสือลงโดยมอบแหล่งทรัพยากรที่เป็นประโยชน์และนำไปใช้ได้ จากคำนิยามธรรมดาของการให้คำปรึกษาตามพระคัมภีร์ ไปสู่วิธีการจดบันทึก ข้อมูล สิ่งเหล่านี้มีไว้ให้คุณนำไปใช้ และหวังว่ามันจะช่วยคุณให้คุ้มค่ากับภาระหนักที่ลงแรงไป

ฤทธิ์อำนาจที่แท้จริงในการให้คำปรึกษา—

พระเยซูคริสต์

ด้วยความจริงใจ ไม่มีใครคาดหวังว่าหนังสือเล่มเล็กนี้จะเปลี่ยนแปลงโลกของคุณ เป้าหมายของเราไม่ใช่ทำให้คุณสามารถรับมือกับอะไรก็ตามที่เข้ามา แต่เป้าหมายคือให้ความมั่นใจกับคุณว่าข่าวประเสริฐมีรูปแบบต่าง ๆ ที่ต้องนำมาใช้เพื่อเข้าไปสู่ปัญหาในคนของคุณ ความมั่นใจของคุณไม่ใช่มาจากเทคนิคพิเศษที่พัฒนามาเพื่อใช้ในการให้คำปรึกษา หรือแม้จากตัวคุณเอง แต่มั่นใจในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเพื่อเปลี่ยนแปลงผู้คน

ความมั่นใจที่แท้จริงหยั่งรากอยู่ในฤทธิ์อำนาจการเปลี่ยนแปลงในข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ เพราะทั้งหมดนี้ พระเยซูคือต้นแบบว่า มนุษย์จะดีที่สุดในอย่างไร และพระองค์เสด็จมายังโลกที่ล้มเหลวนี้เพื่อเป็นตัวแทนของมนุษย์ที่ล้มเหลวเช่นเรา บาปกีดกันเราออกจากพระเจ้า กีดกันทุกอย่างออกจากพระองค์ นี่คือเหตุผลที่ทำให้เราไม่มีความสุข และเหตุผลที่ทำให้เราทำบาป แต่พระเยซูทรงนำเรากลับคืนดีจากสิ่งที่กีดกันเราไว้ ชดใช้บาปแทนเราด้วยพระชนม์ชีพของพระองค์ และบัดนี้พระเยซูทรงคืนพระชนม์แล้ว เปลี่ยนแปลงผู้คนให้มีชีวิตตามความชอบธรรมของพระองค์และสร้างความสัมพันธ์ใหม่ให้เรากับพระเจ้า พระเจ้าเองโดยทางพระบุตรผู้ทรงพระสง่าราศี ทรงเป็นผู้เปลี่ยนแปลงผู้คน

และนี่คือความหมายเจาะจงของเรา: เราในฐานะมนุษย์ ถูกสร้างมาเพื่อให้สำแดงพระลักษณะของพระเจ้าด้วยวิถีคิด สิ่งที่ปรารถนา และการกระทำของเรา เมื่อความคิดกระต้างกระเตื่อง มีความโลภ ความปรารถนาที่เห็นแก่ตัวในหัวใจ หัวใจนั้นก็ไม่สามารถสำแดงพระลักษณะของพระเจ้าผู้สร้างได้ นั่นคือความอดทน ความบริสุทธิ์ และใจกว้างขวางต่อผู้อื่น สรุปคือ ทุกสิ่งที่อยู่ภายในและภายนอกของมนุษย์ถูกออกแบบมาเพื่อถวายพระสิริแด่พระเจ้า

พระทัยของพระเจ้าที่สมบูรณ์แบบ และสำแดงพระลักษณะของพระเจ้า—เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และทรงเป็นมนุษย์ด้วยเช่นเดียวกับเรา ดังนั้น พระองค์ทรงเหมาะสมที่จะเป็นตัวแทน เป็นต้นแบบ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยของเรา (ฮีบรู 4:14-16) สำหรับการให้คำปรึกษา เราจึงควรรักษาความคิดนี้ไว้:

- พระเยซูคริสต์ทรงเป็นหนทางของการเปลี่ยนแปลง เชื่อว่าข่าวประเสริฐของพระองค์เปลี่ยนการตอบสนองในจิตใจของเราได้ สติปัญญาตามทฤษฎีและคำแนะนำภาคปฏิบัติทั้งหมดในการให้คำปรึกษา ควรมีศูนย์กลางอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์ทางความเชื่อ

- พระเยซูคริสต์ทรงเป็นเป้าหมายแห่งการเปลี่ยนแปลง สำแดงพระลักษณะของพระองค์เพื่อเป็นต้นแบบในการต่อสู้เพื่อเติบโตขึ้น สถานการณ์อาจไม่เปลี่ยน และปัญหาไม่ได้หมดไปผ่านการให้คำปรึกษา แต่พระเจ้าสัญญาจะให้อำนาจที่ตอบสนองในแบบที่สะท้อนการเชื่อฟังด้วยความวางใจในพระบุตร

การให้คำปรึกษาเป็นรูปแบบธรรมดาที่สุด ที่ใครคนหนึ่งเดินเคียงข้างไปกับคนที่เดินหลงไป การฝึกฝนหรือโครงการอบรมต่าง ๆ อาจเป็นประโยชน์ในการฝึกทักษะ แม้ว่าคุณไม่เคยผ่านสิ่งเหล่านี้ คุณให้คำปรึกษาได้ ถ้าคุณน้อมรับพระวาระของพระเจ้าไว้ในหัวใจ และเห็นว่านี่คือสิ่งที่ผู้คนต้องการที่สุด เป็นความหวังอันยิ่งใหญ่ของพวกเขา

ภาระที่หนักหน่วงนี้คุ้มค่ากับเวลาของคุณ ศิษยาภิบาลครับ ความหวังของเราคือ เตรียมคุณให้พร้อมด้วยอุปกรณ์พื้นฐานเพื่อเริ่มต้น กรอบงานที่เรากำหนดขึ้นมาเพื่อนำความจริงของข่าวประเสริฐไปใช้อย่างกล้าหาญ แก้ไขปัญหาให้กับคนของคุณ พุดตามจริง คงจะง่ายกว่าถ้าจะกวาดพวกเขาออกไปด้วยคำพุดจากบนธรรมาสน์ หรือส่งพวกเขาไปอยู่ที่อื่น แต่เป็นภาระหนักที่คุ้มค่าสำหรับศิษยาภิบาลที่ดูแลคนของพวกเขาด้วยความชำนาญ

ส่วนที่หนึ่ง

แนวคิด

หนึ่ง

การะหนักเพื่อ คนของคุณ

คนเลี้ยงแกะอย่างน้อยจะมีกลิ่นตุ ๆ คนเลี้ยงที่ดีก็มีกลิ่นตุ ๆ ด้วย คนเลี้ยงที่ดีต้องทำตัวเป็นหนึ่งในฝูงแกะที่มีกลิ่นตุ ๆ กลิ่นดี ๆ ที่เคยมีก็จะถูกกลบหายไป

การที่คนเลี้ยงมีกลิ่นตุ ๆ นั้นไม่ใช่เพราะมีกลิ่นเหมือนแกะเท่านั้น พวกเขา มีกลิ่นเหม็นอับปะปนไปกับกลิ่นคาวเลือด เหมือนกรรมกรทั่วไปที่ใบหน้าแตกกร้านหลังและไหล่อู้งุ้ม เหมือนทหารที่สายตาตั้งเครียดและมีแผลเป็นเต็มตัว และเช่นเดียวกัน ทั้งคู่รู้สึกว่าการงานเกินกำลัง และไม่ได้รับการเติม พวกเขายอมรับตามความเป็นจริงว่านี่คือหน้าที่ที่ต้องทำ คุณจะไม่เคยพบผู้เลี้ยงดี ๆ คนไหนที่ตกบ่าหน้าตายยังแจ่มใสเหมือนเพิ่งอาบน้ำมา

ทำนองเดียวกัน คุณจะไม่พบศิษยาภิบาลดี ๆ คนไหนที่มีทัศนคติเย็นใจในภาระที่แบก ไม่คร่ำครวญต่อภาระหนักที่ต้องดูแลแกะดื้อและแกะบาดเจ็บขณะเดียวกัน ก็ต้องหาอาหารและปกป้องตัวอื่น ๆ ในฝูงไปด้วย แน่نون ศิษยาภิบาลทุกคนเคยถึงจุดที่เยาะหน้าขึ้นสวรรค์แล้วพูดว่า ทำไมปัญหาไม่จบไม่สิ้นไปจากคนเหล่านี้เสียที? แต่เขาพบความเชื่อที่ทำให้ยอมรับว่าภาระนี้ยาก พระเจ้าทรงมีวิธีที่จะปลดศิษยาภิบาลออกจากตัวตนของเขา เพื่อจะรับการเติมเต็มด้วยฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์

พันธกิจสู่ภายนอก ปัญหาส่วนตัว

เรายังไม่เคยได้ยินใครอ้างชัดเจนว่างานรับใช้นั้นง่าย แต่เราได้เห็นศิษยาภิบาลพยายามทำให้มันเป็นเช่นนั้น เรายังได้เห็นหนุ่ม ๆ มากมายมุ่งเข้าสู่งานรับใช้เต็มตัวเพื่อทำพันธกิจบนธรรมาสน์ ความหมายของคำว่า “พันธกิจบนธรรมาสน์” คือรับค่าจ้างเมื่อเทศนาสั่งสอน และอาจมีไปเยี่ยมเยียนที่นั่นที่นี้บ้าง พวกเขาารู้ดีว่างานพันธกิจแบบส่วนตัวและให้ค่าปรึกษาเป็นเรื่องสำคัญ พวกเขาจึงวางแผนขยายงบประมาณของคริสตจักรผ่านความเชี่ยวชาญในพันธกิจบนธรรมาสน์ และจ้างผู้ช่วยศิษยาภิบาลให้มาทำเรื่องอื่น ๆ แทน

เราไม่ได้อยากให้ฟังเหมือนพวกองุ่นเปรี้ยว เราเองก็เคยเป็นหนุ่มที่มีมนิคนำผู้คนที่มีความศรัทธาเข้าสู่มิติอันพิศวงกว้างใหญ่ไพศาล ผ่านวาทกรรมเชิงอรรถาธิบาย แทงทะเลเข้าสู่หัวใจผู้ฟัง ฤทธิ์เดชแห่งพระวจนะส่องแสงเจิดจ้ามาจากบนธรรมาสน์ รวากับไฟลูกโซนที่พุ่งเข้าสู่สังคมอันมืดมิด สามิจะจับมือภรรยาไว้ระหว่างฟังเทศน์ และตกบ่วงพวกเขา ก็จะสำนึกผิดผ่านม่านน้ำตาแห่งความขมขื่น พวกติดยาจะตัดสินใจในทันทีว่าจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก คนที่ซึมเศร้าจะเป็นอิสระจากม่านหมอกที่ครอบคลุมทันทีที่ได้ยินเสียงของเรา การเทศนาของเราจะแข็งแกร่งและเข้มข้นมากพอ จนไม่จำเป็นต้องมีพันธกิจแห่งการให้ค่าปรึกษาอีกต่อไป อาจมีคนไม่ปกติ ๆ ร้าย ๆ อยู่บ้าง แต่คริสตจักรจะแข็งแกร่ง เพราะพันธกิจแห่งการเทศนาที่ดีเลิศของเรา

แต่มีสองสิ่งที่กันไม่ให้เราไล่ตามความฝันนี้ไป: ประสพการณ์และพระคัมภีร์ ประสพการณ์เป็นคุณครูที่เข้มงวด มันจะชี้ให้เห็นทันทีว่าเราเริ่มต้นจากการเป็นนักเทศน์ที่ห่วยขนาดไหนแม้ตอนนี้จะห่วยน้อยลง เราพบว่าการเทศนาที่พัฒนาการไปไม่ได้ทำให้ปัญหาในชีวิตผู้คนลดลง ลองเลือกนักเทศน์คนโปรดมาเทศน์สักคน จะเห็นว่างบประมาณของคริสตจักรเพิ่มขึ้น แต่ปัญหาในชีวิตผู้คนไม่ได้ลดลง ประสพการณ์จะไม่ปล่อยให้เกิดภาพลวงตาว่าการเทศนาคือทุกสิ่งในงานรับใช้ของคริสเตียน

เพื่อให้เห็นชัดเจน เทศนาคือความสำคัญและเป็นศูนย์กลางพันธกิจแห่งพระวาระในงานรับใช้ของคริสตจักร เป็นจุดมุ่งหมายเบื้องต้นของพระกายที่มาร่วมตัวกัน และเป็นพื้นฐานพันธกิจส่วนตัวที่เราทำ ดังนั้น อย่าเข้าใจความตั้งใจของเราผิดไป เราไม่ได้ถามถึงลำดับความสำคัญของการเทศนา เราเพียงชี้ให้เห็นว่างานรับใช้ในชีวิตคริสตจักรไม่ได้มีแค่พันธกิจแห่งพระวาระเท่านั้น

ประสบการณ์อย่างเดียวกันไม่พอส่งสอนไปจนถึงจุดนี้ได้ จะเป็นการดีกว่าที่จะเรียนรู้จากสิ่งที่ใช้ไม่ได้ในโลกที่เป็นจริงนี้ คือเรียนรู้ว่าอะไรคือองค์ประกอบสำหรับการเลี้ยงดูผู้คนโดยดูไปที่พระคัมภีร์

พันธกิจส่วนตัวในพระวาระ

สายตาของเปโตรคงจะดูเหนื่อยล้าขณะที่ดวงอาทิตย์ยามเช้าทำให้ชายหาดอุ่นขึ้น ท่านอาจจ้องไปที่พระพักตร์พระเยซูที่คืนพระชนม์อย่างใกล้ชิด ขณะทานอาหารเข้ากันอย่างเงียบ ๆ สาวกคนอื่น ๆ อาจไม่กล้าถามว่าเป็นพระองค์จริงหรือ พวกเขาขอให้พระเยซูเป็นฝ่ายเริ่มก่อน

“ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย ท่านรักเรามากกว่าพวกนี้หรือ?”

เราต่างรู้เรื่องนี้ดี สามครั้งที่พระเยซูตรัสถามเปโตรว่ารักพระองค์จริงหรือพอครั้งที่สาม เปโตรรู้สึกเสียใจที่พระเยซูดูจะไม่มั่นใจในคำยืนยันของท่าน แต่ในทุกครั้ง พระเยซูทรงสั่งว่าเปโตรจะสำแดงความรักแท้ที่มีต่อพระองค์ได้อย่างไร: “จงเลี้ยงแกะของเราเถิด” (ยอห์น 21:15-19) รักพระเยซูเกี่ยวข้องกับการดูแลห่วงใยคนของพระองค์ และการดูแลคนที่เปโตรของพระองค์จะเกี่ยวข้องกับความตายด้วย สำหรับเปโตร ความตายคือความจริง พระเยซู “ทรงชี้ให้เห็นว่าเปโตรจะถวายเกียรติพระองค์ด้วยการตายแบบใด” (ข้อ 19)

งานรับใช้คือการทนทุกท

ขณะที่เราเห็นว่าการเรียกเปโตรให้มาเป็นอัครสาวกเป็นเรื่องที่พิเศษสุดสำหรับท่าน เรายังเข้าใจด้วยว่าเส้นทางในการติดตามพระเยซูในการนำคริสตจักรของพระองค์นั้นจะรวมภาระหนักในการเลี้ยงดูแกะและทนทุกทจากเงื้อมมือของผู้น

หลายปีจากนั้น เปโตรผู้เต็มด้วยประสบการณ์ได้เชื่อมโยงให้เราเห็นได้อย่างชัดเจน:

“เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงตักเตือนบรรดาผู้อาวุโสในพวกท่าน ในฐานะที่ข้าพเจ้าก็เป็นทั้งผู้อาวุโส และเป็นพยานถึงความทุกข์ทรมานของพระคริสต์ และเป็นหุ้นส่วนที่จะรับศักดิ์ศรีที่กำลังจะปรากฏ จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ท่ามกลางพวกท่าน [โดยเอาใจใส่ดูแล] ไม่ใช่ด้วยความฝืนใจ แต่ด้วยความเต็มใจ [ตามพระประสงค์ของพระเจ้า] ไม่ใช่ด้วยใจโลกในทรัพย์สินสิ่งของ แต่ด้วยใจกระตือรือร้น และไม่เป็นเหมือนผู้ใช้อำนาจบาตรใหญ่ข่มขืนผู้ที่อยู่ในความดูแล แต่ให้เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้น และเมื่อพระผู้เลี้ยงผู้ยิ่งใหญ่เสด็จมาปรากฏ พวกท่านจะได้รับมงกุฎแห่งศักดิ์ศรีที่ไม่มีวันร่วงโรย”
(1เปโตร 5:1-4)

สิทธิอำนาจในการเป็นอัครสาวกของเปโตรก็มาถึง บางส่วนเมื่อท่านเป็นพยานในการทนทุกข์ของพระคริสต์ ท่านจับจองไปกับการทนทุกข์ของพระคริสต์ เพราะเป็นสิ่งที่เผยให้เห็นถึงพระสิริของพระองค์ นี่คือนวนคิดหลักในจดหมายฝากของเปโตร (1เปโตร 1:6-7, 1; 2:21-25; 3:13-17, 18-22; 4:1, 7, 12-19) วันหนึ่งข้างหน้า เปโตรจะมีส่วนในพระสิริ และศิษยาภิบาลท่านอื่น ๆ ด้วยที่เลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้า จนกว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมา

แต่จะไปให้ถึง ผู้เลี้ยงจะต้องผ่านความทุกข์ยาก แล้วทำไมเบโตรถึงต้องสั่งให้ผู้อ่านรับภาระนี้ด้วยความเต็มใจและด้วยความกระตือรือร้น โดยไม่อยู่ภายใต้ข้อผูกมัดใด? ปกติเราจะไม่รับเอาภาระที่ไม่เกิดประโยชน์กับเรามาใส่ตัว (“ไม่ใช่ด้วยใจโลกในทรัพย์สินของ”) และไม่มีอะไรให้มันใจได้ว่าจะเป็นไปตามนั้น (“ไม่เป็นเหมือนผู้ใช้อ่านจากบาตรใหญ่ข่มขี่ผู้ที่อยู่ในความดูแล”) ปกติเราจะไม่เข้าไปแตะการเป็นแบบอย่างที่ดีที่ยึดถือของการทนทุกข์ แต่สิ่งที่พระเยซูตรัสกับเบโตรเช้าวันนั้นที่ชายหาดน่าจะส่งเสียงสะท้อนอยู่ในความคิดของท่าน ขณะที่จรดปากกาเขียนคำสั่งไปถึงศิษยาภิบาลที่ทำงานร่วมกัน “ให้เลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้า” ฟังคล้าย ๆ กับ “จงเลี้ยงแกะของเราเถิด”

เบโตรได้เห็นพระเยซูเสด็จขึ้นสวรรค์ มันทำให้ทุกความทุกข์ยากที่ต้องเผชิญในฐานะตัวแทนคนของพระเจ้านั้นคุ้มค่าที่สุด ท่านรู้ว่าพระเยซูทรงทำหน้าที่แทนท่านที่บนสวรรค์ เป็นหัวหน้าผู้เลี้ยง เป็นผู้ที่รับผิดชอบสูงสุดในการเฝ้าดูแกะทุกตัว นี่เป็นภาระหนักที่คุ้มค่าที่สุด

รับใช้เป็นเรื่องส่วนตัว

ถึงจุดนี้ เราได้แสดงให้เห็นว่าพระวจนะบ่งชี้ว่าการเลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้าเกี่ยวข้องกับภาระหนักและการทนทุกข์ เรายังไม่ได้ชี้ให้เห็นว่าความทุกข์ยากต่าง ๆ นั้นไม่ใช่เป็นการประกาศในท่ามกลางผู้คน แต่ในงานรับใช้ที่เป็นส่วนตัวด้วย เพื่อจะทำตามนั้นได้ ให้เราดูเปาโลผู้เป็นต้นแบบแรกของคนที่อดทนต่อความทุกข์ยากในการประกาศในท่ามกลางผู้คน ขณะเดียวกันก็ทำงานหนักรับใช้เป็นส่วนตัวด้วย

เปาโลเป็นเหมือนดวงประทีปที่ประกาศข่าวประเสริฐออกไปสู่ผู้คนภายนอก และพระเจ้าทรงเรียกท่านให้มาทนทุกข์ลำบากในภาระที่หนักอึ้งนี้ (กิจการ 9:15-16) ท่านประกาศข่าวประเสริฐอย่างเปิดเผยในธรรมศาลา และสิ่งนี้ นำความตายมาสู่ท่าน (9:20-25) เปาโลประกาศข่าวดีนี้อย่างเปิดเผยในไซปรัส (13:4) อันติโอก (13:14) อีโคเนียม (14:1) เมืองต่าง ๆ ในลิคาโอเนีย (14:6-7)

และพื้นที่อื่น ๆ อีกนับไม่ถ้วน พันธกิจส่วนใหญ่ของท่านเป็นการประกาศข่าวประเสริฐออกไปในท่ามกลางฝูงชน

แต่ถ้าเราจะสรุปลงแค่นั้น เราคงมองข้ามพันธกิจส่วนที่สำคัญของเปาโลไป จดหมายฝากของท่านที่ไปถึงคริสตจักรต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงหัวใจของผู้ที่ทำงานหนักหลายต่อหลายชั่วโมงในการดูแลคนของพระเจ้า ที่จริง ท่านพูดถึงการทนทุกข์ของท่านและภาระหนักในท่ามกลางผู้คนว่าเป็นเหมือนสาส์นตราตั้งที่พิสูจน์ถึงการทรงเรียกของพระเจ้าที่มีต่อท่าน ซึ่งตรงข้ามกับคนในโลกที่สร้างความประทับใจเพื่อพิสูจน์ตนเอง แต่ท่านต้องผ่านการถูกเยียนตี ถูกหินขว้าง และเรือแตก เพื่อทำงานหนักเป็นส่วนตัวให้กับคนของพระเจ้า (2 โครินธ์ 11:23-30) เปาโลพูดถึงงานรับใช้ของท่านว่าไหลล้นมาจาก “ความรัก” ที่มีต่อคนที่ท่านดูแล เป็นความปรารถนาอย่างแรงกล้าจนท่าน ซิลวานุส และทิโมธี “มีใจพร้อมที่จะเฝ้าแม่เจ้าจน ไม่ใช่แต่เพียงข่าวประเสริฐของพระเจ้าเท่านั้น แต่อุทิศตัวเราให้แก่ท่านด้วย เพราะท่านทั้งหลายเป็นที่รักยิ่งของเรา” (1 เธสะโลนิกา 2:8) ท่านต้องมีชีวิตที่ทนทุกข์ลำบาก ประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นการใคร เพื่อจะพูดได้ว่า “เราวางตัวของเราก็มือนบิดาทำต่อบุตร คือเตือนสติ หนุนใจและกำชับให้ท่านดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมต่อพระเจ้า ผู้ทรงเรียกท่านให้เข้ามาในแผ่นดินและในพระสิริของพระองค์” (1 เธสะโลนิกา 2:11-12) ท่านเป็นผู้ทำงานหนักในท่ามกลางผู้คนเพื่อสิ่งดีสำหรับพวกเขา

เปาโลไม่ได้ทำพันธกิจจากบนธรรมาสน์ ความห่วงใยที่ท่านมีต่อผู้คนไม่ได้จบลงแค่มีส่วนรับใช้ในพันธกิจสู่ภายนอก ซึ่งเป็นการทดลองสำหรับศิษยาภิบาลทุกคน ท่านศิษยาภิบาลครับ ถ้าเรามองที่งานของเราในแง่ที่ต้องการมีอิทธิพลต่อคนภายนอก เราก็จะสูญเสียหัวใจของการรับใช้เป็นส่วนตัวไป บางครั้งเราเป็นกังวลเรื่องคนออกจากคริสตจักรไปมากกว่าคิดว่าพวกเขาอาจเจ็บปวด แต่นั่นไม่ใช่หัวใจของเปาโล และไม่ใช่หัวใจของผู้ที่ท่านติดตาม

ที่เหลือในพระคัมภีร์ใหม่อธิบายเพิ่มเติมถึงงานรับใช้ในการเลี้ยงดูเป็นส่วนตัว สามสิ่งในคำสอนนั้นจะเป็นประโยชน์เมื่อเรานำภาระในการให้คำปรึกษา มาพิจารณา การรับใช้เป็นส่วนตัวนั้นเกี่ยวข้องกับ (1) ยอมรับตนเองในความอ่อนแอและเป็นคนบาปเช่นเดียวกับผู้อื่น (2) พุดกับพระเจ้าแทนผู้คน และ (3) พุดกับผู้คนแทนพระเจ้า

ภาระหนักในการเป็นผู้เลี้ยงเกี่ยวข้องกับการเป็นหนึ่งเดียวกันในความอ่อนแอและเป็นคนบาปเช่นเดียวกับผู้คน “ถ่อมตัวลงมา” เรามักใช้คำ ๆ นั้นเชิงลบเพราะหมายถึงคน ๆ นั้นคิดว่าตนเองเหนือกว่าคนอื่น แต่ยอมสละตนเองลงมาอยู่ในระดับเดียวกัน แต่คำว่า ถ่อมตัวลงมา เหมาะสมครบถ้วนสำหรับพระเยซูคริสต์ที่ทรงลงมาใช้เวลากับคนบาป เพราะพระองค์อยู่ในสถานะที่สูงส่ง พระองค์ประทับอย่างปิตินดีและพึงพอใจกับพระบิดา พระเจ้าผู้อยู่เหนือทุกสรรพสิ่ง ทรงพระสง่าราศีและสูงส่ง ล้อมรอบด้วยทูตสวรรค์ที่คอยปรนนิบัติ พระองค์ไม่มีสิ่งใดที่ต้องผูกมัดกับผู้คนเบื้องล่าง มนุษย์ที่ชั่วร้ายและทนทุกข์จากความบาป แต่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่เหนือกาลจักรวาล ผู้สมควรได้รับการปรนนิบัติแทนที่จะปรนนิบัติมนุษย์ทุกคน ทรงเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น (ฟิลิปปี 2:4) โดยไม่พอใจอยู่กับพระสง่าราศีในสวรรค์ซึ่งควรคู่แก่พระองค์ (2:6) แต่ทรงถ่อมพระองค์ลงมารับสภาพมนุษย์และทนทุกข์เหมือนเรา (2:7) โดยเฉพาะถึงความตาย (2:8) ความตายเป็นปัญหาที่เราแก้ไม่ได้ เราต้องการคนมาช่วย และผู้ที่มาช่วยบอกเราว่าให้ตามทำแบบของพระองค์: “จงมีจิตใจเช่นนี้ในพวกท่านเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์” (2:5)

ตายต่อตนเองเพื่อให้ผู้อื่นได้รับผลดีเกี่ยวข้องกับการเข้าไปมีส่วนในปัญหาของพวกเขา พระเยซูทรงวางพระองค์เองในสภาพที่เห็นใจและมีส่วนในความทุกข์ยากของผู้ที่ทนทุกข์ “เพราะว่าเราไม่ได้มีมหาบุรุษที่หาไม่ได้มาช่วยให้จิตใจในความอ่อนแอของเรา แต่ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป” (ฮีบรู 4:15) พระเยซูทรงเห็นใจเรา เพราะทรงเคยมีประสบการณ์ถูกทดลองใจ (ข้อ 15ข) ทรงเข้ามามีส่วนร่วมในอันตรายของโลกที่

ถูกแข่งสาปนี้ และทรงปฏิบัติด้วยความนิมิตต่อผู้ที่อ่อนแอและหลงผิดไป เพราะทรงเข้าพระทัยดีถึงความอ่อนแอของพวกเขา (5:2) พระเยซูผู้ทรงมีสิทธิ์ทุกประการที่ดำรงอยู่นิจนิรันดร์โดยไม่ต้องผ่านความเจ็บปวดหรือความเศร้าโศกได้เสด็จเข้ามามีส่วนรับเอาสภาพทั้งสองนี้ พระองค์ทรง “เป็นคนที่รับความเจ็บปวด และคุ้นเคยกับความทุกข์ยาก” (อิสยาห์ 53:3)

เช่นเดียวกับศิษยาภิบาลที่ปรนนิบัติผู้งมงายของพระเยซู พระองค์ทรงประทับอยู่ท่ามกลางโคลนตมแห่งความอ่อนแอของคนของพระองค์ คนที่หลงผิดและทนทุกข์ และทรงเรียกเหล่าศิษยาภิบาลให้มาร่วมปรนนิบัติกับพระองค์ ศิษยาภิบาลที่ต้องการตามพระองค์ไป ต้องเห็นดเหน้อยเมื่อยาลำเ้าเข้าไปในแหล่งน้ำที่ไม่คุ้นเคย ผิวหน้าที่สกปรกชุ่มมัวทำให้ไม่รู้ว่าน้ำลึกขนาดไหน และกลิ่นก็เป็นสิ่งที่เตือนว่ามีบางอย่างไม่น่าดูอยู่ใต้ผิวน้ำนั้น แต่พวกเขาก็ไวใจในผู้ที่เรียกพวกเขาให้เข้าไปช่วยกัน

ศิษยาภิบาลครับ คุณมีอิสระที่จะทำตามรูปแบบที่ให้ผลดีแก่คนของคุณ ศิษยาภิบาลทุกคนเป็นผู้รับใช้ของพระเยซู และผู้รับใช้ก็ไม่อาจใหญ่ไปกว่าผู้เป็นเจ้านาย (ยอห์น 13:16) คุณถูกเรียกให้มาแบกรับความเสี่ยงและภาระหนักในปัญหาจากคนของคุณ เช่นเดียวกับพระเยซู คุณถูกเรียกให้มาช่วยผู้คนที่มองดูแล้วไม่มีสิทธิ์อะไรจะมาเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากคุณ ถ้าหัวหน้าผู้เลี้ยงสกปรกมอมแมมและมีรอยขีดข่วน คนที่ตามพระองค์ไปรับภาระนี้ก็จะเจอด้วย สิ่งนี้ไม่จำเป็นต้องแปลว่าคุณได้กลายเป็นผู้ให้คำปรึกษาของโบสถ์ไปแล้ว แต่หมายความว่า คุณต้องเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในการปรนนิบัติผู้คนที่พยายามที่พวกเขามีปัญหา

ภาระหนักที่ศิษยาภิบาลแบกรับอยู่เกี่ยวข้องกับการเป็นตัวแทนผู้คนที่ต่อพระเจ้า ศิษยาภิบาลควรกระหายที่จะอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ สิทธิประโยชน์อย่างน้อยสองประการจากการอธิษฐานที่ไหลล้นมาจากความใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้คนที่มีปัญหาคือ

ประการแรก ใส่ใจคนของคุณเป็นส่วนตัวจะทำให้คุณอธิษฐานอย่างร้อนรน ศิษยาภิบาลที่ไม่อยากแบกรับภาระหนักของผู้คน มักไม่ยอมแบกรับภาระหนัก จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า ศิษยาภิบาลที่เจ็บปวดไปกับผู้คน จะรู้สึกเจ็บปวดไปด้วยในคำอธิษฐานเพื่อพวกเขา เมื่อศิษยาภิบาลย้ายจากการรับใช้เป็นส่วนตัวไปเป็นงานรับใช้ในท่ามกลางสังคมและผู้คน หรือไปรับหน้าที่บริหารจัดการแทนพวกเขา ก็จะทำให้พลาดไปจากความต้องการลึกซึ้งที่อยู่ท่ามกลางพวกเขา และส่งผลให้คำอธิษฐานดูเยิ่นชา พระเยซูสอนเราให้อธิษฐานต่อพระบิดาและด้วยความต้องการให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ (มัทธิว 6:7-13) การแบกรับปัญหาจากคนของคุณจะผลักดันคุณไปสู่การอธิษฐานที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างที่สุด

เมื่อศิษยาภิบาลเห็นความทุกข์ใจในบ้านที่รับผลร้ายจากความโกรธ นั้ เป็นเพื่อนหญิงหม้ายที่ยังท้อใจแม้เหตุการณ์จะผ่านไปนานแล้ว หรือวัยรุ่นที่ต้องการแสดงความร้ายกาจใส่ผู้อื่น คุยกับสามีที่บ้านกำลังจะแตก และในทันทีที่ต้องการสติปัญญาเพื่อมาแก้ไข การได้เห็นถึงผลร้ายของบาปและผู้คนรอบข้างที่ต้องรับผล จะผลักดันให้ศิษยาภิบาลต้องทูลขอด้วยใจที่เป็นทุกข์และร้อนรน ความเลวร้ายของโลกนี้บ่อยครั้งจะทำให้คนของพระเจ้าต้องอธิษฐาน และศิษยาภิบาลต้องไม่ปกป้องตัวเองจากการผลักดันนี้

ประการที่สอง การใส่ใจคนของคุณเป็นส่วนตัวทำให้ต้องฟังฟังการอธิษฐานมากขึ้น ไม่มีอะไรสูญเสียไปในการพูดให้คนเครียดหลุดจากความท้อแท้หรือเด็กสาวที่เป็นโรคคลั่งผอมให้หันกลับมาสู่ความเป็นจริง หนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดที่จะยอมรับว่าเราไร้ความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรได้ คือให้คำปรึกษาเหยื่อที่ถูกทำทารุณกรรมหรือคนที่กระทำความผิด พูดกับคนที่มีทัศนคติเย่อหยิ่ง หรือจิตใจที่ขุ่นมัว พูดกับคนที่เกลียดชังคุณและพระคัมภีร์ที่คุณถืออยู่ เดินเคียงข้างไปกับคนที่ตกอยู่ในสถานการณ์ที่เลวเชื่อจะเป็นสิ่งที่ท้าทายศิษยาภิบาลอยู่เสมอถึงความจำเป็นที่ต้องมีพระเจ้าแห่งความไม่จำกัด

ภาระหนักที่ศิษยาภิบาลแบกรับอยู่เกี่ยวข้องกับการพูดคุยกับผู้คนแทนที่พระเจ้า ภาระหนักของศิษยาภิบาล-รวมถึงพันธกิจส่วนตัว-และเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับการประกาศข่าวประเสริฐ ประกาศพระคริสต์ไปสู่ผู้คนเป็นงานที่หนักและตรากตรำ และอีกครั้งที่เปาโลเป็นต้นแบบศิษยาภิบาลให้เรา: พระองค์นี้แหละที่เราประกาศอยู่โดยการเตือนสติและสั่งสอนทุกคนด้วยสรรพปัญญา เพื่อว่าเราจะถวายเป็นพรแก่ทุกคนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วในพระคริสต์ เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงตรากตรำต่อสู้ตามกำลังที่พระองค์ทรงทำกิจในตัวข้าพเจ้าอย่างมากมาย” (โคโลสี 1:28-29)

ในภาระหนักของศิษยาภิบาล พระคริสต์คือข่าวที่ต้องสื่อสารออกไป และเป้าหมายของเราคือเป็นเหมือนพระองค์ เราต้องการให้คนที่เราดูแลเปลี่ยนแปลงไปเป็นเหมือนพระคริสต์ จะเกิดขึ้นเมื่อความเชื่อทำงานผ่านทางความรัก เป้าหมายศิษยาภิบาลรวมถึงภาระหนักที่แบกรับอยู่ จึงเป็นการสำแดงความเชื่อผ่านการประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์ สิ่งนี้เป็นจริงในการประกาศพระวจนะทั้งสู่สาธารณะและส่วนตัว ความเชื่อจะเป็นตัวกำหนดกรอบการทำงานของหัวใจเพื่อให้คน ๆ นั้นเมื่อถูกบาปครอบงำ ความคิดเริ่มชั่วร้าย ผูกพันกับโลก จะถูกเปลี่ยนไปเป็นความปรารถนาในความชอบธรรม คิดอย่างรอบคอบ และผูกพันกับสวรรค์เบื้องบนหนทางเดียวที่ความเชื่อจะปรากฏขึ้นมาในหัวใจคือผ่านหูที่รับฟังข่าวประเสริฐ: “ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์” (โรม 10:17)

ภาระหนักของศิษยาภิบาลคือ ต้องพูดคุยกับผู้คนแทนพระเจ้าในพระคริสต์ เปาโลอุทิศตนในการสร้างผู้เชื่อให้เติบโตขึ้นในพระคริสต์ และถ้าผู้เชื่อไม่สามารถอดทนได้ในความเชื่อ เปาโลกล่าวว่า การตรากตรำของท่านคงเปล่าประโยชน์ (ฟิลิปปี 2:16; ดูกาลาเทีย 4:11 ด้วย) การสร้างความเชื่อให้เกิดขึ้นจึงเป็นศูนย์กลางเป้าหมายในท่ามกลางภาระหนักของศิษยาภิบาล

ในการประกาศข่าวประเสริฐ ศิษยาภิบาลจำเป็นต้องเข้าไปในมุมมืดของชีวิตผู้คน – คนที่ชอบผลักปัญหาออกไป ไม่สนใจจะแก้ไข อาจเป็นชีวิตคู่ที่เริ่มเห็นรอยร้าว การใช้ชีวิตที่ส่งสัญญาณอันตรายในวัยรุ่น ความไม่ลงรอยกันของสมาชิกบางคน เจ้าหน้าที่โบสถ์ที่อยู่ในข่ายน่าสงสัย แนวคิดที่เปลี่ยนไปมาของหนุ่มสาว ไม่ว่าปัญหาของผู้คนจะซับซ้อนแค่ไหน คุณถามตัวเองด้วยคำถามที่คุ้นเคยได้ตลอดเวลา: ความเชื่อในพระคริสต์เป็นอย่างไรในปัญหาของคน ๆ นี้?

เราจำเป็นต้องประกาศพระคริสต์ออกไปในมุมมืดเหล่านั้น และศิษยาภิบาลต้องไม่กลัวที่จะฝ่าเข้าไป เป็นความจริงว่า—ปัญหาต่าง ๆ ที่โถมเข้ามาในพันธกิจส่วนตัวบางครั้งก็เกินความสามารถหรือประสบการณ์จะรับมือ แต่มีสองสิ่งที่ต้องจำ

สิ่งแรก เช่นเดียวกับเรื่องอื่น ๆ ในชีวิต ความชำนาญในการเข้าไปในมุมมืดต้องได้รับการฝึกฝน ศิษยาภิบาลจะพัฒนาความสามารถได้ก็ต้องถ่อมใจลง รับภาระในการดูแลผู้คนอย่างใกล้ชิด แน่แน่นอนมีความผิดพลาดเกิดขึ้นได้มากมาย ในระหว่างทาง—คิดว่าตัวเองเข้าใจมาก จนไม่พูดด้วยสิทธิอำนาจ เพราะกลัวทำที่ตอบสนองของอีกฝ่าย แต่ความผิดพลาดเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อการพัฒนา ญูแจสู่การลดทอนความเสียหายคือความถ่อมใจ รับผิดชอบต่อพระวณะ และตระหนักถึงความจำกัดในมุมมองของตนเอง วิธีรับใช้ผู้คนจะอยู่ในบทต่อไป ประเด็นหลักสำหรับบทนี้คือ ความกลัวความผิดพลาดที่ต้องไม่ทำให้คุณไม่กล้าเข้าไปในมุมมืด

เพื่อมั่นใจว่าคุณจะเติบโตในเส้นทางนี้ คุณจะสะสมรายละเอียดและประสบการณ์ผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ ประเมินปัญหาและนำบุคคลนั้นให้ตระหนักถึงรูปแบบความคิดและความปรารถนาของตนเอง ใช้พระวณะเพื่อช่วยให้ผ่านสถานการณ์ไปได้ เช่นเดียวกับไม้เนื้อแข็ง คุณจะไม่เห็นการเติบโตระหว่างที่มันเกิดขึ้น แต่เมื่อมองย้อนกลับไป เป็นเดือนเป็นปี คุณไม่อาจปฏิเสธได้เลย

สิ่งที่สอง และสำคัญยิ่งกว่า ความมั่นใจในการฝ่าเข้าไปในมุมมืดที่คุณไม่เคยมี แต่ในพระคริสต์ จำพระวณะที่พูดไปก่อนหน้าได้หรือไม่ เป้าหมายในพันธกิจคือพระคริสต์ จำไว้ว่า: หนทางไปสู่พันธกิจคือพระคริสต์ด้วย “เพราะเหตุนี้

ข้าพเจ้าจึงตรากตรำต่อสู้ตามกำลังที่พระองค์ทรงทำกิจในตัวข้าพเจ้าอย่างมากมาย” (โคโลสี 1:29) แหล่งกำลังของเปาโลคือพระคริสต์ และทรงประทานให้ด้วยฤทธิ์อำนาจมากมาย นี่คือฐานแห่งความมั่นใจของเรา และเป็นเหตุผลเดียวที่ทำให้เรากล้าบุกเข้าไปในน้ำคำดำมืดแห่งปัญหาของมนุษย์

ที่สุดแล้ว ความมั่นใจของคุณไม่ได้อยู่บนความเชี่ยวชาญ ไม่ว่าจะพัฒนาไปมากแค่ไหน แต่ความมั่นใจอยู่ในฤทธิ์อำนาจของข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ ผ่านการประกาศพระวจนะของพระองค์ อะไรที่เกิดผลได้จากบนธรรมาส์ก็เกิดผลได้ในห้องให้คำปรึกษา ในแง่มุมหนึ่ง มันง่ายที่จะพึ่งพิงพระวิญญูญาณเมื่อเราเริ่มหัดเทศนา เพราะเราตระหนักดีถึงความอ่อนด้อยของเรา แต่เมื่อเราเชี่ยวชาญขึ้น ทั้งอัตราอธิบายและนำแนวคิดไปประยุกต์ใช้ เราก็จะลืมนึกพึ่งพิงพระเจ้าผ่านทางพระวจนะ แน่นนอน สิ่งนี้อาจเกิดขึ้นในการให้คำปรึกษาด้วย แต่คุณอาจนึกไม่ออกในตอนนี้อยู่ แต่ความรู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถพอให้คำปรึกษาก็ไม่ควรนำมาเป็นเหตุผลเพื่อจะหลีกเลี่ยง แต่ควรทำให้ต้องพึ่งพิงพระเจ้า และทำในสิ่งที่พระองค์ท่านนั้นทำได้

ศิษยาภิบาลครับ ไม่มีความจำเป็นที่ต้องเกรงกลัวในสิ่งที่เราไม่รู้ ถ้าคุณพยายามหลีกเลี่ยงพันธกิจในหน้าที่ศิษยาภิบาล ไม่ต้องการฝ่าหนามแหลมคมในชีวิตของผู้คนเข้าไป คุณก็ยังไม่ได้เป็นผู้เลี้ยงที่ดีในแบบของพระเยซูคริสต์ ใบหน้าที่ยบยับที่เต็มไปด้วยคราบฝุ่นคราบเหงื่อของศิษยาภิบาล คือใบหน้าเดียวกับที่อาบไปด้วยพระโลหิตของพระองค์ผู้เป็นที่รักของเรา

เราจะเริ่มต้นที่ไหนดี?

“ผมต้องการความช่วยเหลือ” เสียงยอมรับอย่างเหนียม ๆ และนั่นคือจุดเริ่มต้นของกระบวนการทำให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาล ศิษยาภิบาลยืนอยู่ที่ประตูทางออกหลังนมัสการในเช้าวันอาทิตย์ สัณฐานตลับศิษยาภิบาลบอกว่าเสียงแบบนี้มีบางสิ่งเกิดขึ้น เขาหยุดการสนทนาและใช้สมองคำนวณอย่างรวดเร็วว่าจะทำอย่างไร “สงสัยว่าต้องมีเรื่องผิดปกติ จะช่วยอย่างไรดี? จะเริ่มต้นอย่างไร?” เขารู้ว่าทุก ๆ เสียงความเจ็บแสบแห่งการสารภาพผิด สามารถนำไปถึงปัญหาได้หลากหลายและกว้างใหญ่เพียงใด จากธรรมดาไปสู่ซับซ้อน

เป้าหมายเบื้องต้น

ก่อนเริ่มอธิบายถึงขั้นตอนในการให้คำปรึกษา ให้ตั้งเป้าหมายความคิดสองสามอย่างไว้บนขุมเนื้อหัวใจเพื่อเป็นตัวช่วย และจำสิ่งนี้ไว้ตลอดทุกขั้นตอน มันจะช่วยให้คุณไม่เขวหรือไร้ทิศทาง เปรียบได้กับอาคาร มีภาพโครงร่างการก่อสร้างเพื่อให้เห็นว่ามื่ออะไรบ้างที่ต้องทำ มีเป้าหมายง่าย ๆ สามประการในการให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาล

นำปัญหานั้นมา

ประการแรกและน่าจะชัดเจนที่สุด เราต้องการทราบปัญหา การให้คำปรึกษาโดยธรรมชาติแล้วก็คือ สร้างความคุ้นเคยกับปัญหา เช่นเดียวกับพันธกิจอื่น ๆ ที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางและขับเคลื่อนด้วยพระวอนะ แต่การให้คำปรึกษาจะ

เกิดขึ้นในรูปแบบการให้คำตอบกับบางพื้นที่ของปัญหา พันธกิจของพระวณะ โดยทั่วไปแล้วเปรียบเหมือนปั้มน้ำมัน และศูนย์เปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง-คือเติมเชื้อเพลิงและดูแลรักษารถยนต์ให้คุณ เมื่อรถยนต์ของคุณเสียคุณก็ส่งไปที่ศูนย์ซ่อม ดังนั้น คริสเตียนก็คือบรรดาคนที่นั่งฟังเทศนาอยู่ด้านล่าง อาทิตย์แล้ว อาทิตย์เล่า และจะไม่ไปที่ห้องทำงานของศิษยาภิบาลจนกว่าจะมีบางสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในชีวิต

ศิษยาภิบาลจะช่วยคนที่กำลังดิ้นรนให้ตอบสนองต่อปัญหาอย่างมีสติปัญญา ความโกรธต้องได้รับการควบคุม (เอเฟซัส 4:26) ความโศกเศร้าต้องได้รับการปลอบโยน (2โครินธ์ 1) ความกลัวต้องมีที่พักพิง (สดุดี 56:3-4) คู่สมรสที่เป็นหนี้ต้องตั้งเป้าลดค่าใช้จ่ายและหาทางพักหนี้ วัยรุ่นที่ชอบกริดข้อมือตนเองต้องแก้ไขพฤติกรรมนี้หยุดลง คนงานที่เสพติดยาแก้ปวดต้องเข้ารับการบำบัด ศิษยาภิบาลต้องจัดการกับปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม ผู้คนต้องได้รับคำแนะนำที่ดีสำหรับปัญหาชีวิตที่กำลังเผชิญ

แต่กลยุทธ์นี้มีอยู่อย่างเป็นรูปธรรมก็ยังไม่เพียงพอ การให้คำปรึกษาในรูปแบบคริสเตียนแท้ต้องมีมากกว่านั้น องค์พระเยซูคริสต์และพระราชกิจของพระองค์จะเป็นศูนย์กลางทั้งศาสนศาสตร์และรูปธรรม พระคริสต์และข่าวประเสริฐของพระองค์ต้องเป็นรากฐาน เป็นหนทาง และเป็นตอนจบของการให้คำปรึกษา ถ้าใช้เวลาด้วยกันจนจบคุณยังไม่อาจช่วยคน ๆ นี้ให้เป็นเหมือนพระคริสต์ได้ สิ่งที่คุณทำก็ยังไม่ใช่การให้คำปรึกษาของคริสเตียน ซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายประการที่สอง

เห็นความเกี่ยวข้องของข่าวประเสริฐ

ประการที่สอง เราต้องการให้ผู้นั้นเห็นถึงความเกี่ยวข้องของข่าวประเสริฐ ผู้คนจะดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องเมื่อพวกเขาถูกทำให้ถูกต้องโดยพระคริสต์ คุณค่าที่ลึก

ที่สุด ความปรารถนาที่ซ่อนเร้น และความเข้าใจในโลก เมื่อไม่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าจะส่งผลให้เกิดความไม่พอใจอย่างต่อเนื่อง และร่างกายทำงานผิดเพี้ยน มุมมองที่มีต่อปัญหาจะเป็นไปในทางโลก

แต่ข่าวประเสริฐนั้นเกี่ยวข้องกับ เพราะเป็นกรอบที่วางลงบนทุก ๆ ปัญหาของโลกด้วยมุมมองของนิรันดร์กาล พระวาระของพระเจ้าเปิดเผยให้เห็นถึงหัวใจในแบบที่ไม่มีสิ่งใดทำได้ ศัลยกรรมเผยให้เห็นถึงสุขภาพที่ไม่ปกติ (ฮีบรู 4:12-13) และให้สิ่งผิดปกติดำเนินการแก้ไข (ฮีบรู 12:12-14) ความเชื่อคือหนทางที่ทำให้ผู้คนได้รับความชอบธรรมของพระคริสต์ ทำให้คุณภาพและคุณลักษณะของหัวใจและชีวิตได้รับการเปลี่ยนแปลง (โรม 1:16-17; 6:22-23) แม้ว่าความเชื่อในพระคำของพระคริสต์อาจจะยาก แต่ผู้คนที่พบว่าความไว้วางใจในพระคริสต์เป็นมากกว่าชีวิตพวกเขาเอง (มาระโก 9:24)

เราจำเป็นต้องวางใจในข่าวประเสริฐตลอดชีวิตของเรา ข่าวประเสริฐเกี่ยวข้องกับเสมอ และหนึ่งในเป้าหมายของคุณในฐานะผู้ให้คำปรึกษาคือทำให้ความจริงชัดเจนมากเท่าที่จะทำได้ คุณทำสิ่งนี้โดยเปิดเผยให้เห็นคำโกหกเรื่องความไว้วางใจในตนเองที่เราชอบบอกตนเองว่า “ฉันแก้ไขเรื่องนี้ได้เอง” “บางทีข่าวประเสริฐอาจช่วยได้ที่คริสตจักร แต่ไม่อาจสร้างความแตกต่างแท้จริงได้ในที่ที่ฉันต้องการที่สุดในชีวิต” “ถ้าพระเยซูรักฉัน พระองค์ก็ต้องช่วยให้ปัญหานี้หมดไป” “มันน่ายากเกินไป ขอยอมแพ้ ขอไม่ยุ่งด้วย”

ศิษยาภิบาลต้องหย่อนระเบิดลงไปในความคิดแบบนี้ ต้องยืนยันว่าปัญหาในชีวิตคือโอกาสเพื่อให้คนที่มีความทุกข์ได้ยินเสียงเรียกของพระคริสต์ ไม่ว่าจะหาทางออกเอง หรือยอมแพ้อย่างหมดรูป สิ่งเหล่านี้ไม่อาจเอาชนะความไว้วางใจในความยิ่งใหญ่ของข่าวประเสริฐที่พระเจ้าปรารถนาให้มีในใจของทุกคนที่พระองค์รักได้

ช่วยผู้คนให้เติบโตขึ้นเหมือนพระคริสต์

ประการที่สามและสำคัญที่สุด เราต้องการช่วยผู้คนให้เติบโตเหมือนพระคริสต์มากขึ้น (เอเฟซัส 4:22-24; 5:1) มนุษย์ถูกสร้างมาให้เป็นพระฉายของพระเจ้า ยิ่งเราเปลี่ยนไปให้เหมือนพระองค์มากเท่าไร เรา ยิ่งสะท้อนคุณลักษณะที่พระเจ้าต้องการให้มีในชีวิตผู้คน (โรม 8:29-30) ขณะที่ผู้คนอยู่ในกระบวนการการชำระให้บริสุทธิ์ เขาจะปลดแอกตนเองจากการติดตามวิญญาณที่แสวงไปสวมใส่ เป้าหมายเพื่อให้เป็นเหมือนพระคริสต์แทน จำไว้ว่า พระคริสต์ทรงเป็นทั้งหนทาง และเป้าหมายในการให้คำปรึกษา

เรารู้ว่าเป้าหมายที่สาม ฟังดูไม่น่าจะช่วยคนที่เจ็บปวด คนที่สิ้นหวัง หรือพยายามฟื้นตัวจากการสูญเสียได้ การทำลายของคุณในฐานะศิษยาภิบาลคือ แสดงให้เห็นว่าทำไมเป้าหมายนี้—ทั้งชีวิตที่เปลี่ยนไปเหมือนพระคริสต์—นั้นดีกว่าความปรารถนาในความสุข หรือได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ในทันทีแน่นอน ขณะที่เราทำงานหนักเพื่อให้คนที่ทุกข์ใจได้คลายลง และคนที่โศกเศร้าได้รับการบรรเทา เราไม่หยุดเพียงแค่นี้ เราต้องการให้พวกเขาได้เห็นสง่าราศีในการติดตามและเป็นเหมือนพระคริสต์ ทั้งผู้เชื่อและไม่เชื่อเหมือนกัน การให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาลนั้นเรียบง่าย: เป็นเหมือนพระคริสต์คือมีชีวิตอย่างเต็มบริบูรณ์ (ยอห์น 10:10)

ด้วยความจริงใจ สิ่งนี้ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาประเมินได้ยากขึ้น คุณมีวิธีวัดผลการเปลี่ยนแปลงเป็นเหมือนพระคริสต์ให้แม่นยำได้อย่างไร?แน่นอนมีตัวบ่งชี้ถึงความปรารถนาและพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในแง่ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบความคิดที่แตกต่างและความบริสุทธิ์ แต่มันไม่เหมือนกับการหาสิ่ว คุณจะเห็นสิ่งที่ทาคืบหน้าไป และรู้ว่าอีกไกลแค่ไหนงานจะจบลง ความมั่นใจสำคัญที่ศิษยาภิบาลมีคือ ถ้าผู้้นั้นเป็นของพระคริสต์ พระเจ้าสัญญาจะฟื้นฟูชีวิตพวกเขา นี่คือเหตุผลที่อัครทูตเปาโลเต็มใจทำงานหนักต่อเนื่อง: “ข้าพเจ้าแน่ใจอย่างนี้ว่า

พระองค์ผู้ทรงเริ่มต้นการดีไว้ในพวกท่าน จะทรงทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 1:6) และเป็นเหตุผลเดียวสำหรับเราด้วย

คำเตือนเบื้องต้น

เมื่อเห็นเป้าหมายแล้ว ให้มาดูว่าการให้คำปรึกษาจะเริ่มต้นอย่างไร ไม่ใช่ทุกสถานการณ์เริ่มต้นในแบบเดียวกัน การให้คำปรึกษาต้องเริ่มต้นจากผู้มาขอความช่วยเหลือ แต่ก็อาจเริ่มต้นจากผู้หวังดี เพื่อนที่ห่วงใย หรือศิษยาภิบาลเองที่เข้าไปหาคนที่ดูเหมือนต้องการความช่วยเหลือ

ผู้ออกคำปรึกษาเป็นฝ่ายเริ่ม

เมื่อผู้ออกคำปรึกษาเป็นฝ่ายเริ่ม การเริ่มจะเป็นธรรมชาติที่สุด เมื่อมีคนมาขอคำปรึกษาจากศิษยาภิบาลโดยทั่วไป เพราะคน ๆ นั้นรู้ตัวว่าต้องการความช่วยเหลือ คนที่ลังเลไม่มาติดต่อโดยตรง—อาจโทรศัพท์มาหาในวันอังคาร ส่งอีเมลหรือข้อความที่กำลังเข้ามา แอบกระซิบที่หลังโบสถ์ ไม่ว่าจะปัญหาใดคำพูดเหล่านี้สรุปรวมได้ว่า “ต้องการความช่วยเหลือ”

เมื่อเริ่มการสนทนา ศิษยาภิบาลจะสอบถามว่าทำไมเขาต้องการความช่วยเหลือ เราจะกลับมาพูดเรื่องนี้ในบทต่อ ๆ ไป สำหรับตอนนี้ให้ศิษยาภิบาลกล่าวชมผู้มาขอความช่วยเหลือก่อน แม้จะพบทีหลังว่าปัญหาที่เขาเสนอแทบไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาจริงเลย คุณอาจพูดชมที่เขายอมรับว่าตนเองต้องการความช่วยเหลือ

ถ้าผู้มีปัญหามาขอคำปรึกษาด้วยตัวเอง เหมือนแกะที่ร้องให้ผู้เลี้ยงช่วย ผู้เลี้ยงต้องมีความกระตือรือร้นและยินดีช่วยเหลือแกะที่บาดเจ็บ (1เปโตร 5:2)

เพื่อนมาขอคำปรึกษาแทน

ในสถานการณ์อื่น อาจเป็นเพื่อนหรือคนรักที่มาขอคำปรึกษา ผู้นำกลุ่มย่อยอาจบอกคุณถึงปัญหาของสมาชิกบางคนในกลุ่ม เพื่อนร่วมห้องเล่าให้ฟังถึงพฤติกรรมแปลก ๆ พ่อแม่มาปรึกษาปัญหาของลูกวัยรุ่น ในประสบการณ์ของเรา คนที่มีมาขอคำปรึกษาแทนคือภรรยาที่อยากช่วยสามี มาในแบบเป็นผู้ขอคำปรึกษาแทนที่จะนำเจ้าของปัญหามาคุยกัน ซึ่งอาจได้ประโยชน์และไม่ได้ประโยชน์อะไร

พระคัมภีร์ใหม่มีนิมิตเชิงบวกให้กับสมาชิกคริสตจักรที่คอยดูแลชีวิตกันและกัน (กาลาเทีย 6:1-2; ฮีบรู 3:12-13; ยากอบ 5:19-20) รวมถึงช่วยศิษยาภิบาลให้รับรู้ถึงความต้องการของสมาชิกเพื่อจะดูแลพวกเขาให้ดีที่สุด เป็นสิ่งถูกต้องที่ภรรยาจะมาขอพบศิษยาภิบาลถ้าเธอเป็นกังวลเกี่ยวกับสถานภาพฝ่ายจิตวิญญาณของสามี

แต่อาจมีข้อเสียถ้าศิษยาภิบาลไม่รอบคอบพอ ข้อแรก คู่สมรสที่เป็นกังวลอาจมีมุมมองที่จำกัดหรือไม่ถูกต้องต่อสถานการณ์ คู่สมรสอาจมีส่วนเพิ่มปัญหาได้ในพื้นที่ที่ตนเองมีติดบอด ศิษยาภิบาลจึงต้องระวังคู่สมรสที่เป็นกังวลนี้และอาจต้องการมุมมองตามแนวทางพระคัมภีร์ด้วย สุภาษิต 18:17 กล่าวว่า

“ผู้เฒ่าลงคดีของตนก่อนดูเหมือนเป็นฝ่ายถูก
จนกว่าฝ่ายตรงข้ามจะมาสอบสวนเขา”

ถ้อยคำแห่งปัญหานี้ ได้เตือนศิษยาภิบาลเมื่อพูดถึงบุคคลที่เป็นเจ้าของปัญหา ก่อนอื่น ให้ตั้งใจฟังให้ดี ศิษยาภิบาลต้องเป็นฝ่ายสำรวจข้อมูลอย่างจริงจังโดยสอบถามจากคู่สมรส ไม่ใช่ฟังจากข้อสรุปของอีกฝ่าย

ประการที่สอง เจ้าของปัญหาอาจไม่ยอมเปิดใจมารับคำปรึกษาซึ่งต่างจากคนที่มาด้วยตนเอง ความจริงที่ไม่มาเองอาจเพราะยังไม่พร้อมหรืออยากได้รับความช่วยเหลือจริงจัง ถ้าศิษยาภิบาลเข้าไปแทรกแซงโดยยึดตามคำพูดของบุคคลที่สามอาจทำให้สถานการณ์แย่ลง คำแนะนำที่ดีที่สุดสำหรับเพื่อนผู้หวังดีคือหนุนใจให้เจ้าของปัญหาเป็นฝ่ายติดต่อกับศิษยาภิบาลโดยตรง หรืออนุญาตให้ศิษยาภิบาลเป็นฝ่ายติดต่อไป

เมื่อได้รับการรับรองว่าไม่เป็นการแทรกแซง คุณควรใช้ความอดทนค่อย ๆ พูดกับคนที่มีปัญหา ชี้ไปที่พระคริสต์เพื่อเป็นหนทางแก้ไข และดีที่สุดอีกอย่างคือบอกให้รู้ล่วงหน้าว่าได้ยินปัญหานี้มาจากใคร ในแทบทุกกรณี คุณควรพูดกับเพื่อนผู้หวังดีให้ชัดเจนว่าต้องบอกชื่อ เพื่อให้เจ้าของปัญหารู้ว่าเป็นการตัดสินใจจากเพื่อนที่ต้องการแสดงความรักและเป็นไปตามพระคัมภีร์ และเป็นการปกป้องทุกฝ่าย เข้าไปหาบางคนจากข้อมูลที่มีผู้กระซิบบอก ไม่ได้ทำให้คริสตจักรเป็นคริสตจักร หลีกเลี่ยงความอึดอัดโดยไม่พูดจาเย็นเยื่ออ้อมค้อม ควรทำทุกสิ่งให้ชัดเจนตั้งแต่ต้นโดยเร็ว

ให้คำปรึกษาเมื่อมีคนมาบอก เหมือนเพื่อนแคะด้วยกันไปเตือนผู้เลี้ยงให้รู้ถึงปัญหา และผู้เลี้ยงต้องสำแดงสติปัญญาในการเข้าหาแคะที่ต้องการความช่วยเหลือ

ศิษยาภิบาลเป็นฝ่ายเริ่ม

การให้คำปรึกษาอีกแบบคือ ศิษยาภิบาลเป็นฝ่ายเริ่ม โดยติดต่อกับผู้ที่ตกอยู่ในปัญหาชีวิต อาจลำบากใจที่ต้องเข้าหาบางคนเพื่อดูแลเขาในหน้าที่ศิษยาภิบาล (ทิตัส 2:15; ฮีบรู 13:17) แต่ไม่ควรนำสิทธิอำนาจที่มีเพื่อใช้ข่มขู่ โน้มน้าว โต้เถียง หรือบังคับผู้ใด เราเคยเห็นศิษยาภิบาลหลายคนมีความตั้งใจชัดเจน มุ่งทำงานให้

เกิดผลและเพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์ แต่มองข้ามความอ่อนไหว การเห็นอกเห็นใจ จนไม่ได้รับการตอบสนองอย่างที่ควร

ศิษยาภิบาลควรพบอีกฝ่ายด้วยความจริงใจ ไม่อ้อมค้อม แต่ด้วยความอดทนและความรัก (1 เธสะโลนิกา 5:14) ต้องใช้ทั้งทักษะและความกล้า สองสิ่งนี้จะได้มาโดยการลงมือทำ ศิษยาภิบาลครับ อย่าเก้อเขินจนละเลยภาระในฐานะผู้เลี้ยงรากับพระผู้เลี้ยงของคุณไม่ได้อยู่ด้วย เมื่อสวมความถ่อมใจและความอดทน คุณจะกระตุ้นหัวใจและของคุณให้แสวงหาพระคุณที่พวกเขาไม่เคยตระหนักว่าตนเองต้องการเพียงใด

การให้คำปรึกษาโดยศิษยาภิบาลเป็นฝ่ายเริ่ม ผู้เลี้ยงที่ดีต้องสำรวจแยกแยะผู้คนและสถานการณ์ให้รอบคอบ โดยเฉพาะผู้เลี้ยงเองต้องแสดงความอดทนและไม่ย่อท้อขณะให้ความช่วยเหลือ

เริ่มต้นติดต่อ

เมื่อได้พูดถึงความจำเป็นที่ศิษยาภิบาลต้องใส่ใจอย่างจริงจังแล้ว ศิษยาภิบาลควรเริ่มต้นการให้คำปรึกษาอย่างไร? การติดต่อเริ่มต้นโดยมีสามสิ่งที่ต้องนำมาคิด: คุณภาพรวม เรื่องลำดับ และติดตาม

คุณภาพรวม

เรามักขอฟังภาพรวมของปัญหาก่อนเสมอ ซึ่งทำได้อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ คุณภาพรวมอย่างเป็นทางการทำได้โดยส่งแบบสอบถามเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของผู้มีปัญหา เพื่อกำหนดกรอบของปัญหา และสรุปมุมมองที่พวกเขามีต่อสถานการณ์ เรามีแบบสอบถามนี้ในภาคผนวก ค สามารถดาวน์โหลดมาใช้ได้ ภาพรวมของปัญหาแบบไม่เป็นทางการ คือให้ผู้มีปัญหาเขียนเล่าปัญหาให้ฟังสักสองสามย่อหน้า

ภาพรวมให้ประโยชน์หลายอย่าง ให้ศิษยาภิบาลมีเวลาเตรียมข้อมูลและหาตัวช่วยก่อนเริ่มให้คำปรึกษา อาจคุยกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง หาหนังสือที่เป็นประโยชน์ให้ผู้มีปัญหามาอ่าน หรือเตรียมคริสเตียนบางคนที่เคยผ่านปัญหานี้มา

ภาพรวมทำให้คุณมีโอกาสอธิษฐานเพื่อผู้้นั้นและปัญหาของเขา ก่อนเริ่มให้คำปรึกษา ขอหนุนใจให้ศิษยาภิบาลพัฒนานิสัยในการอธิษฐานเพื่อทุกคนที่ต้องพบในวันนั้นในช่วงเผ่าเดี่ยวตอนเช้า เป็นวิธีที่ดีเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายจากการใช้สติปัญญาของตัวเองในการแก้ปัญหาแทนที่จะพึ่งพิงพระปัญญาที่พระเจ้ามอบให้ (ยากอบ 1:5-8)

ประโยชน์อีกอย่างของภาพรวมคือช่วยให้ผู้มีปัญหาได้มีเวลาเรียบเรียงและทบทวนความคิดก่อนพูดคุย บ่อยครั้งพวกเขาไม่รู้ว่าจะอธิบายปัญหาให้ฟังอย่างไร โดยเฉพาะต่อหน้าคุณ เขาต้องแยกแยะ และฝ่าเข้าไปในความซับซ้อนของปัญหาที่ตนเองทนทุกข์ ไม่มีใครที่จะสรุปชีวิตตนเองได้อย่างสั้นกระชับและเป็นระเบียบ บ่อยครั้งผู้คนจะพูดอ้อมค้อม วกวน หรือพ่นขยะพิษออกมาให้ศิษยาภิบาลต้องเซ็ดล้าง “ผมกำลังสู้กับ... ภรรยาผมเกลียด... บางทีผมควรต้องคิดเรื่อง... สักหน่อย พวกเขาชอบบอกผมว่า...” กว่าเรื่องที่เล่าจะจบลงนาฬิกาก็เดินไปกว่ายี่สิบนาที ถ้าได้รู้เหตุการณ์ล่วงหน้าจะช่วยให้รับมือกับข้อมูลที่โถมเข้ามาได้

เรียงลำดับ

ในฐานะศิษยาภิบาล เมื่อรู้เรื่องราวที่เจ็บปวดจนจบแล้ว ตอนนี้เป็นเรื่องของเวลาและพลังงานของคุณ เราวางใจว่าพระเจ้าทรงวางแผนให้คุณเพื่อประโยชน์สุขแก่คนของพระองค์ จะทำสิ่งนี้ให้ได้ผลที่สุด คุณต้องเรียงลำดับว่าส่วนไหนที่ควรใส่ใจและใช้เวลามากที่สุด เมื่อรู้ภาพรวมของสถานการณ์ คุณพอจะให้น้ำหนักกับบางเรื่องได้

เวลาที่ต้องใช้ สำหรับปัญหาชีวิตคู่หรือปัญหาความประพฤติอาจใช้เวลา น้อยกว่าปัญหาซับซ้อนที่ฝังรากลึกในระบบความคิด หรือรูปแบบพฤติกรรมที่ เป็นมานาน เราไม่ได้บอกว่าศิษยาภิบาลควรเรียงสถานการณ์เริ่มจากที่ใช้เวลา น้อยที่สุด ที่จริงเรื่องที่ต้องการเวลามากมักเป็นเรื่องที่ต้องใส่ใจมากที่สุด แต่ศิษยาภิบาลควรตระหนักถึงกรอบเวลาที่ใช้ ประสบการณ์จะบอกคุณได้

ระดับการตรวจสอบที่ต้องการ ปัญหาบางอย่างต้องใช้เวลาเพื่อตรวจสอบ ความคิดและความปรารถนาของผู้คน ไม่ว่าจะประวัติส่วนตัว หรือความสัมพันธ์ กับผู้อื่น สำหรับคนที่ต้องตรวจสอบลึก ต้องให้ลำดับความสำคัญก่อนสถาน การณ์ที่ตรงไปตรงมาอาจให้ผู้นำกลุ่มย่อย หรือเพื่อนคริสเตียนด้วยกันที่เต็มใจให้ ช่วยติดตาม

ระดับความเร่งด่วน ทุกสถานการณ์เป็นเรื่องเร่งด่วนเสมอสำหรับคนที่ มี ปัญหา แต่ส่วนหนึ่งในหน้าที่ของศิษยาภิบาลคือช่วยให้ผู้คนเห็นปัญหาของตนเอง ในบริบทความต้องการของคนอื่น บางกรณีที่มาขอคำปรึกษาก็ไม่ได้เร่งด่วน เท่ากับกรณีอื่น ๆ ศิษยาภิบาลที่ฉลาดต้องรู้กรอบเวลา ไม่ว่าเวลาของเจ้าหน้าที่ คริสตจักร และของผู้อาวุโสด้วยกัน รู้จักสมาชิกบางคนที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ทาง ในกรณีที่ไม่เร่งด่วน ศิษยาภิบาลต้องไม่รู้สึกผิดที่ให้เวลาแค่ครั้งเดียวหนุนใจ ผู้ขอคำปรึกษาให้ใช้เวลากับพระวณะอย่างสม่ำเสมอเพื่อเติบโต หรือจนกว่าการ การให้คำปรึกษาจะลดลง เราจะสามารถมาพูดเรื่องการนำพันธกิจอื่น ๆ ในคริสตจักร มาใช้ในบทที่ 7

รู้จักกับคนที่คุ้นเคยในการใช้พระวณะ ตัวช่วยอีกอย่างคือความสัมพันธ์ที่ ผู้ต้องการความช่วยเหลือมี ถ้าคนที่คุ้นเคยกับการใช้พระวณะมีน้อย การให้ คำปรึกษาก็ต้องมาก่อน ศิษยาภิบาลควรกระตือรือร้นห่วยโยคนที่ต้องคลำหาทาง เอง บางครั้งสถานการณ์ที่เผชิญอาจเกินการควบคุม และผู้มีปัญหาที่ไม่มีใคร

ที่เขาไว้วางใจได้ ศิษยาภิบาลต้องคอยติดตามคนเหล่านี้ ไม่ใช่เพื่อให้คำปรึกษาโดยตรง แต่เชื่อมเขาเข้ากับชีวิตในพระกาย

ติดตาม

ประเด็นสุดท้ายที่ต้องพิจารณาในครั้งแรกที่พบกันคือ คุณต้องติดตามคน ๆ นี้มากแค่ไหน ยอมรับว่าการติดตามคนเป็นสมการที่ศิษยาภิบาลยากที่จะคำนวณ เขาต้องขังน้ำหนักร่างกายของสถานการณ์ ใจที่เปิดรับของผู้มีปัญหา และความต้องการอื่น ๆ ของที่ประชุม สิ่งนี้จะยากเป็นพิเศษสำหรับเพื่อนที่มาปรึกษาแทนหรือศิษยาภิบาลที่เป็นฝ่ายติดต่อกัน และมีไม่กี่คนที่อยากให้มีการติดตาม แต่การติดตามคนที่ไม่ใส่ใจบ่อยครั้งเป็นเสียงเรียกสำหรับศิษยาภิบาล ทักษะคือต้องแยกแยะให้ออกว่า ควรติดตามแค่ไหน และสถานการณ์ที่แตกต่างจะเป็นตัวบอกถึงวิธีการติดตามที่แตกต่างกันไป นี่เป็นตัวอย่างที่ควรนำมาพิจารณา

พวกที่สนใจแต่แรก แต่ไม่ยอมตามไปต่อจนจบ บ่อยครั้งในความอลเวงและความสิ้นหวังท่ามกลางปัญหา ผู้คนจะวิ่งมาขอความช่วยเหลือจากศิษยาภิบาล หลังจากนั้นอาจรู้สึกอับอาย และคอยหลบเลี่ยงเมื่อถูกติดตาม คุณไม่ควรปล่อยให้เขาหลงไปจากทาง จงหนักแน่น ไม่ท้อถอย อย่างน้อยให้ผ่านการพบกันครั้งแรกไปก่อนเพื่อมีโอกาสสยบยั้งไว้ ปกติเมื่อผู้คนข้ามผ่านความลังเลและมาพบกันครั้งแรกได้ พวกเขาจะเห็นถึงคุณค่าที่ได้เข้ามาในกระบวนการเพื่อการช่วยเหลือนี้

พวกที่ไม่สนใจหรือยุ่งเกินไป ถ้าเราสามารถนิยามความต้องการการช่วยเหลือเข้าไปในหัวใจผู้คนได้ งานของเราคงจะง่ายขึ้น แต่เมื่อทำไม่ได้ เราต้องเตรียมพร้อมให้มีความสำคัญกับคนที่มองหาความช่วยเหลือ ได้พบกับบางคนเป็นครั้งแรกไม่ใช่เรื่องยาก แต่การยอมให้ความร่วมมือเข้าสู่กระบวนการอาจเป็นปัญหา และในบางกรณีตารางงานที่แน่นขนัดทำให้ยิ่งยากที่คน ๆ นั้นจะยอมทุ่มเวลาให้ ในกรณีเช่นนี้จะดีกว่า ที่จะเข้าหาพวกเขาโดยเรียงจากลำดับความสำคัญ

ถ้าคุณเสนอให้เขาชั่วโมงละ 1,500 เหรียญ เพื่อให้มาพบคุณ พวกเขาจะมีเวลาและทุ่มความสนใจให้ และพระวณะที่คุณนำเสนอจะมีค่า ให้ความสุขและเป็นประโยชน์ต่อพวกเขา

พวกที่เป็นปฏิปักษ์ แม้แต่ในคริสตจักร บางครั้งผู้คนก็เป็นศัตรูและต่อต้านผู้นำด้วยเหตุผลต่าง ๆ ถ้าความไม่ชอบใจนี้เป็นความสงสัยส่วนตัวในตัวศิษยาภิบาล เราแนะนำให้ผู้นำคริสตจักรจัดให้เขาค้นพบกับศิษยาภิบาลท่านอื่นหรือผู้นำพันธกิจคนอื่น ๆ และแน่นอน ส่วนหนึ่งของการดูแลระยะยาวคือนำสู่การคืนดี แต่พยายามทำความเข้าใจว่าทำไมถึงเขาถึงเป็นปฏิปักษ์ เป็นเรื่องที่สำคัญมากในการดูแลจิตวิญญาณคน การเป็นปฏิปักษ์เป็นทางตรงไปสู่หนึ่งในสาเหตุของปัญหาเป็นอย่างน้อย ในกรณีที่คน ๆ หนึ่งเป็นปฏิปักษ์ต่อผู้นำทั้งหมดของคริสตจักร เป็นการสมควรที่ผู้ปกครองของคริสตจักรต้องไปขอคำปรึกษาจากศิษยาภิบาลท่านอื่น ๆ จากคริสตจักรอื่นที่มีปัญหาในทำนองเดียวกัน

พวกกระตือรือร้นจนออกนอกหน้า คุณอาจเคยมีประสบการณ์ได้รับโทรศัพท์หลายสายในวันเดียวจากคน ๆ เดียว คนที่ตามติดคุณอาจกำลังรู้สึกอะไรบางอย่างที่ไม่เหมาะสมอย่างรุนแรง และคุณอาจรู้สึกผิดที่คิดเช่นนั้น อย่ารู้สึกผิดส่วนหนึ่งในการรักผู้คนคือช่วยปรับความคาดหวังของเขา และเป็นการดีที่จะวางกฎเกณฑ์บางอย่างที่ไม่ทำให้ผู้คนพึงพิงคุณมากเกินไป พวกเขาต้องเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยเสมอ และคุณเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ในท่ามกลางผู้รับใช้คนอื่น ๆ ที่จะเดินไปกับเขาในเส้นทางที่ยาวไกล พวกเขาต้องเรียนรู้ว่าผู้รับใช้พระเจ้าทุกคนต่างมีความจำกัด

ด้วยสถานการณ์เหล่านี้ ศิษยาภิบาลต้องคอยหลีกเลี่ยงที่จะไม่ผลักดันบางคนเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษามากเกินไป บางครั้งเวลาของพระเจ้านั้นต่างจากเรา และเราสามารถมอบคน ๆ นั้นไว้กับพระองค์ตราบเท่าที่เราเฝ้าดูแลอย่างใกล้ชิด อาจเป็นไปได้ที่พระเจ้าตั้งพระทัยให้คน ๆ นั้นโดนปัญหาโจมตีจนน่วมก่อน

หรือทรงมีพระประสงค์จะเปลี่ยนแปลงหัวใจของเขาผ่านหนทางอื่นขณะที่ให้พระวจนะแห่งทะลุเข้าไปในชีวิต เราต้องถ่อมใจเปิดรับพระเจ้า ไม่ฝืนใช้วิธีการหรืออุปกรณ์บางอย่างที่เราคิดว่าเหมาะสม

ในอีกด้าน คนที่เห็นได้ชัดเจกว่าดำเนินชีวิตอยู่ในความบาปและกำลังทำลายตนเองและคนรอบข้างควรต้องเข้ามาพบกับศิษยาภิบาล ถ้าผู้นั้นปฏิเสธการปฏิเสธของเขาจะบอกได้ว่า เขาปฏิเสธไม่ยอมกลับใจจากความบาป และในที่สุดจะนำไปถึงขั้นตอนการลงวินัยของคริสตจักร

ช่วงต่อไป : วิธีการของเรา

ตอนนี้เราพอมีข้อมูลบ้างแล้วว่าการให้คำปรึกษาควรเริ่มต้นอย่างไร เราสามารถกำหนดวิธีการเข้าถึง นี่เป็นแง่มุมสุดท้ายของสิ่งที่เราเรียกว่าแนวทางการให้คำปรึกษา หลังจากนั้น เราก็พร้อมจะเดินเข้าสู่ขั้นตอนการให้คำปรึกษา

วิธีการของคุณ : คุณมีวิธี ให้คำปรึกษาอย่างไร

คุณคงไม่พอใจผู้เขียนที่อ้างว่าจะสอนวิธีพัฒนาการเทศนาอย่างครบถ้วนในหนึ่งบทสั้น ๆ เราก็ไม่ได้อ้างเช่นกันในการให้คำปรึกษา แต่คุณจำเป็นต้องมีกรอบเพื่อกำหนดทิศทางการสนทนาระหว่างให้คำปรึกษา เราพยายามเคี้ยวหิ้งวดลงเหลือแค่องค์ประกอบที่จำเป็น เพื่อให้คุณเห็นภาพชัดเจนว่ากำลังทำอะไร เราวางเป้าหมายหลักสามข้อในการให้คำปรึกษาไปแล้ว: นำปัญหาขึ้นมา แสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องของข่าวประเสริฐ และช่วยผู้คนที่เติบโตเป็นเหมือนพระคริสต์ ถ้าคุณมีเป้าหมายนี้ชัดเจนในใจ คุณจะมีโอกาสพูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์มาก

ศิษยาภิบาลรู้ดีว่าพวกเขาต้องทำมากกว่าพูดด้วยความเมตตา “หยุดเถอะ” หรือส่งข้อพระคำสองสามข้อให้พร้อมกับบอกว่า “บอกด้วยว่านี่ช่วยคุณได้หรือไม่” การให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาลเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลักสามประการ: ฟัง พิจารณา และพูด ศิษยาภิบาลจะใช้ทั้งสามแง่มุมอย่างมีทักษะเพื่อเปิดเผยข้อมูล ชั่งน้ำหนัก และมอบแนวคิดเชิงลึกของการทรงไถ่ให้กับปัญหาในชีวิตผู้คน

วิธีการ

หากเป้าหมายการให้คำปรึกษาเป็นเหมือนภาพโครงร่างการก่อสร้าง วิธีก็จะเหมือนการเริ่มต้นแผนงานสำหรับเฟสต่าง ๆ ของการก่อสร้าง คุณเริ่มจากฐานราก เคลื่อนไปสู่โครงเพื่อก่อสร้าง และจบลงที่งานนั้นสำเร็จ

การให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาลจะไปตามแนวที่วางไว้—ย้ายจากการฟังไปสู่พิจารณา และพูดคุย

- **ฟังปัญหา**—เพื่อทำความเข้าใจกับบริบทชีวิตของบุคคลผู้นั้นและปัญหาของเขา (สุภาพิต 18:2, 13; ยากอบ 1:19)
- **พิจารณาการตอบสนองของหัวใจ**—หัวใจของบุคคลนั้นตอบสนองต่อพระเจ้า ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสถานการณ์อย่างไร (สุภาพิต 20:5)
- **พูดความจริงด้วยใจรัก**—เพื่อจะสอน ฝึกอบรม เตือน ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ และว่ากล่าวเมื่อเห็นสมควร (2โครินธ์ 1 ; โคลสี 3:16; 1เธสะโลนิกา 5:14)

สามสิ่งนี้—ฟัง พิจารณา พูดคุย—เป็นกุญแจไปสู่แนวทางปฏิบัติ ทั้งสามสิ่งจะถักทอไปด้วยกันตลอดขั้นตอนการให้คำปรึกษา

1. ฟังปัญหา คุณต้องการรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ผู้คนมักเล่าปัญหาของตนเองแบบไร้อุดมภาพ นำข้อมูลมากองทับซ้อนกันอย่างไม่ระเบียบ คุณสามารถจัดแบ่งออกเป็นกองเล็ก ๆ ได้ เพื่อช่วยให้ผู้นั้นจัดระเบียบสิ่งที่ตนเองพูด นี่คือวิธีการจัดระเบียบที่เราคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์:

- **เหตุการณ์** สิ่งแรก เกิดอะไรขึ้น? เหตุการณ์ใดที่ดูมีความสำคัญมากที่สุดต่อผู้มาขอคำปรึกษา?
- **คนอื่น** ๆ ใครคือคนที่โดดเด่นที่สุดในเรื่องที่เขาเล่า? คนเหล่านั้นปฏิบัติต่อผู้นั้นอย่างไร? และผู้นั้นปฏิบัติต่อคนเหล่านั้นอย่างไร?

- **ตนเอง** ผู้นี้ยืนอยู่ที่จุดไหนของปัญหา? มองว่าตนเองเป็นเหยื่อ เป็นผู้กระทำ ต่ำกว่า เหนือกว่า ไม่ใส่ใจ แหยมคม สับสน สมองว่าง รู้สึกผิด บริสุทธิใจ?
- **พระเจ้า** ผู้นี้นำพระเจ้า (หรือไม่นำ) เข้ามาในปัญหาหรือไม่? มีมุมมองที่ให้พระเจ้าเข้ามามีส่วนในสถานการณ์ที่ยุ่งยากนี้อย่างไร?

2. **พิจารณาการตอบสนองของหัวใจ** หลังจากรับรู้เหตุการณ์เบื้องต้น คุณต้องกลับมาดูว่าหัวใจของผู้ตอบสนองอย่างไรในแต่ละพื้นที่ การตอบสนองจะเป็นไปตามความเชื่อของเขา หรือสิ่งอื่น ๆ-ความกลัว โกรธ ท้อ โลก ปล่อยตัว หลบเลี่ยง ละเลย โศกเศร้า ผิดหวัง ไม่พอใจ สงสัย

- **เหตุการณ์**-ผู้นี้ตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างเหตุการณ์และการตอบสนองต่อเหตุการณ์หรือไม่? การตอบสนองของเขาเป็นไปตามความเชื่อหรือตามสิ่งอื่น?
- **คนอื่น** ๆ-ผู้นี้รักผู้อื่นหรือไม่? ได้รับอิทธิพลจากคนอื่น ๆ ที่ไม่เป็นไปตามแนวทางพระคัมภีร์หรือไม่?
- **ตนเอง**-อัตลักษณ์ของผู้นี้เป็นอย่างไร-พฤติกรรมปรับไปตามความเชื่อหรือคุณค่าของตนเอง? และอัตลักษณ์นี้สอดคล้องกับสิ่งที่พระเจ้าตรัสถึงพระองค์เองในข่าวประเสริฐหรือไม่?
- **พระเจ้า**-ผู้นี้วางใจพระเจ้าว่าทรงเป็นอย่างที่พระองค์ตรัสว่าพระองค์เป็น และทำในสิ่งที่ตรัสว่าทรงทำหรือไม่? หรือเขามีความต้องการที่จะให้พระเจ้าทำในแบบอื่นที่ยังเก็บงำไว้หรือไม่?

3. **พูดความจริงด้วยความรัก** การพูดอย่างถูกต้องตามความต้องการของหัวใจจะเกิดขึ้นเมื่อได้ฟังและนำไปพิจารณา ศิษยาภิบาลรู้ว่าควรสอน ปลอดภัย

ตกเตือน ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ และนำคำสั่งจากพระวาทะโดยยึดตามการตอบสนองของหัวใจผู้นั้น เป้าหมายคือเรียกผู้คนมาถึงความเชื่อด้วยวิธีที่คนเหล่านั้นตอบสนองในหัวใจ เนื่องจากความเชื่อเท่านั้นเป็นหนทางเดียวที่จะตอบสนองได้อย่างถูกต้อง (ฮีบรู 11:6, 13-16; 12:1-2) และความเชื่อมาจากการได้ยินพระวาทะของพระคริสต์ (โรม 10:17) นี่คือเหตุผลที่ทำให้การให้คำปรึกษาจึงต้องเป็นไปตามแนวทางพระคัมภีร์ นี่คือวิธีการเหมาะสมที่ใช้พูดกับความต้องการของผู้คน:

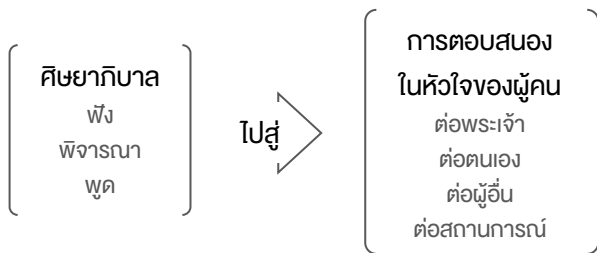
- **เหตุการณ์** ศิษยาภิบาลให้คำแนะนำตามแนวทางพระคัมภีร์ที่เหมาะสมต่อสถานการณ์ คนที่โศกเศร้า ให้ปลอบโยนโดยชี้ไปที่ความหวังใจในพระเจ้า (โรม 8:18-25) คนที่ถูกทำร้าย ต้องปกป้องจากผู้ที่ทำร้ายด้วยกฎหมาย (13:1-4) และให้อภัย (ลูกา 6:27-36) สำหรับคนที่กระวนกระวาย ต้องช่วยให้เข้าใจว่าความกลัวเผยให้เห็นความจำเป็นที่ต้องวางใจในพระเจ้าผู้ทรงรักเรา (ฟิลิปปี 4:4-13)
- **คนอื่น ๆ** ศิษยาภิบาลจะช่วยผู้คนให้มีวิสัยทัศน์ตามพระคัมภีร์ในแง่ที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นอย่างมีเกียรติและถ่อมใจในพระคริสต์ ความเชื่อหมายถึงรักผู้อื่น แทนที่จะเกรงกลัวหรือใช้พวกเขา (โรม 13:8-10) ช่วยผู้คนให้เห็นความหมายของการเชื่อในสิ่งที่ดีที่สุดของผู้อื่น ขณะเดียวกันก็เห็นความผิดพลาดและบาปของเขาตามความเป็นจริง (12:17-21) ช่วยให้รู้วิธีวางประโยชน์ส่วนตัวลงเพื่อเห็นแก่ผู้อื่น (ฟิลิปปี 2:1-8)
- **ตนเอง** ศิษยาภิบาลจะเรียกให้ผู้นั้นออกจากอัตลักษณ์ของฝ่ายปฏิบัติมาสู่พระคริสต์เพื่อเป็นแหล่งแห่งอัตลักษณ์ อัตลักษณ์เหล่านี้เป็นพื้นที่ที่ผู้คนพยายามมองหาชีวิต—เป็นนักธุรกิจที่

ประสบความสำเร็จ เป็นผู้รับใช้ที่มีเกียรติ เป็นแม่ที่เก่งกาจ-การมอง
หาอัตลักษณ์จากสิ่งเหล่านี้จึงเป็นคู่แข่งโดยตรงกับความมั่นใจใน
พระคริสต์แต่เพียงผู้เดียว (ฟิลิปปี 3:3-16)

- **พระเจ้า** สำคัญที่สุด ศิษยาภิบาลต้องช่วยผู้คนที่ให้มีมุมมองที่
ถูกต้องต่อพระเจ้าจากทางพระวจนะ ช่วยให้รู้จักและวางใจใน
พระองค์ให้เป็นหนทางสำหรับชีวิตที่มีความหมาย และเปลี่ยนไป
อย่างยั่งยืนในจิตวิญญาณ (เยเรมีย์ 9:23-24; โคลสี 1:9-10)

ภาพสาธิต 1 แสดงขั้นตอนของการฟัง การพิจารณา และการพูด

ภาพสาธิต 1

unสรุป

เราได้วางแนวทางการให้คำปรึกษาในสามบทนี้ เริ่มต้นด้วยวิสัยทัศน์ของการให้
คำปรึกษาขณะที่ศิษยาภิบาลต้องทำงานหนักเพื่อนำไปให้ถึงเป้าหมายของการให้
คำปรึกษา และขมวดลงด้วยคำอธิบายถึงวิธีการในการให้คำปรึกษา สิ่งนี้จะช่วย
ให้คุณเข้าใจกระบวนการที่คุณกำลังเดินเข้าไป เริ่มต้นด้วยการพบกันครั้งแรก
ความหวังคือถ้าเราสามารถพาคุณเดินผ่านโครงร่างของการสนทนาในการ
ให้คำปรึกษาทั้งหมด คุณก็พร้อมที่จะเดินหน้าต่อด้วยตนเอง

ข้อปฏิบัติสองสามอย่างที่ควรพิจารณาสำหรับห้องทำงานของคุณ

- **รับมือกับน้ำตา** เตรียมกล่องทิชชูไว้ตรงที่นั่งให้ใกล้มือของผู้ขอคำปรึกษา แม้คุณจะวางไว้แต่คนที่กำลังพึมพายมักมองไม่เห็น คุณอาจช่วย โดยพูดว่า: “มีกล่องทิชชูวางอยู่ข้างคุณนะครับ”
- **วางนาฬิกาอย่างมีกลยุทธ์** แขนนาฬิกาไว้บนผนังเหนือเก้าอี้หนึ่งของผู้ขอคำปรึกษา ให้อยู่ในระดับสายตาที่คุณมองเห็น พยายามไม่เหลือบมองนาฬิกาข้อมือหรือหน้าจอโทรศัพท์ระหว่างพูดคุย เพราะจะทำให้ผู้ขอคำปรึกษารู้สึกถูกรบกวนเวลา แต่ให้แอบมองนาฬิกาบ้างเพื่อควบคุมให้ไปตามขั้นตอน โดยไม่ทำให้อีกฝ่ายเป็นกังวลเรื่องเวลา
- **หยุดการขัดจังหวะ** อย่ารับสายหรือดูข้อมูลจากหน้าจอโทรศัพท์ระหว่างให้คำปรึกษา ปิดเสียงโทรศัพท์ ถ้ามีสายเข้าให้เอื้อมมือไปปิดโดยไม่ละสายตาจากผู้ขอคำปรึกษา
- **มองเห็นกันได้ตลอดเวลา** ห้องทำงานของคุณควรมีกระจกที่ประตูใหญ่พอให้คนภายนอกมองเห็นได้ เก้าอี้ของผู้ขอคำปรึกษาควรวางอยู่ตรงจุดที่คนภายนอกมองไม่เห็น แต่เก้าอี้ของคุณควรมองเห็นได้ผ่านกระจกประตู และให้มีคน (เช่น เลขานุการ) นั่งอยู่ที่โต๊ะหน้าห้องทำงาน
- **วางแผนหนังสือที่แนะนำบนชั้นหนังสือ** เราควรอ่านหนังสือที่ช่วยให้อะทอนความคิดสม่ำเสมอ และหนังสืออื่น ๆ แต่ให้วางแผนหนังสือแนะนำบนหิ้งในห้องให้คำปรึกษา เมื่อผู้คนมองไปรอบ ๆ ห้อง พวกเขาจะเห็นรายชื่อหนังสือและคิด “เล่มนั้นดูน่าสนใจ ศิษยาภิบาลยังอ่านเลย” หนังสือแะ ๆ ให้เก็บไว้ที่บ้าน ทำแบบนี้จะช่วยให้ไม่สับสนว่าควรอ่านหรือไม่ควรอ่านอะไร

ส่วนที่สอง

กระบวนกร

พ บ กั น ค ร ั ง แ ร ก

ถ้าจะมีการแข่งขันเพื่อดูว่าใครกลัวการพบกันครั้งแรกมากกว่ากัน ศิษยาภิบาลคงเป็นฝ่ายชนะ ที่กระวนกระวายพอ ๆ กันคือ ผู้รับคำขอปรึกษากับความคิดที่ต้องเปิดเผยเรื่องส่วนตัวที่กำลังดิ้นรน ศิษยาภิบาลน่าจะเป็นกังวลมากกว่าเพราะต้องเป็นฝ่ายรับฟัง เป็นฝ่ายที่ต้องมีคำตอบที่นำมาซึ่งชีวิต—หรืออย่างน้อย ไม่ใช่แค่ไป ที่ความตาย

ในท่ามกลางความวิตกกังวล ศิษยาภิบาลอาจตอบสนองในแบบที่ไม่ได้เรื่อง เช่นกลัวการให้คำปรึกษามากจนเป้าหมายหลักกลายเป็นทำให้จบ ๆ ไป หรือมาพร้อมกับรายการคำถามที่เกี่ยวข้องแบบหลวม ๆ เพื่อให้เวลาหมดไป หรือปิดความรู้สึกกดดันออกไปโดยคว่ำหนังสือจากบนหิ้งมาแนะนำ หรือนำพระวจนะบางตอนมาพูดคุย หรือทำทั้งสองอย่างแบบเก้ ๆ กัง ๆ

เราวางเป้าหมายหลักสามประการในการให้คำปรึกษาไว้แล้ว (ในบทที่ 2) เพื่อพูดถึงปัญหา เพื่อแสดงถึงความเกี่ยวข้องของชาวประเสริฐ และเพื่อช่วยให้ผู้คนเติบโตเป็นเหมือนพระคริสต์ สิ่งนี้เป็นเหมือนแบบโครงสร้างของอาคาร และเราได้ให้ข้อคิดในการเตรียมตัวสำหรับการพบกันครั้งแรก (บทที่ 2) เรายังได้ให้วิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งเป้าหมายหลักของการให้คำปรึกษา (บทที่ 3) การเตรียมตัว และวิธีการนี้เป็นเหมือนศิลาที่วางฐานรากเพื่อรองรับตัวอาคารทั้งหลาย

เมื่อได้จัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ของเบื้องหลังขั้นตอนการให้คำปรึกษาไปแล้ว ให้ถามดูว่าสิ่งเหล่านี้จะปูทางไปสู่การพบกันครั้งแรกอย่างไร การพบกันครั้งแรกไม่

จำเป็นต้องเป็นก้าวแรกไปสู่เส้นทางอีกหลายเดือนข้างหน้า ศิษยาภิบาลส่วนใหญ่ไม่สามารถพบใครเป็นเวลานานหลายเดือนหรือเป็นปีได้ ด้วยตารางงานที่แน่นขนัด ไม่ว่าจะเป็นเทศนา เวลาให้ครอบครัว ศิษยาภิบาลส่วนใหญ่จะมีแม่แบบระยะสั้นสำหรับดูแลสมาชิก เมื่อมีคนมาขอพบศิษยาภิบาล การนัดพบหนึ่งถึงห้าครั้งเป็นเรื่องปกติ หากถึงสิบครั้งแม้จะมากแต่ก็เป็นไปได้ มากกว่าสิบครั้งน่าจะผิดปกติ แม้จะเป็นระยะสั้น ๆ แต่แม่แบบนี้ก็เกิดผลได้ โดยเฉพาะเมื่อมีชีวิตที่ถูกติดกับพันธกิจแห่งพระวาระ ทั้งเป็นส่วนรวม (เทศนา สั่งสอน ร้องเพลงนมัสการอธิษฐาน) และที่เป็นส่วนตัว (กลุ่มย่อย กลุ่มสามัคคีธรรม สร้างสาวกส่วนตัว)

การพบกันครั้งแรกเกี่ยวข้องกับการรับฟังเป็นส่วนใหญ่ เป็นจุดตั้งต้นแรกบนเส้นทางสายนี้ ให้ตั้งใจฟังให้ดีเพราะจะได้ประโยชน์มาก และนี่คืออีกสี่เป้าหมายเจาะจงในการพบกันครั้งแรก เป้าหมายเหล่านี้บ่อยครั้งที่คาบเกี่ยวกันและไม่จำเป็นต้องแยกกันทำ

สร้างความสัมพันธ์เพื่อเชื่อมโยง

ประการแรก สร้างความสัมพันธ์เพื่อเชื่อมโยง เมื่อมีคนก้าวเข้ามาในห้องทำงาน ขอแนะนำที่ดีคือ ทักทายด้วยคำพูดที่เป็นมิตรและถามเรื่องทั่ว ๆ ไป สิ่งนี้อาจง่ายถ้ารู้จักกัน แต่ก็ไม่ถึงกับเป็นไปได้ถ้าไม่รู้จัก อาจถามเรื่องงาน เรื่องสุดสัปดาห์ที่ผ่านมา ข่าวสารบ้านเมือง หรือทีมฟุตบอลที่จะลงแข่งพรุ่งนี้ การพูดคุยกันเล็กน้อยอาจทำให้ผู้นั้นรู้สึกว่ปัญหาของเขาไม่ได้เป็นทุกสิ่งในชีวิต

แต่ศิษยาภิบาลต้องเป็นฝ่ายนำผู้นั้นเข้าสู่เรื่องที่เป็นปัญหา คุณอาจเป็นฝ่ายเปิดประเด็นโดยพูดว่า “มีอะไรให้ผมช่วยได้บ้างครับ?” หรือถ้าคุณทำการบ้านมาดี “ผมได้อ่านที่คุณส่งมาให้แล้วและได้อธิษฐานเผื่อ ตอนนี้เป็นอย่างไบ้างครับ?” ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรที่ฟังดูยาก เปลี่ยนจากพูดคุยทั่วไปไปสู่การให้คำปรึกษาด้วยคำถามที่ธรรมดาและตรงไปตรงมา

ขณะทำสิ่งนี้ จำไว้ว่าคุณกำลังมองหาของสำคัญที่สุดสี่อย่างเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในการให้คำปรึกษา นั่นคือ: ความไว้วางใจ ความเมตตา ความรัก และความนับถือ นี่เป็นศิลาฐานรากในการพูดคุยเพื่อให้คำปรึกษา

ความไว้วางใจ ความไว้วางใจสามารถเป็นน้ำยาทองคำของการให้คำปรึกษาได้ หากปราศจากสิ่งนี้ เรื่องอื่น ๆ ก็คงเดินหน้าไปไม่ได้ คุณอาจคาดหวังว่าปกติแล้วศิษยาภิบาลจะได้รับความไว้วางใจจากสมาชิกเพราะเป็นผู้รับใช้ แต่คุณจะพบว่าในการให้คำปรึกษา เช่นเดียวกับความสัมพันธ์อื่น ๆ การได้รับความไว้วางใจเป็นส่วนตัวเป็นสิ่งที่ต้องทำเพื่อให้ได้มา คนส่วนใหญ่ที่มารับคำปรึกษามักมาด้วยความหวังเต็มเปี่ยมผสมกับความสงสัย พวกเขาจะเปิดเผยต่อศิษยาภิบาลเพราะได้เห็นงานที่รับใช้อยู่ในคริสตจักร แต่ขณะเดียวกันก็สงสัยไปด้วยเพราะไม่แน่ใจว่าศิษยาภิบาลจะเปิดใจรับเขาและเก่งพอจะช่วยได้จริงหรือ ส่วนใหญ่ความไว้วางใจได้มาจากการแสดงความถ่อมตนด้วยการตั้งใจฟังและพูดด้วยความเอาใจใส่ ไม่มีใครกล้าไว้วางใจพวกอวดเบ่งรู้ไปทุกเรื่อง ในอีกมุม ส่วนใหญ่ของการไว้วางใจคือ มองออกถึงความมั่นใจ-ไม่ไข่มั่นใจในตนเอง แต่มั่นใจในพระเจ้าผู้ประทานสติปัญญาที่จำเป็นสำหรับการแก้ปัญหา และเป็นวิธีรับมือกับปัญหาของศิษยาภิบาลที่มีความเมตตาแต่หนักแน่น ผู้คนมักจะมองเห็นความมั่นใจแบบนี้-ไม่ใช่จากพวกอวดเบ่งแต่เป็นคนที่ถ่อมใจและมั่นใจในพระเจ้า

ความเมตตา เมื่อมีผู้มาพบพร้อมปัญหา พวกเขาจะอ่อนไหวและง่ายที่จะรู้สึกว่าคุณเองกำลังถูกตัดสิน ส่วนใหญ่คนที่มาจะรู้ตัวว่าทำผิด แม้ไม่ได้อยากจะทำยอมรับ แต่เรดาร์ในการรับคำตำหนิของพวกเขาจะไวมาก ถ้ารู้สึกว่าคุณตัดสินด้วยคำพูด ด้วยบรรยากาศ ด้วยภาษากาย-คุณก็จะไปไม่ถึงไหน บางครั้งความอ่อนไหวของพวกเขาพุ่งปรี๊ด จึงยากที่พวกเขาจะอดคิดไม่ได้ว่ากำลัง被你ตัดสิน แต่ด้วยการแสดงความอดทน ศิษยาภิบาลอาจทำลายกำแพงป้องกันตัวของพวกเขาลงได้ การมีท่าทีแห่งความเมตตาไม่ใช่เป็นแค่กลยุทธ์ในการสื่อสาร เพราะถ้า

เป็นเช่นนั้น อีกไม่นานความจริงก็จะเปิดเผย แต่ควรเป็นสิ่งที่ออกมาจากใจเหมือนพระเจ้า—กว้างใหญ่ด้วยพระทัยเมตตา กระตือรือร้นเพื่อให้คนเลว คนหลงหาย หรือพวกปณิกษีได้รับการไถ่

แน่นอน คุณเองก็จะมีส่วนในความเขลานั้นด้วย—บางครั้งคุณพูดอะไรที่โง่เขลา ขณะที่ผู้ขอคำปรึกษาแบ่งปันให้คุณฟังอย่างจริงจังถึงความคิดและความต้องการของพวกเขา เหตุผล และพฤติกรรมที่แสดงออก คุณจะสัมผัสได้เสมอ (และถูกต้องด้วย) ว่าพวกเขาโง่เง่าขนาดไหนในบาปนี้ ร่ายรายการได้ยาวเหยียด: ทำร้ายตนเอง คิดฆ่าตัวตาย สื่อสารทำลายล้าง เหล้าและยาเสพติด เยื่อหุ้มและเห็นแก่ตัว เกลียดชัง ริษยา หักหลัง ในช่วงเวลานั้น คุณต้องอธิษฐานขอพระทัยของพระบิดาที่ทรงแบกรับความอับอายของลูกที่ออกนอกทาง แทนที่จะเป็นหัวใจของพี่ชายที่ถากถางและซ้ำเติมน้องให้ต้องอับอาย (ลูกา 15:11-32) ไม่ได้พูดเกินเลยนะคริสตียาภิบาล เพื่อพูดให้ฟังว่าพระเจ้าได้ทำสิ่งใดให้คุณในพระคริสต์ก็นำคนโง่เง่าหลงผิดมา และประทานสติปัญญาที่ขอบธรรมของพระบุตรให้ อย่าลืมสิ่งนี้ครับ จงจำพระเมตตาที่พระเจ้ามีให้คุณ และคุณจะมีใจเมตตาให้กับคนบาปที่นั่งอยู่ตรงหน้าคุณ มีหลายคนบอกเราหลังจากพบกันครั้งแรกว่า “ผมมาที่นี่ คาดหวังจะได้ยินคำตำหนิ ไม่ใช่ความเมตตา”

ความรัก ก็เหมือนกับความเมตตา และแหล่งแห่งความรักคือพระเจ้า “เรารัก ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน” (1ยอห์น 4:19) “ท่านที่รักทั้งหลาย ถ้าพระเจ้าทรงรักเราอย่างนั้น เราก็ควรจะรักกันและกันด้วย” (4:11) ส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้าคือให้สำแดงความรักนี้ออกไปสู่โลกที่อ่อนล้า เพื่อทำให้ความรัก ความหวังโย การดูแลกันและกันของคริสเตียนเห็นเป็นรูปธรรม อัครสาวกยอห์นประกาศถึงความจริงว่า พระเจ้าผู้ที่ไม่มองเห็นด้วยตา และเหมือนอยู่ห่างไกลเกินสัมผัส ไม่ได้ห่างไกลเกินเรา เมื่อคุณสำแดงความรักเช่นนี้ จะกลายเป็นสิ่งที่จับต้องได้ ยอห์นกล่าวว่า “ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้า ถ้าเรารักกันและกัน

พระเจ้าก็สถิตอยู่ในเรา และความรักของพระองค์ก็สมบูรณ์อยู่ในเรา” (4:12) ศิษยาภิบาลได้รับสิทธิพิเศษ ที่จะทำให้พระเจ้าที่ผู้กระทำความผิดจะมองไม่เห็น สามารถมองเห็นได้เมื่อพวกเขาแสดงความรักในแบบพระคริสต์

รักใครบางคนแปลว่าแสดงความรักในทุกข์สุขของผู้นั้น แม้คุณไม่อาจช่วยแก้ปัญหาที่เขามีได้ ความรักเช่นนี้มีความสำคัญกว่าการแก้ปัญหา ถ้าคุณเป็นพวกชอบจัดการ จงระวัง เพราะไม่มีใครอยากเป็นโครงการให้คุณเข้าไปจัดการ เป็นการดีกว่าที่จะพุ่มเทให้กับทุกข์สุขของผู้นั้นมากกว่าพยายามหาทางแก้ปัญหา ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้ต่างกันสิ้นเชิง

ความนับถือ คุณจะพบตัวเองนั่งอยู่ตรงข้ามกับผู้ก่อเรื่องเสมอ พวกเขาเองก็รู้ คุณก็รู้ และรู้ว่าคุณก็รู้ด้วย ถึงอย่างไรศิษยาภิบาลต้องให้ความนับถือแก่คนที่อยู่ในสถานะนี้ ต้องยอมรับว่านี่ไม่ใช่เรื่องง่ายเมื่อต้องรับมือกับคนที่ปลิ้นปล้อน เห็นแก่ตัว โง่เขลา อวดแบ่ง หรือแกล้งทำตัวเป็นเด็ก แม้ในกรณีเหล่านี้ ศิษยาภิบาลอาจต้องรักษาท่าทีที่แสดงความนับถือ ยอมรับว่ามนุษย์ทุกคนเป็นพระฉายของพระเจ้า (ปฐมกาล 1:26-28) และมีแนวโน้มเป็นเหมือนพระบุตรของพระองค์ (โรม 8:29; 2เปโตร 3:9) ดังนั้น มนุษย์ทุกคนได้รับการปลุกฝังให้สะท้อนพระสิริของพระเจ้า ไม่ว่าพระฉายนั้นจะบิดเบี้ยวหรือมอมแมมเพียงใด

แสดงความนับถือแปลว่าสามารถเข้าถึงได้ เราต่างก็เคยพบศิษยาภิบาลที่ไม่ได้เป็นแบบนี้ นี่คือการใหญ่ การคิดว่าตัวเองชอบธรรมและตัดสินผู้อื่นจะค่อย ๆ กัดกินหัวใจของผู้ที่สั่งสอนคนอื่น และไม่นานความเนาหมั่นก็จะส่งกลิ่นออกมา กลิ่นที่คิดว่าตัวเองเหนือกว่าความถ่อมใจ เป็นกลิ่นเหม็นสำหรับพระคริสต์ เพราะเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับแบบอย่างของพระองค์ (ฟิลิปปี 2:5-8) ทางเดียวที่จะเห็นประโยชน์ของผู้อื่นสำคัญกว่าของตนเองคือ แสดงความนับถือและแสดงความจริงใจต่อพวกเขา

สำรวจความใส่ใจ

พวกเราหลายคนคิดว่าตัวเองเป็นนักฟังที่ดี ที่จริงแล้วไม่ใช่เลย ศิษยาภิบาลหลายคนต้องต่อสู้เพื่ออดทนรับฟังผู้มาขอความช่วยเหลืออย่างตั้งใจ เราต้องหลีกเลี่ยงการทดลองของศิษยาภิบาลที่จะเปลี่ยนจากชั่วโมงแห่งการให้คำปรึกษาไปเป็นชั่วโมงแห่งการเทศนา ในการให้คำปรึกษา ศิษยาภิบาลจะเป็นฝ่ายรับฟังก่อน และพูดทีหลัง เราต้องจำคำเตือนของซาโลมอนใส่ใจไว้

คนใจไม่ผลิตเพลินในความเข้าใจ

แต่ผลิตเพลินในการแสดงความคิดเห็นของตนเท่านั้น (สุภาษิต 18:2)

สิ่งสำคัญในเป้าหมายของการพบกันครั้งแรกคือ ทำความเข้าใจผู้นั้นและสิ่งที่เขาเป็นกังวล จะรู้จักผู้คน—ว่าเขาตอบสนองอย่างไรต่อชีวิต ให้คุณค่ากับสิ่งใดมากที่สุด ความสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นอย่างไร ฯลฯ —คือสิ่งที่พระเจ้าเรียกให้คุณทำเพื่อสะท้อนความห่วงใยที่พระองค์มีต่อพวกเขา นี่คือวิธีการที่นำมาใช้ได้ตามที่บอกไว้ในบทที่ 3

เราเชื่อว่าวิธีที่ดีที่สุดคือเริ่มด้วยคำถามทั่วไป เพื่อให้ผู้นั้นเป็นฝ่ายนำการสนทนาเข้าสู่ปัญหาโดยไม่รู้สีกกดัน คำพูดที่เราแนะนำ “มีอะไรให้ผมช่วยได้บ้างไหมครับ?” ไม่ได้หมายความว่าผู้นั้นจะตั้งหัวข้อการคุยตลอดทั้งชั่วโมง แต่หมายความว่าคุณกำลังให้เขาพูดถึงสิ่งที่เขาเป็นกังวลที่สุด

การฟังให้เป็น ต้องสร้างสมดุลที่ใช้ความละเอียดอ่อน ให้อิสระในการพูด และนำไปพูดเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้อง เราต่างก็คล้อยตามไปได้ในแบบที่ต่างกัน พวกเราบางคนเป็นพวกตั้งใจฟังอย่างเดียว ไม่ถามคำถามที่ช่วยให้ผู้ขอคำปรึกษาอยู่ในเส้นทาง ปลอ่ยให้เขานำการสนทนาทั้ง ๆ ที่ก็ไม่รู้ว่าจะพากันไปไหน คนอื่น ๆ อาจพยายามทำให้การพูดคุยเกิดผลมากเท่าที่ทำได้ โดยควบคุมอย่างเคร่งครัด

ให้เป็นไปตามหัวข้อที่เตรียมไว้ ผู้มาปรึกษาจะรู้สึกว่าคุณจงใจ และไม่ยาก
เปิดเผยข้อมูลอย่างที่ต้องการ การฟังที่ทั้งให้ประโยชน์และนำการสนทนาให้ถูก
ทางเป็นทักษะที่ไม่ง่ายเลย

ให้คิดภาพล้อมรู้การสนทนาไว้ แต่ไม่มีการควบคุม คุณต้องการให้ผู้ขอ
คำปรึกษามีอิสระ เดินไปมาตามที่ต้องการได้ในขอบเขตที่เหมาะสม แต่ไม่ใช่ตีเส้น
แล้วบังคับให้เดินตาม อดทนฟัง อย่าพูดขัด แต่ในเวลาเดียวกันอย่างหนึ่งเฉย เพราะ
คุณมีเวลาราวหนึ่งชั่วโมง ถ้าปล่อยให้เขาพูดตามที่ต้องการ ในเวลาที่ต้องการ พวก
เขาอาจพูดสิ่งที่เกิดประโยชน์ แต่ส่วนใหญ่แล้วไม่เกิดประโยชน์ คุณจำสำคัญคือ
ถามคำถามติดตามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพิ่มคือ ชี้ให้เห็นชัดแต่ไม่ควบคุม
คำถามติดตามที่ดีจะแสดงถึงความใส่ใจ และควบคุมการสนทนาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็น
ประโยชน์ และสามารถเข้าถึงกันถึงของปัญหานั้น

เพื่อถามคำถามติดตาม คุณต้องชัดเจนว่าข้อมูลประเภทไหนที่ต้องการ
ถามคำถามที่นำไปสู่ปัญหาของหัวใจ ไม่ใช่รายละเอียดผิวเผิน นำวิธีการจากบทที่ 3
มาใช้เป็นรื้อล้อม หลัก ๆ แล้ว คุณกำลังพยายามแยกแยะว่าหัวใจของคน ๆ นั้น
ตอบสนองอย่างไรต่อพระเจ้า ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสถานการณ์

ให้ถามคำถามเก็บรายละเอียดในชีวิตของผู้คนมากกว่าเรื่องผิวเผิน
แน่นอนคุณต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตของเขาพอที่จะเข้าใจในบริบทที่
ใหญ่กว่าปัญหาของเขา แต่จะเป็นการเสี่ยงถ้าคุณไม่ออกไปให้พ้นจากขอบเขตนี้
เรามีแนวโน้มที่จะเก็บรายละเอียดข้อมูลจากชีวิตของบางคนมากกว่าจะถาม
คำถามเพื่อติดตามให้ลึกลงไป คำถามที่เจาะลึกจะเกี่ยวข้องกับปัญหาของหัวใจ
เป็นคำถามที่ยากเพราะก้าวเข้าเข้าไปในพื้นที่ส่วนตัว แต่เป็นสิ่งที่เผยให้เห็นตัวตน
จริงของคน ๆ นั้น (สุภาษิต 4:23; 20:5; มัทธิว 12:34; ลูกา 6:43-45) ติดตามเพื่อ
เจาะเข้าไปในหัวใจจะทำให้คุณเข้าใจความคิด ความปรารถนา ความกระหาย
และแรงจูงใจเบื้องหลังพฤติกรรมของผู้คน ไม่ใช่คำถามที่คุยแบบทั่วไป

เราแนะนำให้คุณจดบันทึกเพื่อช่วยให้คุณจดจ่ออยู่ในการสนทนานั้น การจดบันทึกจะช่วยให้คุณจัดระเบียบข้อมูลที่คุณพูดพ่นออกมาโดยไม่ใส่ใจที่จะเรียง ภาคผนวก ง อธิบายถึงวิธีจดบันทึก และจัดระเบียบข้อมูล บันทึกจะช่วยให้คุณสามารถจดจำรายละเอียดที่โถมเข้ามาได้อย่างถูกต้อง

แสดงความหวัง

หนึ่งในหน้าที่เบื้องต้นเมื่อพบกันครั้งแรกคือ แสดงให้ผู้คนที่เหมือนกำลังสิ้นหวังได้มองเห็นความหวัง ความหวังที่คุณแสดงไม่ใช่แค่บอกว่าทุกอย่างจะดีขึ้นเองแน่นอนเราจะอธิษฐานถึงที่สุด แต่ให้รู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงใช้การทดสอบนี้เพื่อให้สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าสำเร็จในชีวิตของผู้ที่วางใจในพระองค์

นี่เป็นเวลาเหมาะที่จะให้ผู้นั้นได้อ่านพระวจนะ ให้แน่ใจว่าคุณเปิดพระคัมภีร์ไว้ระหว่างให้คำปรึกษา ถ้าพระวจนะเป็นสิ่งสำคัญในขบวนการการเปลี่ยนแปลง คุณต้องแสดงให้เขาเห็น แต่วิธีนำพระวจนะมาใช้ในนั้นสำคัญพอ ๆ กับความจริงที่ว่า คุณกำลังนำมาใช้ โดยพื้นฐานแล้ว คุณต้องการให้ผู้นั้นเห็นชีวิตตนเองจากมุมมองของพระเจ้า ซึ่งแปลว่าคุณในฐานะศิษยาภิบาล จำเป็นต้องมีความชำนาญในการใช้พระวจนะ การตีความพระวจนะอย่างคลุมเครือก็เหมือนคนตาบอดถือปืนขนาดใหญ่ มีอำนาจมากแต่ไม่อาจนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

การตีความพระคัมภีร์อย่างเชี่ยวชาญไม่อาจและไม่สามารถนำมาบรรจุในหนังสือเล่มเล็กนี้ได้ สิ่งที่เราต้องการเน้นที่สุดคือ ให้พระวจนะเป็นศูนย์กลางในการสำแดงพระสิริของพระเจ้าที่มีอยู่ในผู้นั้นและในงานของพระเยซูคริสต์ พระวจนะจะนำปัญหาทุกรูปแบบของมนุษย์ขึ้นมาตีแผ่ ความเกี่ยวข้อง สิทธิอำนาจ และความพอเพียง หมายความว่าสิ่งที่พระคัมภีร์เน้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตมนุษย์ ดังนั้น คนที่มาพร้อมกับความเครียดสูง เราต้องการให้เขารู้สึกผ่อนคลาย แต่ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เราใส่ใจที่สุด ความเครียดของผู้นั้นควรเป็นโอกาสดีที่จะปรับ

มุมมองศูนย์กลางชีวิตให้มุ่งสู่ความหวังสำหรับนิรันดร์กาล ความหวังสำหรับนิรันดร์กาลจะปรับเปลี่ยนความรู้สึกของผู้คนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตปัจจุบัน

ดังนั้น จงให้ความหวังโดยใช้สี่สันอันหลากหลายที่มีในพระวจนะระบายลงบนวิสัยทัศน์ในชีวิตผู้หนึ่งในพระสิริที่กว้างใหญ่ไพศาลของพระเจ้า หนึ่งในวิธีที่ทำให้ได้คือการสนทนาครั้งแรกโดยสรุปปัญหาที่คุณได้ยินจากผู้ขอคำปรึกษา และเพิ่มพระวจนะจากพระคัมภีร์ที่ชี้ให้เห็นความเป็นไปได้ในสถานการณ์ของเขา ความหวังทั้งหมดตั้งอยู่บนพระราชกิจที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงกระทำไปแล้ว เพื่อกันความผิดพลาด พระวจนะข้อต่อไปนี้เป็นพื้นฐานที่ดีที่พูดถึงชีวิตที่เปลี่ยนไปโดยความหวัง (โรม 15:13; เอเฟซัส 1:18-19; โคลสี 1:21-23; 1ทิโมธี 4:10; ทิตัส 3:5-7; 1เปโตร 1:3-5) แต่คุณสามารถเน้นความหวังในแงุ่มุมที่เจาะจงให้เหมาะกับแต่ละกรณี ตัวอย่างเช่น:

- ในสถานการณ์ที่มีความทุกข์มาก ความหวังในความรอดของสรรพสิ่งทรงสร้าง (โรม 8:18-25)
- ในสถานการณ์ที่โศกเศร้า ความหวังที่พระเจ้าจะทำให้ความโศกเศร้าที่มีอยู่ในปัจจุบันหมดไป (วิวรณ์ 21:1-5)
- ในสถานการณ์ความขัดแย้ง ความหวังในสันติภาพของพระเจ้าระหว่างคู่กรณีที่เป็นศัตรูต่อกัน (เอเฟซัส 2:14-18)
- ในสถานการณ์ขาดความไว้วางใจในพระเจ้า ความหวังที่พระเจ้าทรงยอมรับเรา แสดงถึงความรักที่ซื่อสัตย์ (เพลงคร่ำครวญ 3:1-25)

นี่เป็นเพียงสองสามตัวอย่าง ประเด็นคือคุณสามารถสอดแทรกความหวังเข้าไปในพระวจนะบางตอนที่ไม่มีคำว่า “ความหวัง” ได้ พระวจนะตอนใดก็ได้ที่แสดงถึงพระลักษณะของพระเจ้าโดยทางข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ ดังนั้น

ความหวังเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่แทรกอยู่มีมากพอ ๆ กับมุมมองตามพระลักษณะของพระเจ้า การทรงไถ่ที่ตั้งพระทัยมอบให้แก่ผู้ที่ต่อต้านพระองค์ พระปรีชาสามารถที่ทรงเปลี่ยนแปลงหัวใจใครก็ตามที่ตอบสนองในแบบที่ให้ชีวิต พระปัญญาในการจัดเตรียมรายละเอียดเล็ก ๆ น้อยในแต่ละวันอย่างพิถีพิถัน พระกรุณาต่อผู้อ่อนแอและเจ็บปวด ความเที่ยงธรรมที่วันหนึ่งข้างหน้าจะทำการสิ่งที่ผิดให้ถูกต้อง ความดุร้ายที่มีเพื่อปกป้องลูก ๆ ของพระองค์ เราไปต่อได้อีกมาก ประเด็นคือความหวังที่แท้จริงคือหวังในพระเจ้า และคุณจะช่วยผู้ที่สิ้นหวังได้โดยมอบมุมมองที่เป็นรูปธรรมในพระลักษณะของพระเจ้าให้เป็นความหวังใจ และเหมาะสมต่อความต้องการของแต่ละคน

ตั้งความคาดหวัง

เมื่อใกล้หมดเวลา คุณต้องตะโกนถึงสิ่งที่เขาต้องนำกลับไปบ้านเพื่อตั้งความคาดหวังให้เหมาะสม ประการแรก มอบหมายงานให้ทำ ส่วนหนึ่งของขั้นตอนการให้คำปรึกษาที่เกิดขึ้นนอกห้อง ต้องขอยืมภาษาที่เปโตรใช้ใน 1 เปโตร 1:13-14 การบ้านคือ สิ่งที่จะช่วยเตรียมจิตใจให้พร้อมลงมือปฏิบัติ ตั้งความหวังบนพระคุณของพระคริสต์ และดึงจิตวิญญาณออกจากความปรารถนาชั่ว เตรียมวิญญาณให้พร้อมเติบโต ซึ่งเขาต้องออกแรงทำด้วยตนเอง

การบ้านเป็นส่วนสำคัญในการนำดวงวิญญาณมาถึงพระคริสต์ องค์ประกอบใหญ่ของการบ้านคือพระวณะ โดยทั่วไป คุณอยากมอบพระวณะในตอนที่เกี่ยวข้องกับพร้อมกับคำถามที่ช่วยแต่ละคนให้นำไปใช้ในสถานการณ์ของตนเองได้ พระวณะที่คุณกำหนดให้ผู้มาขอคำปรึกษาไม่ควรมาจากการเลือกอย่างลวก ๆ และซ้ำ ๆ เพื่อจะได้ไม่เสียเวลา พระวณะที่นำเสนอควรเป็นไปเพื่อการศึกษา และในแบบที่ช่วยให้บางคนเห็นว่าเกี่ยวข้องกับหัวใจตัวเองและนำสู่พระคริสต์อย่างถูกต้องในสถานการณ์ที่เป็นปัญหา

นี่เป็นตัวอย่างคำถามเพื่อให้แยกแยะได้ว่าตอนไหนที่ช่วยได้:

- คน ๆ นี้ต้องเห็นสิ่งใดที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์? และเกี่ยวกับข่าวประเสริฐของพระองค์?
- อะไรที่คน ๆ นี้จำเป็นต้องเข้าใจให้ดีขึ้นเกี่ยวกับตัวของเขาเอง?
- อะไรที่คน ๆ นี้จำเป็นต้องได้ยินเพื่อจะสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้?
- มุมมองชีวิตของคน ๆ นี้จะถูกปรับไปโดยมุมมองเรื่องการทนทุกข์ในพระคัมภีร์อย่างไร?

กำหนดพระวจนะพร้อมกับคำถามที่ช่วยนำคน ๆ นี้ลงสู่ข้อมูลเชิงลึก คำถามเหล่านี้ไม่ควรซับซ้อนเกินไป แต่ควรเป็นคำถามพื้นฐานช่วยนำเขาไปสู่หลักการของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ตัวอย่างเช่น:

ใช้เวลาสักครู่อ่านสดุดี 13 เป็นสถานการณ์ที่ผู้เขียนสดุดีบทนี้กำลังตกอยู่ในปัญหา แต่เขามีปัญหานี้ตั้งแต่ต้นจากมุมมองของพระเจ้า “พระองค์ช้อนพระพักตร์” (ข้อ 1) คุณจะนำพระวจนะตอนนี้ให้เกี่ยวข้องกับการตกงานของคุณได้อย่างไร? ผู้เขียนสดุดีทูลขอสิ่งใดจากพระเจ้า (ข้อ 3)? ในสถานการณ์ของคุณ คุณคิดว่าพระเยซูจะทรงฟังคำทูลขอในแบบเดียวกันหรือไม่? ผู้เขียนสดุดีตกลงใจทำอะไรหลังจากที่ได้ทูลขอไปแล้ว (ข้อ 5-6)? จะเป็นอย่างไรในกรณีของคุณ ถ้าคุณทั้งเกรงกลัว อับอายและถูกความโกรธที่กำลังเกาะกุมอยู่ด้วยความสูญเสีย?

เพื่อจะทำได้ดี คุณจำเป็นต้องรู้พระคัมภีร์และยิ่งถ้าคุณมีประสบการณ์ที่เคยได้รับทั้งคำปลอบโยนและความไม่สบายใจในหน้าพระคัมภีร์ ยิ่งทำให้คุณสัมผัสได้ว่าสิ่งใดเหมาะสมสำหรับผู้มาปรึกษา นอกเหนือจากอ่านพระวจนะและอธิษฐาน ประโยชน์แบบอื่นในการบ้านที่มอบหมายอาจเป็น:

- อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์พร้อมด้วยคำถามช่วยนำ
- ทำแบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้อง เช่น เขียนจดหมายถึงบางคน
- ทำแบบฝึกหัดเพื่อรับผิดชอบ เป็นโครงเพื่อกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของผู้นั้นที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าและผู้อื่น
- ทำแบบฝึกหัดเรื่องความขัดแย้ง ที่ทั้งคู่มีพลังในการต่อสู้ในทางปฏิบัติ พร้อมด้วยคำถามช่วยนำ
- จดบันทึก
- เขียนคำอธิษฐานสรรเสริญ สารภาพ หรือขอบพระคุณ

ความหวังของเราจากการทำการบ้านคือได้สอนคน ๆ นั้นให้วางใจในพระวจนะซึ่งไม่มีสิ่งใดมาทดแทนได้ การบ้านในรูปแบบอื่นควรเป็นไปเพื่อให้ภารกิจแห่งพระวจนะเป็นศูนย์กลาง เพื่อการอธิษฐานและใคร่ครวญ

การบ้านประการที่สอง ขณะที่คุณสรุปลงในตอนท้าย ให้ใช้เวลาชั่วคราวประเมินความสัมพันธ์ในการให้คำปรึกษานี้ ในส่วนของเวลาที่ควรใช้ ศิษยาภิบาลต้องประเมินให้ดีเท่าที่จะทำได้ว่าควรใช้เวลาเท่าไรกับกรณีนี้ และให้แจ้งอย่างคร่าว ๆ ว่าต้องพบกันอีกกี่ครั้ง ให้หลีกเลี่ยงคำสัญญาที่เกินจริง ถ้าไม่แน่ใจ คุณจะนำเรื่องนี้มาคุยกันอีกครั้งในการพบกันครั้งหน้า และให้ชัดเจนว่าการพบกันแต่ละครั้งควรใช้เวลาเท่าไร เช่น ถ้าวางแผนจะพบกันสัปดาห์ละครั้ง ครั้งละหนึ่งชั่วโมงก็เป็น

หลักเกณฑ์ที่เหมาะสมเพื่อเกิดประโยชน์แก่ทั้งศิษยาภิบาลและผู้มาขอคำปรึกษา ถ้าวางกว่านั้น—เช่นเดือนละครั้ง—คุณอาจเพิ่มเวลาเป็น 90 นาที หรือมากกว่า

ในกรณีที่ต้องติดต่อนอกเวลานัดพบ ศิษยาภิบาลต้องระวังในการกำหนดขอบเขตที่เหมาะสมเพื่อปกป้องครอบครัวและจิตวิญญาณของตนเอง และที่อ่อนแอจะมีความสามารถพิเศษในการขุดหาช่องโหว่ในพื้นที่ของศิษยาภิบาล เราคงจะครอบครองเกาะเบอร์มิวด้าได้ถ้าทุกสายที่โทรมาให้ราคาหนึ่งเหรียญ และเริ่มต้นด้วยคำพูด “ฉันรู้ว่าคุณกำลังอยู่กับครอบครัว แต่ว่าฉัน...” เป็นการดีที่สุดที่จะกำหนดกรอบให้ชัดเจนว่าเวลาใดเหมาะสมและไม่เหมาะสมจะโทรมา โทรกลับควรทิ้งช่วงนานแค่ไหน และที่โทรมามีเรื่องอะไรสำคัญ หนึ่งในศิษยาภิบาลมือใหม่ของเราพลาดไปคือ บอกกับคู่สมรสที่มีปัญหาให้โทรมาได้ทุกเวลาที่ทะเลาะกัน ทายสิว่าเกิดอะไรขึ้น? เขาได้รับโทรศัพท์ทั้งคืน ชนิดถึยด้วย ดังนั้น เว้นแต่คุณชอบฟังเสียงโทรศัพท์ข้างเตียงยามดึก คุณต้องพูดให้ชัดเจน

สิ่งสุดท้ายที่ต้องทำก่อนอธิษฐานปิดคือ จดลงในปฏิทินว่านัดพบครั้งต่อไปคือเมื่อไร หลังจากพบกันครั้งแรกผ่านไป และทุกคนกลับเข้าสู่กิจวัตรวันวายประจำวัน เราอาจเสียเวลาไปมาก ทั้งส่งอีเมลล์ ส่งข้อความ หรือโทรศัพท์ตามหาเพื่อนวันพบกันครั้งต่อไป สิ่งที่ยากที่สุดคือนัดและทำเป็นตารางล่วงหน้า ในขณะที่ทุกคนอยู่กันพร้อมหน้าในการพบกันครั้งแรก

จากนั้นอธิษฐานเผื่อพวกเขา อธิษฐานไปตามหน้าที่ แต่ให้อธิษฐานด้วยความจริงใจ คุณต้องการสร้างแบบอย่างให้พวกเขามีความสัมพันธ์ที่เต็มต้นกับพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ โดยเฉพาะอย่างเจาะจงในปัญหาของพวกเขา พยายามหลีกเลี่ยงคำพูดซ้ำ ๆ ที่ทำให้พวกเขารู้สึกเบื่อหน่าย ขณะที่อธิษฐานสำหรับแต่ละปัญหา ให้อธิษฐานในแบบที่ทำให้พวกเขาเห็นว่าข่าวประเสริฐนั้นเพียงพอจะตอบสนองต่อปัญหาของพวกเขาได้ และพวกเขาสามารถเข้าไปใกล้พระบัลลังก์แห่งพระคุณเพื่อรับความช่วยเหลือในเวลาที่ต้องการ

ห้า

การะหนักเพื่อการเปลี่ยนแปลง

ไม่ว่าจะเป็นผู้รับเหมาคนไหนก็จะบอกคุณได้ว่าฐานรากที่มีคุณภาพจะสร้างความมั่นใจได้ว่าการก่อสร้างขึ้นตอนต่อไปจะประสบความสำเร็จ เช่นเดียวกับการให้คำปรึกษา บทเรียนก่อนหน้าครอบคลุมในส่วนของจุดเริ่มต้นของการสร้างอาคาร เพื่อให้เข้าไปสู่ชีวิตของผู้มาขอคำปรึกษา คุณยังต้องไปต่อตามเส้นทางเพื่อให้แผนการที่เตรียมไว้เดินหน้าได้ ในทุกขั้นตอน จำไว้ว่าเราปูพื้นวิธีการไว้แล้วในเรื่องการฟัง พิจารณา และพูดในแบบที่ทำให้หัวใจตอบสนองต่อพระเจ้า ต่อผู้อื่น ต่อสถานการณ์ และต่อตนเอง

สำหรับตอนนี้ เราจะสอนวิธีที่จะให้คุณเดินต่อไปตามขั้นตอนการให้คำปรึกษา ถ้าใช้เวลามากไปในจุดเริ่มต้น เราก็ใช้เวลาสร้างฐานรากที่มากเกินไปจนจำเป็นและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อะไร การตั้งโครงสร้างต้องใช้ทั้งความชำนาญ และเนื้องานในแบบที่แตกต่างกันไป

ขั้นตอนต่อไปจะครอบคลุมเวลาเกือบทั้งหมดในการพบกัน คุณอาจยังใช้เวลาเพื่อรวบรวมข้อมูลให้ครบถ้วนจากการพบกันครั้งแรก ซึ่งเป็นเรื่องปกติ เราไม่ได้บอกให้คุณเคลื่อนเข้าสู่งานส่วนที่ยากในสองสามครั้งแรกทันที แต่ค่อยๆ พัฒนาไป บทนี้เราจะเปิดเผยสิ่งสำคัญที่จะเป็นส่วนหนึ่งของแต่ละครั้งที่พบกันสู่ระดับที่ใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า: (1) ฟังข้อมูลล่าสุด (2) ถ้ามถึงการบ้านที่มอบให้ (3) สำรวจสิ่งที่เป็นกังวล (4) เสนอความรอดเป็นทางออก

ฟังข้อมูลล่าสุด

ประการแรก ฟังข้อมูลล่าสุด คุณต้องการรู้ถึงความรู้สึกที่กำลังกดดันอยู่ในความคิดผู้้นเมื่อเขาก้าวเข้ามาในห้องทำงานคุณ บ่อยครั้งเขาอาจยังหงุดหงิดจากการพูดคุยกับคนอื่นก่อนหน้า กลัวที่จะบอกคุณถึงความล้มเหลวในสัปดาห์ที่ผ่านมา หรือเป็นกังวลกับสถานการณ์บางอย่างจากที่ทำงาน การถามว่าเป็นอย่างไรบ้างจะช่วยให้เขากล้าเผยถึงสิ่งที่กำลังกดดันอยู่ในใจ นี่อาจเป็นโอกาสทองเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกกว่าหัวใจเขาตอบสนองอย่างไรต่อเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น และยังเป็นโอกาสยอดเยี่ยมที่จะแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในพระคัมภีร์ที่อาจดูไม่สำคัญด้านจิตวิญญาณในตอนแรก พระคัมภีร์มีอำนาจเหนือทุกข้อตัดสินใจที่มีอยู่ในชีวิต และคุณทำให้เห็นได้โดยแสดงความห่วงใยในประสบการณ์ที่เขาเพิ่งเผชิญมา

คุณต้องการคำถามที่ง่ายและเป็นปลายเปิด แต่ต้องมียุทธศาสตร์ประกอบต่าง ๆ เพื่อควบคุมทิศทาง นี่เป็นคำแนะนำสามข้อซึ่งแตกต่างกันแต่ได้ในสิ่งเดียวกัน:

- เล่าให้ฟังหน่อยครับว่าสัปดาห์นี้มีอะไรใหม่บ้างในเรื่องที่เราคุยกัน
- คุณเป็นอย่างไรบ้างในเรื่อง-ความท้อใจ หรือได้รับกำลังใจ?
- คุณมีความคิดหรือเรียนรู้สิ่งใดใหม่บ้างในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา?
- มีเหตุการณ์ใหม่เกิดขึ้นหรือไม่ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราคุยกัน?
- มีอะไรเกิดขึ้นในสัปดาห์นี้หรือไม่ ที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ถ้าเรานำมาพูดคุยกัน?

บางครั้งสิ่งที่เผยออกมาจากคำถามธรรมดา ๆ นี้ มีความสำคัญพอที่จะจะปรับทิศทางการพูดคุย เพราะคุณจะได้สัมผัสได้ถึงบางเรื่องที่ต้องนำมาพูดคุยหรือในเวลาอื่น เขาอาจช่วยให้คุณรู้จักตัวตนของเขาได้ดีขึ้น ไม่ว่าแบบไหน การฟังข้อมูล

ใหม่ไม่เพียงแต่เป็นวิธีที่สุภาพเพื่อให้เข้าถึงส่วนสำคัญของการให้คำปรึกษา แต่เป็นสิ่งสำคัญเพื่อเข้าใจในประสบการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นกับผู้นั้น และทำให้คุณสามารถให้คำปรึกษาได้โดยมองไปที่เหตุการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้นในชีวิตและจิตใจของเขา

ถามถึงการบ้านที่มอบให้

ถามถึงการบ้านที่มอบให้ก่อนหน้าควรทำทันทีต่อจากฟังข้อมูลล่าสุด คุณไม่ควรตรวจการบ้านเหมือนครูผู้ปกครอง แต่สำรวจว่างานที่มอบให้ทำนั้นทำให้เขาเข้าใจจิตใจตนเองมากขึ้นและสามารถเห็นพระคริสต์ในท่ามกลางปัญหาได้

งานที่มอบให้ระหว่างการพบกันครั้งต่อไปควรเป็นพระวจนะในตอนที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ เพื่อเรียนรู้ อธิษฐาน และใคร่ครวญ คุณควรใช้เวลาสำรวจงานที่ไปและสิ่งที่เขาได้รับจากพระวจนะ วิธีที่ดีที่สุดคือวางกรอบลงไปโดยถามคำถามที่จะเปิดเผยสามสิ่งนี้:

1. เข้าใจความหมายของพระวจนะในตอนนี้อ้างจริงหรือ?
2. มองเห็นนัยของความหมายนั้นในชีวิตตนเองหรือไม่?
3. เข้าใจนัยเหล่านั้นว่าเกี่ยวข้องกับพระเยซูคริสต์อย่างไร?

โดยทั่วไป ทบทวนการบ้านเป็นวิธีที่ดีเพื่อสอนผู้นั้นอ่านพระคัมภีร์และนำสติปัญญาที่ได้มาใช้อย่างจริงจัง

ถ้ามีการบ้านอื่น ๆ (จดบันทึก ตารางเก็บข้อมูล แบบฝึกหัด ฯลฯ) อย่าลืมตรวจการบ้านเหล่านั้นด้วยว่า เขาได้รับสิ่งใดบ้าง ถ้าไม่ถามเรื่องการบ้าน คุณก็กำลังแสดงให้เห็นว่าไม่ใช่ว่าสิ่งสำคัญ ผู้มาปรึกษาจะคล้อยตามในทันที และสูญเสียแรงกระตุ้นให้อยากทำต่อ

เมื่อพวกเขาไม่ทำการบ้าน อย่าบีบคอพวกเขา นะครับ บางคนอาจมีเรื่องที่ต้องทำงานหาเวลาไม่ได้ และการบ้านที่มอบให้อาจไม่สมจริงจนไม่สามารถทำทนายให้ทำตามได้ เราไม่เคยเจอใครที่ถูกกดดันอย่างหนักจะอ่านหนังสือได้เป็นเล่ม ๆ หรือแม้อีก่อนจะมีเวลาเหลือให้ใคร่ครวญพระวณะและอริชฐาน เมื่อรู้ว่าพวกเขาไม่เรื่องทำทนายแบบใดในชีวิต คุณควรมอบการบ้านที่เหมาะสมให้ แน่นนอนมีคนบางประเภทที่ใช้การให้คำปรึกษาไว้เพื่อบ่นและระบายเรื่องที่ตนเองไม่พอใจ แต่ไม่ยอมทำสิ่งใดเพื่อแก้ไข ถ้าคนเหล่านี้แสดงให้เห็นอย่างต่อเนื่องว่าไม่สนใจจะทำตาม ก็ถึงเวลาที่ต้องพูดคุยกันเพื่อไม่ให้เสียเวลาของทั้งคุณและเขา เพราะมันจะเนิ่นงออยู่กับที่ที่ไม่สามารถเดินหน้าไปตามขั้นตอนได้

สำรวจสิ่งที่เป็นกังวล

ถ้าใส่ใจทำการบ้านเป็นอย่างดี เวลาที่พูดคุยกันจะนำเข้าสู่พื้นที่ ๆ เป็นกังวลได้อย่างเป็นธรรมชาติ ระหว่างการพบกันหลายครั้ง คุณจะเข้าใจปัญหาของผู้มาขอคำปรึกษาอย่างต่อเนื่องโดยดูว่าใจของเขาตอบสนองอย่างไรต่อเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น ชีวิตของเขาจะค่อย ๆ เผยออกมา จับสังเกตให้ดี ชีวิตคู่ที่มีปัญหาจะค่อย ๆ เบาลง หญิงที่มีนิสัยบกพร่องในการกิน น้ำหนักจะค่อย ๆ ลดลง คนที่ซึมเศร้าอยากกลับไปทำงาน คนที่กรีดตนเองก็จะหยุด ประเด็นคือ ปัญหาไม่เคยหยุดนิ่งอยู่กับที่ คุณกำลังพยายามทำความเข้าใจว่าใจของผู้คนตอบสนองอย่างไรต่อสิ่งที่ค่อย ๆ เผยออกมา

สถานการณ์ของผู้คนจะพัฒนาไปตามกาลเวลา ศิษยาภิบาลต้องตามให้ทัน ไม่ง่ายที่จะนำสถานการณ์ของคนๆหนึ่งแยกออกจากการตอบสนองของเขาต่อสถานการณ์นั้น คุณต้องตั้งใจฟังภาษาที่พวกเขาใช้ให้ดี—อาจมาพร้อมกับอารมณ์ที่รุนแรง เผยให้เห็นถึงการรับรู้ที่ผิดพลาดอย่างร้ายแรง เห็นถึงความภักดีในเรื่องที่ไม่ถูกต้อง คำพูดจะมาพร้อมกับแรงกดดัน และจะเปิดเผยสิ่งที่ผู้นั้นเชื่อ สิ่งที่เขา

ปรารถนาและชีวิตที่ท่วมท้นให้กับ “ฉันเกลียดสามีของฉัน” “ฉันไม่คิดว่าพระเจ้าจะสนใจฉัน” “ฉันไม่เอาด้วยแล้ว” “ไม่มีใครรู้หรอกว่ามันเป็นอย่างไร” คำพูดเหล่านี้เปิดเผยทั้งความเชื่อและอารมณ์ อย่าขาดที่จะเผชิญ ถ้าคุณหลบเลี่ยงจากเรื่องเปิดเผยให้เห็นอารมณ์ที่รุนแรง คุณจะพลาดจากโอกาสใหญ่ที่จะก้าวเข้าไปในหัวใจผู้นั้น อย่ารีบฝ่าเข้าไปในช่วงอารมณ์รุนแรง บ่อยครั้งเวลาเช่นนี้จะนำคุณเข้าใกล้จุดที่จะพบความต้องการที่ลึกที่สุดและความเชื่อของผู้นั้น ช่วงเวลานี้จะนำคุณให้เข้าใกล้จุดสำคัญ-คน ๆ นั้นมีสารสิ่งใด? คุณค่าที่เขาให้และความเชื่อที่เขาใส่การนมัสการพระเยซู หรือเพื่อปรนนิบัติตนเอง?

ใจของคน ๆ นี้ตอบสนองต่อบุคคลประเภทใด? (ต่อพระเจ้า ต่อตัวเอง ต่อผู้อื่น ต่อสถานการณ์) ตามวิธีที่เราวางไว้เพื่อให้เข้าถึงสิ่งที่ผู้นั้นนมัสการ ผู้ที่เป็นพระฉายของพระเจ้า ถูกสร้างมาเพื่อนมัสการ แรงผลักดันเพื่อนมัสการตามธรรมชาติจะมุ่งตรงไปที่พระเจ้าหรือพระอื่น ๆ นับร้อยนับพัน การยอมรับจากสังคม ความพอใจในความสำเร็จของอาชีพ ความมั่นคงในความสัมพันธ์ ความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต อยู่ในกระแสความสนใจของผู้คน คนแบบไหนที่พวกเขาติดตาม การใช้เวลาแต่ละวัน- สรุปคือ จิตใจของพวกเขาตอบสนองต่อชีวิตอย่างไร-สิ่งที่พวกเขานมัสการ ศิษยาภิบาลควรคำนึงว่าการให้คำปรึกษาไม่ใช่มุ่งแก้ปัญหาเป็นสิ่งแรก แต่เพื่อค้นหาว่าคน ๆ นั้นนมัสการสิ่งทรงสร้างหรือนมัสการพระเจ้าผู้สร้างโดยชาวประเสริฐขององค์พระเยซูคริสต์

สองสิ่งสำคัญที่ต้องระวังเมื่อสำรวจเข้าไปในสถานการณ์และวิธีตอบสนองจากใจของผู้มาขอคำปรึกษา ประการแรก อย่างรีบเร่งหรือตัดสินใจว่าสิ่งที่ใจของผู้นั้นนมัสการเป็นเรื่องอ่านง่าย คุณไม่ใช่เป็นพวกล่ารูปเคารพ เพราะมันง่ายที่จะคิดเช่นนั้น หมูอายุสามสิบสี่ที่ติดวิดีโอเกมส์ก็ไม่ได้นมัสการอุปกรณ์ที่ใช้เล่นเกมส์ สาวน้อยที่มีความสัมพันธ์ทางเพศก็ไม่ได้นมัสการแฟนของเธอ เช่นเดียวกับเทพแห่งความอุดมสมบูรณ์ของคานาอันที่ดึงดูดชาวอิสราเอล สิ่งเหล่านี้เป็นเพียง

หนทางเพื่อให้ได้บางสิ่งมา อิสราเอลไม่ได้แค่ลุ่มหลงในท่อนไม้แกะสลัก แต่ลุ่มหลงในสิ่งที่คิดว่าเทพพวกนั้นจะให้ได้ ความอุดมสมบูรณ์ ความมั่งคั่ง ความก้าวหน้า ความมั่นคง ความยั่งยืน มีตัวตน-พูดอีกแบบ ชีวิตในแบบที่พวกเขากำหนดว่าอยากได้และอยากเป็น สิ่งที่พวกเขาอยากได้ทั้งหมดนั้นไม่มีพระเจ้าผู้สร้างอยู่ด้วย ปัญหาแท้จริงของอิสราเอลคือปฏิเสธพระเจ้า และกลับไปติดตามชีวิตที่ไม่มีพระองค์

คนติดวิดีโอเกมกำลังใช้อุปกรณ์เล่นเกมเป็นวัตถุที่เข้าถึงโอกาสต่างๆ โอกาสทำสิ่งที่ดูยิ่งใหญ่ เป็นที่หลบซ่อนจากปัญหา หรือไปตามแรงกระตุ้นเพื่อความเพลิดเพลิน ไม่ว่าจะเป็นการเชื่อมโยงรูปแบบใดเขาก็กำลังติดตามสิ่งที่ยอยู่นอกพระบัญญัติของพระเจ้า สาวน้อยที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับแฟนเพื่อให้เข้าถึงโอกาสบางอย่าง: ได้ครอบครองบางคน ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนหนีจากครอบครัวที่ขาดความรัก หรือแค่ต้องการความเพลิดเพลินทางเพศ นี่เป็นปัญหาการมัสการที่อยู่ลึกกลงไปจากที่เราเห็นบนผิวหน้า

ประการที่สอง เมื่อมีผู้มาขอความช่วยเหลือ อย่าด่วนสรุปว่าพวกเขามีสติและแรงจูงใจที่ครบสมบูรณ์ ผู้คนอาจมีแรงกระตุ้น ความปรารถนา และแม้แต่ความเชื่อในขณะที่ขาดสติ ไม่ใช่ทุกแง่มุมการตอบสนองของผู้คนเป็นผลที่เกิดขึ้นในทันที จงแยกแยะอย่างมีสติ ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยกับทฤษฎีจิตใต้สำนึกที่แพร่หลายอยู่ในแวดวงจิตวิทยา เราเพียงแต่ชี้ให้เห็นว่าผู้คนมีระดับการตระหนักรู้ที่ต่างกันในเรื่องของ: ความต้องการ ความเชื่อ หรือความตั้งใจ บ่อยครั้งที่การให้คำปรึกษาจะทำให้คน ๆ นั้นได้มองลึกเข้าไปในใจของตนเอง ช่วยให้ตระหนักว่าทำไมเขาจึงคิด รู้สึก หรือทำบางสิ่งแบบนั้น

ทำไมเราถึงนำประการที่สองมาเตือน? เพราะจะช่วยไม่ให้คุณละเลยในการเตือนสติผู้คน บ่อยครั้งกล่าวตักเตือนตรง ๆ มักไม่ใช่จุดเริ่มต้นที่ดี สามิชีโมโอาจคิดว่าที่ทะเลาะกันเมื่อคืนเพราะไม่ลงรอยกันเรื่องเงิน อย่าแค้นมองว่าเงินคือรูป

เคารพ คุณต้องช่วยให้เขาตระหนักถึงสิ่งที่เขาเชื่อเกี่ยวกับภรรยา (วัตถุนิยม หรือไม่ให้ความเคารพสามี) เกี่ยวกับสิ่งที่เขาต้องการ (เสรีภาพทำในสิ่งที่อยากทำ) และวิธีอื่น ๆ ที่แสดงความโกรธออกมา (พูดเห็บแถม ไม่ให้ความอบอุ่นกับภรรยา)

สิ่งที่ชายคนนี้ต้องการคือคำสั่งที่ต้องใช้ความอดทน สำนวณและส่องเข้าไปในใจของเขา ทำเช่นนี้ต้องใช้เวลา คุณคงไม่อยากบอกว่ารูปเคารพของเขาคืออะไร และสั่งให้หันมานมัสการพระเจ้าแทน อย่าคิดเองว่าผู้คนมีสติครบถ้วนในสิ่งที่กระตุ้นความรู้สึกและพฤติกรรมของเขา การตกเตือนเป็นสิ่งจำเป็น แต่จะเกิดผลที่สุดเมื่อบางคนตระหนักได้ว่าเขากำลังทำอะไร และทำไมทำเช่นนั้น

คำเตือนสำคัญในเรื่องที่หัวใจนัสนี้จะช่วยให้คุณรับมือกับผู้คนด้วยวิธีที่เหมาะสมในจุดที่พวกเขาขึ้นอยู่กับ อัครทูตเปาโลกล่าวใน 1 เธสะโลนิกา 5:14 ว่า “พี่น้องทั้งหลาย ขอให้พวกท่านตักเตือนคนที่เกียจคร้าน หนุนใจผู้ที่ขาดความกล้าหาญ ช่วยเหลือคนที่อ่อนกำลัง และมีความอดทนต่อทุกคน” เปาโลหนุนใจให้เราแยกแยะการเข้าถึงผู้คนในปัญหาต่างๆ คนเกียจคร้านต้องได้รับการเตือน ผู้ขาดความกล้าต้องได้รับกำลังใจ คนอ่อนกำลังต้องได้รับความช่วยเหลือ คนขาดความเชื่อต้องได้รับความหวัง คนโง่ต้องได้รับการว่ากล่าว คนถูกทำร้ายต้องได้รับความปลอดภัย คนโสโคร้าต้องได้รับการปลอบโยน ยังไปต่อได้อีกมากมาย

หนึ่งในสิ่งที่ไม่เคยเปลี่ยนไปในการพูดคุ้ยให้คำปรึกษาคือ “ความอดทนต่อทุกคน” การเติบโตฝ่ายวิญญาณต้องใช้เวลา และต้องใช้ความอดทนทั้งฝ่ายที่มาขอคำปรึกษาและฝ่ายที่ให้คำปรึกษา จดจำภาพใหญ่และมุมมองระยะยาวไว้ว่า การให้คำปรึกษาอาจจบลงที่พบกันไม่กี่ครั้ง แต่การเติบโตฝ่ายวิญญาณต้องดำเนินไปชั่วชีวิต (ฟิลิปปี 1:6; 2:12-13) เป้าหมายที่เป็นชุมชนอยู่เหนือหัวคือ เพื่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานเข้าไปในชีวิต ไม่ใช่แค่ดรอยรั้วที่กำลังแพงเชื่อน ขณะที่การตระหนักรู้ในใจของผู้คนเติบโตขึ้น เช่นเดียวกับการเติบโตในพระคริสต์ด้วยเพื่อพวกเขาจะเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นในแต่ละวันที่ผ่านไป

เสนอความรอดเป็นทางออก

ท้ายที่สุด เสนอความรอดเป็นทางออก เมื่อถึงบางจุด ทุกการพูดคุยให้คำปรึกษาต้องปรับเปลี่ยนจากสำรวจสิ่งที่เป็นกังวล ไปสู่การจัดเตรียมคำแนะนำที่เจาะจงบางอย่างให้กับปัญหา เมื่อคุณได้ข้อมูลล่าสุด ทบทวนการบ้านที่มอบให้ก่อนหน้า และสำรวจสิ่งที่เป็นกังวลอีกเล็กน้อย ถึงเวลาที่ต้องเคลื่อนเข้าสู่บทสนทนาเกี่ยวกับวิธีที่ดีที่สุดเพื่อรับมือกับปัญหา

งานส่วนมากของคุณในขั้นตอนสุดท้ายคือเปิดเผยว่าใจของผู้ที่นั้นนั้มีการสิ่งใด ขั้นตอนต่อไปนี้เรากำลังหนุนใจให้ผู้นั้นนั้มีการพระเจ้าในท่ามกลางสถานการณ์ที่เจาะจง เขาตอบสนองต่อความยากลำบากในชีวิตอย่างไร? มีความเชื่อในพระเจ้าหรือไม่? หรือผูกความหวังไว้กับสิ่งอื่นใด? ไม่มีกลยุทธ์ใดที่ศิษยาภิบาลนำมาใช้เพื่อจะโน้มน้าวผู้นั้นให้มานั้มีการ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สั่งให้เกิดการนั้มีการขึ้นได้ในใจ แม้มีความลึกล้ำค่อนข้างมากในเรื่องนี้ แต่มีสองสามสิ่งที่ชัดเจนในพระวาทะ:

- เชื่อมโยงกับพระเจ้าอย่างถูกต้องผ่านการนั้มีการเกิดขึ้นได้ด้วย ความเชื่อเท่านั้น (โรม 1:16-32)
- ความเชื่อเกิดจากการได้ยินพระวาทะของพระคริสต์ (โรม 10:17)
- มนุษย์เท่านั้นที่เป็นตัวแทนประกาศพระวาทะของพระคริสต์ (โรม 10:14-16)

ความเชื่อเป็นของขวัญจากพระเจ้า แต่พระเจ้าเลือกที่จะใช้ประชากรของพระองค์ประกาศพระวาทะเพื่อกระตุ้นให้เกิดความเชื่อ คุณอาจคิดว่าการให้คำปรึกษาเกี่ยวข้องกับการทำตามคำสั่งที่ให้ประกาศพระวาทะเพื่อเป็นหนทางสร้างความเชื่อขึ้นในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้หัวใจผู้นั้นได้นั้มีการอย่างถูกต้อง

นั่นคือเป้าหมายของคุณ: สนับสนุนให้ความเชื่อและต้องไปที่หัวใจ และยกชูพระคริสต์ขึ้นในการนมัสการ ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร

สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าพื้นที่ที่คุณสัมผัสได้ถึงปัญหา คุณแค่สั่งสอนผู้มาขอคำปรึกษามากกว่าพูดคุยกับพวกเขา การให้คำปรึกษาเป็นน้อยกว่าการเทศนา แต่เป็นมากกว่าการสนทนา เราพูดถึงการทดลองเดียวกันกับคุณเมื่อให้คำปรึกษา การบอกผู้คนที่มืออะไรผิดปกติในชีวิตพวกเขา และพระวาทะของพระเจ้าบอกอะไร แล้วรับส่งพวกเขาออกประตูไป อย่าทำเช่นนั้น อย่าเทศนาใส่พวกเขา แต่ให้พูดคุยกับพวกเขา

เป็นการสนทนาเพื่อมุ่งเป้าไปที่คำสั่ง ถึงอย่างไรคุณก็เป็นศิษยาภิบาล ศึกษาพระวาทะด้วยกัน คิดหาวิธีนำมาใช้ในสถานการณ์นั้น ๆ และวางแผนหนักแน่นเพื่อให้ยอมทำตาม สอนพวกเขาจากพระวาทะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนที่เขาเข้าใจผิดหรือตีความผิด คุณอาจไม่ตระหนักว่าคำบ่นต่อว่าค่อนข้างมากจากผู้มาขอคำปรึกษามีอาชีพคือ ไม่ได้รับคำแนะนำที่เพียงพอว่าจะจัดการกับปัญหาอย่างไร ศิษยาภิบาลไม่ควรทำผิดในสิ่งเดียวกัน พวกคุณควรเป็นช่องทางเพื่อเปิดให้พระปัญญาของพระเจ้าที่มีต่อความทุกข์ยากและคนบาปได้เข้าไป

ขึ้นอยู่กับบุคคลและสถานการณ์ ศิษยาภิบาลสามารถนำกลยุทธ์ของการไถ่มาเสนอให้เป็นทางออก ด้านล่างเป็นกลยุทธ์สองสามแบบเพื่อช่วยบางคนให้เห็นว่าการตอบสนองด้วยความเชื่อเป็นอย่างไรในสถานการณ์ของผู้นั้น จำไว้ว่า: คำแนะนำด้านล่างไม่ได้เป็นขั้นตอนที่แยกกันชัดเจน แต่เป็นต้นแบบเพื่อให้คุณสามารถปรับแก้แตกต่าง ๆ ของผู้นั้นเพื่อไปให้ถึงปลายทางที่เป็นคำตอบ

แนะนำพระเจ้าอีกครั้ง

เพราะคนสมัยนี้แทบไม่อ่านหรือรู้จักพระคัมภีร์ จึงไม่น่าประหลาดใจที่คริสเตียนหลายคนมีความเข้าใจพระลักษณะของพระเจ้าผิดพลาด ทั้ง ๆ ที่การรู้จักพระเจ้า

ตามที่พระองค์เปิดเผยในพระวจนะที่เป็นแหล่งทรัพยากรยิ่งใหญ่ที่สุดเพื่อความมั่นใจในชีวิตมนุษย์ (เยเรมีย์ 9:23-24) การได้รู้จักพระลักษณะของพระเจ้าช่วยให้ไม่ว่าปัญหาจะเป็นอย่างไร

รู้จักพระเจ้าแบบผิด ๆ จะส่งผลต่อการตอบสนองต่อชีวิต ถ้าบางคนเห็นพระเจ้าดูและเข้มงวด พวกเขาจะตอบสนองด้วยความกลัวและยอมจำนน คริสเตียนจึงกลายเป็นทำตามศีลธรรมและชีวิตปราศจากพระองค์ ถ้าผู้คนมองพระเจ้าเหมือนจินนี่หรือซานตาคลอส พวกเขาจะคาดหวังให้พระองค์ทำให้พวกเขามีความสุข ไม่น่าประหลาดใจที่พวกเขาตอบสนองด้วยความโกรธและผิดหวังเมื่อเผชิญความทุกข์ และหงุดหงิดเมื่อคุณเริ่มพูดถึงพระเจ้าในพระลักษณะต่างๆเพื่อเป็นการถวายพระสิริแด่พระองค์

เข้าใจพระลักษณะของพระเจ้าผิดพลาดจะเกาะกุมความต้องการที่ลึกที่สุดและแก่นความคาดหวังในชีวิตของผู้คนเสมอ เข้าใจพระลักษณะอย่างถูกต้องจะจัดการกับความต้องการและความคาดหวังของผู้คนอย่างถูกต้อง

รู้ความคิดเรื่องจิตวิทยา

บางครั้งผู้คนยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีมากจนงานในหน้าที่ศิษยาภิบาลส่วนใหญ่หมดไปกับการดึงพวกเขาออกจากการให้คุณค่าและความสำคัญต่อสิ่งที่ไม่เป็นไปตามพระคัมภีร์ คนเหล่านี้อ้างว่าตนเองเป็นคริสเตียน แต่ส่วนใหญ่กลับมองชีวิตตามกรอบมาตรฐานของโลก เห็นได้ชัดเช่นคิดเลยเถิดว่าตัวเองเป็นโรคจิตบางประเภท เป็นไบโพลาร์ ซึมเศร้า บอบช้ำจากอดีต หรือแสดงเป็นนัยให้รู้โดยใช้ภาษาจิตวิทยาที่ได้ยินจากสื่อต่าง ๆ

ก่อนอื่น ช่วยให้คนมองตนเองก่อนว่าเป็นลูกของพระเจ้า (แทนที่จะเป็นไบโพลาร์ หรือจิตเภท) หรือยอมรับว่าความทุกข์เป็นเรื่องปกติของชีวิตคริสเตียน (แทนที่จะวังวน) ต้องใช้ความอดทน ปรับความคิดให้ถูกต้อง สิ่งที่เป็นจริงที่สุด

สำหรับคริสเตียนคือ เราเป็นสมบัติล้ำค่าของพระเยซูคริสต์ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นทางกายก็ตาม จนกว่าผู้คนจะเรียงลำดับได้ถูกต้องพวกเขาที่จะคืนรนตอบสนองต่อปัญหาไปตามความเชื่อที่มี (ฟิลิปปี 4:3-16)

รู้ความคิดที่ต้องทำ

ถ้าผู้คนติดอยู่ในกับดักการทำ-คิดว่าพวกเขาต้อง “ทำ” บางสิ่งเพื่อให้พระเจ้าโปรดปราน-ถ้าเช่นนั้นพวกเขาต้องดิ้นรนด้วยความเข้าใจในพระคุณที่ได้รับมาฟรี ๆ (เอเฟซัส 2:4-10) และเรียนรู้ที่จะพักพิงอยู่ในความรักของพระเจ้า (โรม 8:31-38) ชีวิตที่ยึดติดกับความคิดว่าต้องทำเพื่อให้ได้บางสิ่งมาไม่อาจเปลี่ยนได้ชั่วข้ามคืน สมาชิกบางคนจะมาหาคุณพร้อมเกราะความคิดและการดำเนินชีวิตบางอย่าง ทำให้คุณรู้สึกอยากปรับความคิดแนวคิดนี้ออกจากสมองพวกเขา บางคนแอบอยู่หลังพระบัญญัติบางข้อเพื่อป้องกันตนจากการมองลึกเข้าไปในข้อบกพร่องของตนเอง ไม่ว่าจะกรณีใด คริสเตียนที่มาพร้อมเกราะที่อยู่นอกกรอบพระคัมภีร์ต้องถูกท้าทายด้วยความจริงสองข้อ มนุษย์นั้นน่าอัศจรรย์เกินกว่าจะยอมรับรู้แต่ขณะเดียวกันก็สามารถไปถึงความบริสุทธิ์ได้เกินกว่าจะกล้าคาดหวัง

ความต่างระหว่างการคิดว่า ต้องทำและยอมรับ

สิ่งที่เราบอกว่าเชื่อและสิ่งที่เราทำ บ่อยครั้งก็ไปกันคนละทาง ผู้หญิงที่ตอนเด็กถูกพ่อทุบตีก็ยากที่จะไวใจผู้ชาย ไม่ต้องพูดถึงผู้มีอำนาจ แม้รู้ว่าพระวณะจะพูดถึงคุณลักษณะของผู้ชายที่มีความเชื่อ หรือผู้ใหญ่ที่วัยเด็กถูกทอดทิ้งโดยพ่อแม่ที่ติดยา อาจพยายามปกป้องตนเองเพราะไม่มีใครช่วย ไม่ว่าจะเคยรู้ถึงฤทธิ์อำนาจในการสามัคคีธรรมกับพระคริสต์แล้วก็ตาม ผู้เชื่อทั้งสองแบบนี้จะคืนรนอยู่ในความคิดว่าต้องทำเพื่อให้เป็นหลักการดำเนินชีวิต ในทั้งสองกรณี หลักการนั้น

ธรรมตามาก แต่พวกเราส่วนใหญ่ก็ยังดำเนินไปด้วยความคิดว่าต้องทำที่หลบซ่อนอยู่และนำชีวิตไปผิดทาง จึงยากที่จะค้นเจอ

ความคิดเรื่องการยอมรับ ในอีกแง่มุมคือสิ่งที่เรารู้ว่าเป็นจริงตามพระคัมภีร์ เราอาจทำลายความคิดว่าต้องทำโดยสอนความคิดว่าให้อยอมรับความจริงเข้าไปแทน (สดุดี 73:1-28) ศิษยาภิบาลต้องถอนรากความรู้สึกลึกซึ้ง อับอาย และคำโกหกที่อยู่บนความคิดว่าต้องทำคือ วิงวอน สอนสั่งและโน้มน้าวผู้คนที่เห็นคุณค่าที่นำทางชีวิตตามมุมมองของพระเจ้า ขณะที่หญิงคนนั้นยอมรับว่าเคยถูกพ่อทำร้าย และความรักของพระเจ้าที่มีทำให้เธอต้องนำมาทบทวน ไม่ว่าจะเป็นความรัก การเสียสละจากผู้มีฤทธิ์อำนาจที่เป็นไปได้ในอีกฟากฝั่งของสวรรค์ สำหรับลูกชายที่พ่อแม่ติดยาจะเรียนรู้ขอบเขตของความรอดในความสัมพันธ์ของมนุษย์ในพระคริสต์ และจะเรียนรู้ความไว้วางใจในผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

วงกรอบใหม่

ภาพวาดที่สวยงามอาจด้อยค่าลงในกรอบที่น้ำเกลียด คนดูแลงานศิลปะจึงต้องพิถีพิถันในการเลือกกรอบ เช่นเดียวกัน ความทุกข์หรือความหวาดกลัวอาจส่งผลต่อเรื่องราวที่เล่าให้คุณฟัง ยิ่งเป็นภาพรวมของสถานการณ์ก็แทบเป็นไปได้ในฐานะศิษยาภิบาล คุณอาจช่วยผู้คนที่วางกรอบลงบนข้อมูลดิบของชีวิตตนเองด้วยกรอบที่ชัดเจนของพระคัมภีร์ ช่วยผู้ที่ดิ้นรนให้คิดว่าพระเจ้าทรงวางกรอบลงบนสถานการณ์ของพวกเขา เพื่อจะเห็นภาพชีวิตตนเองได้ชัดเจนขึ้น

ชายซีเมอราที่คิดว่าปัญหาชีวิตแต่งงานของเขาสิ้นหวังอาจประหลาดใจที่รู้ว่าในมุมมองของศิษยาภิบาล ท่านเคยเห็นคู่สมรสที่สิ้นหวังเหมือนชายคนนั้นมาแล้วหลายคู่ รู้ว่าหนทางสู่ความรอดนั้นเป็นไปได้ การตีความตามข้อเท็จจริงของศิษยาภิบาลจะช่วยวางกรอบใหม่ลงบนข้อมูลที่มีเพื่อให้เกิดความหวัง

เพื่อเห็นแก่ผู้ที่มาขอคำปรึกษา อัยยอัมรับตามจุดเริ่มหรือบทสรุปของเขา แต่ช่วยให้มองเห็นกรอบอื่น ๆ แฉ่มุมอื่น ๆ และความสว่างแบบอื่นที่อาจช่วยเขาให้เห็นความหวังในความรอดได้ คำพูดที่ใช้วางกรอบจะช่วยให้เข้าใจได้อย่างน่าทึ่ง และนี่คือความสำคัญของการให้กำลังใจ-มอบกำลังใจเข้าไปในสถานการณ์นั้น เปาโลทำสิ่งนี้กับชาวเธสะโลนิกา วางกรอบลงบนชีวิตพวกเขาเพื่อให้เห็นอนาคตสว่างามที่รอพวกเขาอยู่ (1เธสะโลนิกา 4:13-18)

เผยแรงจิบเคลื่อนที่หลบซ่อนอยู่

ในทุกสถานการณ์ มีแรงขับเคลื่อนบางอย่างที่ไม่ใช่คำพูดเป็นตัวกำหนดว่าเกิดอะไรขึ้น ธรรมชาติอาจมีความคาดหวังในการใช้จ่ายเงินทองและคิดว่าสามีควรต้องทำให้เธอพอใจ หรืออาจกลัวถูกสามีทิ้งเหมือนที่พ่อเคยทิ้งแม่ เธออาจรู้สึกว่ามันเองมีสิทธิเรียกร้องให้สามีซื้อบ้านหลังใหญ่ ซื้อรถราคาแพง ซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งตัวที่สวยงาม หรือเธออาจกำลังปล้ำสู้กับรูปเคารพที่ครอบครองอยู่ในใจ เช่นอยากมีลูกที่วุ่นนอนสบาย หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศที่มหัศจรรย์กับสามี ความคาดหวัง ความกลัว ความโกรธ ถือสิทธิ เฉยเมย และกลุ่มหลงในรูปเคารพที่ขับเคลื่อนอยู่ภายในจะเป็นตัวกำหนดและควบคุมสถานการณ์ เว้นแต่ศิษยาภิบาลจะดึงออกมาให้เห็น เป็นสิ่งที่จัดการได้ยากในชีวิตและในสถานการณ์ของผู้นั้น ความรักโลกมิได้หลายรูปแบบ บางแบบก็เปิดเผยได้ บางแบบก็ปกปิดไว้แนบเนียนแต่คน ๆ นั้นจะได้รับความช่วยเหลือเมื่อถูกเตือนสติในสิ่งที่ตนเองไม่ทันตระหนัก จากนั้น ชี้นำไปที่พระเยซูคริสต์ให้เป็นเป้าหมายในการนมัสการที่แท้จริง (ดู 1ยอห์น 1:8-10; 2:15-17; 3:1-3)

แสดงผลที่จะเกิดตามมา

ทุกการตัดสินใจในชีวิต—ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่—มีผลตามมาทั้งสิ้น นี่คือหลักการหวานและเก็บเกี่ยวของพระคัมภีร์ เมล็ดพันธ์แบบใดที่คุณหวานลงไป ก็จะเป็นผลผลิตที่คุณได้กลับคืน (กาลาเทีย 6:7-10) ตอนท้ายของการให้คำปรึกษา ศิษยาภิบาลจะช่วยให้พวกเขามองเห็นผลการตัดสินใจจากตัวเลือกต่างๆที่ต้องเผชิญ และจะเป็นไปตามผลที่ตนเองตัดสินใจ ตามประสบการณ์ของศิษยาภิบาลและคำปรึกษาจากคนอื่น ๆ ศิษยาภิบาลสามารถบอกถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากแต่ละการตัดสินใจได้ ที่จริงศิษยาภิบาลจะพบว่าตนเองในบางสถานการณ์เหมือนกล่าวคำพยากรณ์—ไม่ใช่ในแบบที่รับการถ่ายทอดโดยตรงจากพระเจ้า—แต่ในแง่ของการเตือนสติที่ชัดเจนถึงผลที่จะตามมา คำเตือนเช่นนี้ต้องมาพร้อมกับความหวังใจในพระพรที่จะได้รับการเชื่อฟังพระเจ้า ที่จริงแล้ว ที่คุณทำคือท้าทายให้ผู้คนพัฒนาวิสัยทัศน์ในการกระทำ ทศนคติ และความปรารถนา ที่จะนำพวกเขาไปไม่ว่าจะดีหรือเลว

เผชิญหน้าและเปลี่ยนแปลง

บ่อยครั้งศิษยาภิบาลจะคุยกับพวกหัวแข็งหรือโง่เขลาได้ยาก การเผชิญหน้าจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ปกติในชีวิตศิษยาภิบาล และเป็นส่วนที่สำคัญเมื่อนำพระวาทะมาอ้าง (2ทิโมธี 4:1-5) ถ้าผู้เลี้ยงรักแกะของตน เขาจะเตือนและแนะนำเมื่อแกะเริ่มออกนอกทาง ศิษยาภิบาลที่ไม่ยอมเผชิญหน้าเมื่อจำเป็นก็ปราศจากความรัก มีแต่ความกลัว แต่พระเจ้าจะสถิตกับคนที่ติดตามผู้หลงหาย แม้ผู้นั้นไม่รู้ตัวว่ากำลังหลงหายก็ตาม (ยากอบ 5:19-20)

การรู้วิธีเผชิญหน้าในสถานการณ์ที่เจาะจงไม่ได้ง่ายเสมอไป แต่ควรพูดจากพระวาทะในสิ่งที่กำลังเผชิญ ทำไมพระเจ้าถึงไม่พอพระทัย และมันแสดงออกมาในชีวิตของเขาอย่างไร การเผชิญหน้าควรถ่ายทอดไปพร้อมข่าวประเสริฐ

และการอุทิศตนเป็นส่วนตัว บ่อยครั้งคำเตือนจะถูกมองข้ามและผู้นั้นจะกระโดดข้ามหน้าผาเข้าสู่บาปโดยไม่สนใจใคร การเผชิญหน้าไม่ใช่เป็นแค่คำวิจารณ์ คุณกำลังยกป้ายเตือน มีเพียงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเท่านั้นที่ทำให้คนผู้นั้นหันมาใส่ใจ

แนะนำเป้าหมายถึงระยะสั้นและระยะยาว

เมื่อมีผู้หลงทางอยู่ในหมอกควันแห่งความทุกข์ มองไม่เห็นทางข้างหน้า บางครั้งสิ่งที่ดีที่สุดที่ทำได้คือแนะนำเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว ขณะที่การเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องลึกลับและอาจมีมาก แต่ไม่ได้หมายความว่าขั้นตอนการให้คำปรึกษาจะคลุมเครือ เราถูกเรียกให้ทำบางสิ่งที่เจาะจงและแสดงออกโดยทางความเชื่อ (1เปโตร 1:13-19) กำหนดเป้าหมายธรรมดาที่ทำได้ง่ายและให้เป็นไปเพื่อแก้ไขปัญหาจะช่วยบางคนให้ออกจากหมอกควันนั้นได้

การตั้งเป้าหมายเป็นงานในส่วนที่ศิษยาภิบาลต้องเตรียม เพราะบ่อยครั้งคนที่ตกอยู่ในปัญหามักคิดอะไรไม่ออก แต่สิ่งหนึ่งที่ต้องจำไว้: เป้าหมายต้องเกี่ยวข้องโดยตรงกับความรับผิดชอบของผู้นั้น ไม่ควรตั้งเป้าหมายที่ต้องพึ่งพิงข้อเท็จจริงอื่น ดังนั้น แทนที่จะตั้งเป้าหมายให้สามที่ไม่เอาไหนพัฒนาชีวิตแต่งงานให้ได้ในหนึ่งสัปดาห์ (ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับผู้เป็นภรรยาด้วย) คุณตั้งเป้าหมายให้เขาสารภาพบาปกับเธอก่อนและขอให้เธออภัย หรือแทนที่จะตั้งเป้าหมายให้คนที่เคยดื่มความหวังขึ้นได้ในสองสัปดาห์ คุณควรตั้งเป้าหมายให้เขาทำในสิ่งที่เขาเองควบคุมได้ก่อน เช่นอ่านและใคร่ครวญพระวจนะ ปณิธานที่ดีผู้อื่น หรือออกกำลังกาย

สรุป

เช่นเดียวกับบทแรก เราจะจบลงที่การให้ความหวัง ให้การบ้าน ตั้งความคาดหวังในการพบกันครั้งต่อไป และอธิษฐานเพื่อผู้มาขอคำปรึกษา บางครั้งพูดสรุปสิ่งที่ได้

จากการพบกันก็อาจช่วยได้ ก่อนอธิษฐานปิด คุณอาจถามว่า “บอกสักสิ่งสองสิ่งที่ได้รับจากที่เราใช้เวลาด้วยกัน?” อย่าท้อ ถ้าสิ่งที่พวกเขาเห็นหรือได้ยินไม่ได้เป็นอย่างที่ความต้องการให้เขาเข้าใจ ช่วงสรุปจะเปิดโอกาสให้เตือนเขาถึงพระสง่าราศีของพระคริสต์ และมุมมองที่พระเจ้าทรงมีต่อสถานการณ์ ดังนั้นถ้าพวกเขาพลาดจากสิ่งสำคัญขณะสรุปก่อนจบ ให้ใช้เวลาอดทนสักครู่เพื่อสอนและให้กำลังใจ

เราจะจบบทนี้ลงด้วยบางสิ่งที่คุณพิจารณา สิ่งแรกคือคำแนะนำเพื่อการให้คำปรึกษาเป็นไปได้อย่างดี ปัญหาเร่งด่วนต้องใส่ใจให้มาก ก่อนจบขั้นตอนการให้คำปรึกษา นัดพูดคุยปกติสัปดาห์ละครั้ง ถ้าผู้นั้นโทรมาบอกว่า จะฆ่าตัวตาย คุณต้องหยุดทุกอย่างและรับมือกับเรื่องนี้ทันที ปัญหาที่ไม่เร่งด่วน อาจขยับออกไปก่อน สมาชิกคริสตจักรที่มีอาการป่วยเรื้อรัง คุณอาจต้องถามถึงอาการป่วยอย่างน้อยเดือนละครั้ง ให้กำลังใจและหนุนใจให้เขาอยู่ในมุมมองของพระเจ้า การติดตามนัดหมายให้คำปรึกษาจะมาพร้อมกับประสบการณ์และทำให้รู้จักผู้ขอคำปรึกษาดีขึ้น

ถ้าทำได้ ให้เวลาพวกเขาเพียงพอเพื่อศึกษา อธิษฐาน คุยกับเพื่อน ๆ และทำสิ่งต่าง ๆ ระหว่างการพบกันครั้งต่อไป ให้พวกเขาแสดงให้เห็นว่าเขาจริงจังกับที่พูดคุยกันและพร้อมจะเริ่มทำในสิ่งที่เรียนรู้มา นัดพบกันถี่เกินไปอาจไม่มีเวลาพอให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

สองเรื่องที่ภารกิจให้คำปรึกษาหนักเกินไปสำหรับศิษยาภิบาลคือเมื่อการให้คำปรึกษาใช้เวลามากเกินไป และต้องใช้ความพยายามเกินไป ในเรื่องของเวลา ศิษยาภิบาลต้องระวังไม่ให้ไปรบกวนเวลาที่ใช้ในการเตรียมเทศนา บางครั้งคุณอาจรู้สึกผิด หรือกังวลใจ ผู้คนต้องการคุณ และคุณไม่อย่างทำให้พวกเขาผิดหวัง สิ่งที่เราพูดในบทแรกเป็นความจริง—คุณจำเป็นต้องเลี้ยงดูฝูงแกะ— แต่ต้องไม่ปล่อยให้ข้อเรียกร้องในงานประกาศพระวาทะส่วนตัวรบกวนงานประกาศพระวาทะที่สำคัญต่อส่วนรวม ทำเช่นนี้ต้องใช้ปัญญา เนื่องจากจะมีบางอาทิตย์ที่

วิกฤติ คุณต้องก้าวขึ้นไปบนธรรมาสันโดยขาดการเตรียมตัวอย่างน้อยห้าถึงหก ชั่วโมง แต่ถ้าคุณยังก้าวขึ้นไปบนธรรมาสันโดยไม่พร้อมจะสร้างความเสียหายให้กับคนของคุณได้ในระยะยาว อย่างกลัวที่จะปฏิเสธบางคนเพื่อจะปรนนิบัติที่ประชุมได้อย่างเต็มที่

ในเรื่องความพยายาม เมื่อคุณได้พบผู้หนึ่งในระยะหนึ่ง ระวังอย่าเป็นฝ่ายที่ทำแทบทุกอย่างในการให้คำปรึกษา ลองนำกฎ 80/20 มาพิจารณา คนที่คุณช่วยต้องรับผิดชอบในส่วน 80 ของงานให้คำปรึกษา ถ้าคุณนำพวกเขาด้วยคำถามที่ดี พระวณะบางตอนและคำแนะนำที่เหมาะสม โดยทั่วไป ผู้เชื่อที่เติบโตช้าต้องการความช่วยเหลือมากกว่าในระหว่างให้คำปรึกษา เช่น สอน หรือให้คำแนะนำ และควรช่วยพวกเขาด้วยใจยินดี แต่ตามที่เรารู้มาก่อนหน้าถึงคนที่ไม่ยอมทำการบ้าน คุณจะเจอคนที่มาขอคำปรึกษาเพราะแค่อยากมาบ่นเรื่องของตัวเองแต่ไม่ได้คิดจะแก้ไขอะไร พวกเขาจะตอบคำถามคุณด้วยคำว่า “ไม่รู้สิ” “ไม่อยากทำ” หรือ “ไม่สนใจ” อยู่ตลอดเวลา กรณีเช่นนี้ ถ้าจำเป็นเพื่อให้งานเบาลง ควรพูดอย่างตรงไปตรงมาว่าเขาต้องทำอะไร คุณจะเรียนรู้ข้อแตกต่างระหว่างคนที่เจ็บปวดจริงจนขยับทำอะไรไม่ได้ กับคนที่ไม่ได้คิดจะขยับทำอะไร

คำถามที่ต้องจำไว้ในใจ

แต่ไม่จำเป็นต้องถามในระหว่างให้คำปรึกษา

- คน ๆ นี้ได้รับความรอดหรือยัง? เข้าใจเรื่องข่าวประเสริฐหรือไม่? ถ้าไม่ จะช่วยเขาหรือเธอให้เข้าใจข่าวประเสริฐได้อย่างไร? ถ้าคน ๆ นี้ ไม่ได้เป็นคริสเตียน จะปรับการให้คำปรึกษาเป็นแบบไหนดี?
- รูปแบบและลักษณะความเชื่อของคน ๆ นี้เป็นแบบใด? ความเชื่อสัตย์ในสถานการณ์ของเขาเป็นไปแบบไหน?
- ฉันเห็นความทุกข์ในชีวิตคน ๆ นี้ที่ตรงไหน? เขามีมุมมองความทุกข์ในแบบพระคัมภีร์หรือไม่? หรือเอนเอียงไปมุมมองของโลก?
- ฉันเห็นความบาปในชีวิตของคน ๆ นี้ที่ตรงไหน? ตัวเขาเองเห็นหรือไม่ หรือเขามีคอบอดมองบาปนี้ไม่เห็น?
- ผู้หญิงคนนี้ถูกผู้อื่นกระทำบาปต่อเธอที่ไหน? การคืนดีเป็นไปได้หรือไม่? จะช่วยให้เธอเห็นหนทางไปสู่การคืนดีได้หรือไม่?
- มีสัญญาณแห่งความหวังในสถานการณ์นี้หรือไม่? มีข้อพิสูจน์ใดถึงพระคุณของพระเจ้าในชีวิตของผู้นี้หรือไม่?

พ บ กั น ค ร ั ง ส ุ ด ท ้าย

การจบงานบ่อยครั้งก็เป็นส่วนยากที่สุดของงานก่อสร้าง ไม่ใช่เพราะเป็นภารกิจที่ยากกว่า ที่ยากเพราะหลังจากลงแรงและใช้เวลามากในส่วนของการพิมพ์เขียว วางฐานราก และทำโครงสร้าง คนงานต้องมีแรงกระตุ้นเพื่อทำขั้นตอนเล็ก ๆ ที่จำเป็นในตอนท้ายให้เสร็จเพื่อให้งานออกมาดี ใครก็ตามที่ต้องเก็บรายละเอียดตอนจบทาสีหลังจากงานก่อสร้างจะรู้ดีว่าใช้เวลาหลายสัปดาห์กว่าจะเสร็จ งานจะจบลงได้ด้วยดีต้องใช้ทั้งความพยายามและความคิด แม้แต่ศิษยาภิบาลเอง ที่ต้องลงแรงมากเพราะงานหลักของงานหนักส่วนใหญ่คืองานเบื้องหลัง ยึดตัวออกไปอีกนิดจะช่วยให้คุณมั่นใจว่าสิ่งที่ทำสำเร็จนั้นสำเร็จลงจริง

เมื่อเข้าสู่การนัดพบครั้งสุดท้าย เราจะวางองค์ประกอบสองประการเพื่อช่วยให้ขั้นตอนการให้คำปรึกษาจบลง และโอนผู้นั้นให้ไปอยู่ภายใต้การดูแลปกติของคริสตจักร: (1) นำแนวคิดหลักของการให้คำปรึกษามาบทวน และ (2) วางแผนการดูแลต่ออย่างสม่ำเสมอ แต่ก่อนจะลงลึกสู่สองขั้นตอนในการจบให้นำตัวบ่งชี้ถึงขั้นตอนที่ผ่านมาบทวน แล้วผู้ให้คำปรึกษาจะรู้อย่างไรว่าเมื่อไรควรจะสรุป?

ควรจบลงเมื่อไร

การตัดสินใจจบกระบวนการการให้คำปรึกษาบางครั้งก็ชัดเจน แต่บ่อยครั้งไม่ใช่ คุณอาจพอรู้อย่างไม่สบายใจกว่าไม่ใช่ทุกปัญหาจะแก้ไขได้ คุณจะสัมผัสได้ว่าผู้นั้นจำเป็นต้องเติบโตขึ้นอีก หรือยังต้องการคำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง แต่แค่นี้ยังไม่ใช่เหตุผลเพียงพอเพื่อพิสูจน์ว่าสิ่งที่ได้รับจากการให้คำปรึกษาจะยั่งยืน จะจบการให้คำปรึกษาเมื่อไรเป็นการตัดสินใจที่ต้องใช้สติปัญญา ดีที่สุดคือ กำหนดกรอบการตัดสินใจด้วยกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน เราจะเริ่มจากตัวชี้วัดเชิงบวกว่าเมื่อไรควรจบลง ก่อนเคลื่อนเข้าสู่ตัวชี้วัดเชิงลบ

สัญญาณเชิงบวก

ผู้ขอคำปรึกษาเข้าใจปัญหาของตนเองดีและพร้อมจะรับมือ ตัวชี้วัดที่ดีที่สุดว่าควรจบลงเมื่อไร คือเมื่อมีสัญญาณบ่งชี้ว่า ผู้นั้นพร้อมจะตอบสนองต่อปัญหาด้วยความเชื่อและเห็นรูปแบบการลงมือปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่อง บางทีสิ่งที่ได้จากการกระทำแบบนี้คือ อาการที่เบาบางลง แรงกดดันตอนแรกก็ไม่ได้เลวร้ายอะไร สามมีและภรรยาคืนดีกันและเริ่มสร้างความไว้วางใจขึ้นใหม่ หนูน้อยที่เสียดสีส่อลามกเริ่มออกห่างจากบาปผิดทางเพศ แรงกดดันที่มีต่อปัญหาในตอนแรกก็ทำลายชีวิตไม่ได้ต่อไป พวกเขาจึงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมาพบคุณอีก และไม่ว่าคุณจะรักพวกเขามากแค่ไหน ก็ไม่จำเป็นต้องนัดพบพวกเขาอีก

ในระหว่างที่คุณดูแลผู้ขอคำปรึกษา การดูแลจากผู้อื่นก็ช่วยได้เป็นอย่างดี ถ้าการให้คำปรึกษาอยู่ในบริบทของคริสตจักรท้องถิ่น คุณอาจให้คู่สมรสหรือสมาชิกคนอื่นไปยืนเคียงข้างคอยช่วยให้เขาเดินหน้าไปได้ บ่อยครั้งตัวช่วยเหลือนี้อาจเกิดผลได้มากกว่า เพราะพวกเขาอาจเข้าถึงปัญหาในหัวใจของผู้คน และนี่ไม่ใช่เป็นการคุกคามคุณในฐานะศิษยาภิบาล แต่เป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงการเติบโต ในทางที่ดีของคริสตจักร คุณน่าจะปลื้มใจที่คนอื่น ๆ มีความเชี่ยวชาญหรือมีข้อมูล

เชิงลึกที่คุณอาจไม่มี ถ้าคุณตระหนักได้ในเรื่องนี้ น่าจะเป็นการดีที่สุดที่โอนย้ายผู้ขอคำปรึกษาให้ไปอยู่ในความดูแลของผู้อื่น คุณเพียงคอยดูแลภาพรวมในฐานะศิษยาภิบาลเท่านั้น

สัญญาณเชิงลบ

น่าเศร้าที่ไม่ใช่ทุกการให้คำปรึกษาจะจบลงในเชิงบวก บางครั้งอาจมีสาเหตุอื่นที่ทำให้ต้องโอนผู้้นั้นไปให้ผู้ให้คำปรึกษาท่านอื่น หรือด้วยวิธีบำบัดแบบอื่น

เหมือนไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง คุณได้พยายามช่วยพวกเขามาสักพักแล้ว แต่เหมือนไม่มีอะไรคืบหน้า เห็นได้ชัดว่าพวกเขาตื่นนอนอยากเปลี่ยนแปลง แต่ปัญหาที่ก่อไว้ยังตามมารบกวนหรืออาจเลวร้ายกว่าเดิม สิ่งนี้อาจเป็นเพราะคุณเองขาดข้อมูลเชิงลึก ขาดความชำนาญ หรืออาจเกิดจากจิตใจที่แข็งกระด้าง ไม่ใส่ใจหรือสาเหตุอื่น ๆ ที่เกิดจากพวกเขาเอง ส่วนใหญ่เกิดได้มาน้อยจากทั้งสองฝั่ง แต่ประเด็นคือไม่มีอะไรแตกต่างไปจากเดิม ก็ควรถึงเวลาที่ลองเปลี่ยนไปให้คนที่ทำได้มากกว่าคุณแทน เราจะกลับมาพูดเรื่องนี้อีกในบทสุดท้าย

พวกเขาไม่สนใจจะทำในส่วนของตน คุณจะตกอยู่ในสถานการณ์ที่ผู้ขอคำปรึกษาใช้เวลาที่พบกันเพื่อระบาย นินทา หรือบ่นต่อว่า แต่พอถึงส่วนยากที่ต้องศึกษาพระวจนะ เจาะลึกเข้าไปในแรงจูงใจตนเอง เผชิญหน้ากับความบาป หรือเผชิญหน้ากับความกลัว พวกเขาก็ไม่อยากทำ คนเหล่านี้ต้องการให้คุณช่วยปลดปล่อยออกไปเพื่อความสบายใจ แต่เราจะไม่ช่วยคนของเราให้มีแค่สำนึกว่าต้อง “ทำบางสิ่ง” เพื่อแก้ปัญหา เช่นมารับคำปรึกษา ในเมื่อพวกเขาปฏิเสธไม่ยอม “ทำบางสิ่ง” นั้น อย่าปล่อยให้พวกเขาหลอกตนเองโดยคิดว่าได้พยายามแล้วแต่ไม่เป็นเช่นนั้น ถ้าพวกเขาไม่ทำการบ้านและไม่สนใจตอบคำถามของคุณ จะเป็นการดีสำหรับพวกเขาที่ต้องจบการให้คำปรึกษาลง การปล่อยให้ผู้คนคิดว่า

พวกเขา กำลังช่วยตนเองโดยมาตามนัด ในเมื่อที่จริงแล้วใจของพวกเขาไม่ยอมรับการสอน ก็เท่ากับปล่อยให้พวกเขาหลอกตัวเองต่อไป

พวกเขาไม่ไว้ใจคุณ อาจมีสถานการณ์ที่ความผิดพลาดเป็นของคุณชัดเจน คุณอาจทำให้ยุ่งยากโดยพูดอย่างขาดความเข้าใจ หรือตอบสนองด้วยท่าทีที่ไม่พอใจ อาจลืมนัดหรือยุ่งเกินไปจนหาเวลานัดให้ไม่ได้จนต้องยืดเวลาออกไป ปัญหาคือ พวกเขาสูญเสียความไว้ใจคุณแล้ว—ไม่ว่าจากความผิดพลาดของตนเอง หรือความคาดหวังที่เกินจริงของพวกเขา ไม่ว่าจะอย่างไร พวกเขาจะไม่ทำตามคำแนะนำถ้าไม่ไว้ใจคุณ ซึ่งแปลว่าถึงเวลาต้องจบลง และถ้าพวกเขาไม่ยอมไว้ใจ คำปรึกษาจากใครในคริสตจักร อาจเป็นเวลาที่คุณควรคิดถึงเรื่องการลงย้ายไปโบสถ์อื่น

ต้องการความช่วยเหลือเกินกว่าที่คุณจะให้ได้ ปัญหาของพวกเขาอาจรุนแรงจนต้องใช้เวลามากเกินควรและอาจต้องพึ่งผู้เชี่ยวชาญ แม้คุณอยากมีเวลาให้พวกเขามากขึ้น แต่คุณมีหน้าที่รับผิดชอบอื่นซึ่งทำให้เป็นไปไม่ได้ เนื่องจากผู้มารับคำปรึกษาต้องการคุยกับคุณมากกว่าหนึ่งชั่วโมงในแต่ละสัปดาห์ ตัวอย่างเช่น คนที่มีอาการบกพร่องทางการกินจนเกินขีดควบคุม และต้องการพูดกับคุณทุกวัน หรือคุณอยากมีความรู้เฉพาะทางสำหรับปัญหาบางอย่าง แต่คุณไม่มีข้อมูลเชิงลึกขาดความเชี่ยวชาญ หรือไม่มีเวลาพอที่จะเจาะเข้าไปในความซับซ้อนได้

เป้าหมายส่วนหนึ่งในช่วงแรกคือ เพื่อบอกให้รู้ว่าจุดเริ่มต้นที่คุณต้องรับมือนั้นสูงเกินกว่าที่คุณจะตระหนักได้ แต่เรายังอยากให้คุณรับรู้ว่ามีปัญหาบางประเภทอาจมีความซับซ้อนด้านจิตวิญญาณหรือด้านกายภาพแอบแฝงอยู่ คุณควรมองหาผู้ที่มีความเชี่ยวชาญกว่า เป้าหมายไม่ใช่เพื่อส่งต่อ แต่เพื่อให้พวกเขาได้รับความช่วยเหลืออย่างที่เป็น

อย่ารู้สึกว่าการเองล้มเหลวถ้าคุณต้องโอนพวกเขาไปให้อยู่ในความดูแลของคนอื่นในคริสตจักร (ศิษยาภิบาลท่านอื่น หรือผู้เชื่ออื่นที่เป็นผู้ใหญ่) หรือคน

อื่นภายนอกคริสตจักร (ผู้ให้คำปรึกษามืออาชีพหรือแพทย์ของชุมชน) บางครั้งวิธีที่ดีที่สุดในการเลี้ยงดูสมาชิกบางคนคือไม่ทำงานนั่นเอง แต่ชี้พวกเขาไปในทางที่เหมาะสม—ชี้ไปที่บางคนที่มีเวลาและให้ความสนใจได้อย่างที่พวกเขาต้องการ เราจะกลับมาพูดถึงเรื่องการเฝ้าดูในบทสุดท้าย อีกครั้ง

ไม่ว่าคุณกำลังเผชิญสถานการณ์แบบไหน แต่ละกรณีจะเป็นตัวบ่งชี้ว่าคุณควรหยุดให้คำปรึกษาหรือยัง ควรแนะนำให้นัดพบกันครั้งสุดท้าย ผู้รับคำปรึกษาบางคนอาจรู้สึกดีใจด้วยซ้ำที่จบลง บางคนอาจตื่นตระหนก ในกรณีหลังการนัดพบครั้งสุดท้ายอาจเป็นเหมือนคุณกำลังจะฆ่าพวกเขา พวกเขาต้องการรับคำปรึกษานานเกินกว่าที่จำเป็น อาจถึงขั้นโต้เถียงกับคุณว่ายังจำเป็นต้องรับคำปรึกษาต่อเนื่อง ถ้าคุณใช้ปัญญา (ไม่ใช่หมดความอดทน) สรุพบว่าทุกสิ่งต้องจบลง ขอให้มีความเมตตา รักษาบรรยากาศให้คงอยู่จนจบลง อย่าตกหลุมพรางหรือปล่อยให้แรงกดดันจากคนที่เรียกร้องมากเกินไปจนมาควบคุมการให้คำปรึกษาของคุณ รับฟังความกังวลของพวกเขาด้วยความสุภาพ อธิษฐานเผื่อ และเลือกทำในสิ่งที่ดีที่สุด

สำแดงความอ่อนสุภาพ

และมีความกล้าในสถานการณ์ที่ลึ้มเหลว

แม้การให้คำปรึกษาเป็นไปไม่ได้ไม่ดี แต่เป็นโอกาสดีที่จะได้สั่งสมสิ่งที่เรียนรู้จากเบื้องหลังความลึ้มเหลว ประการแรก ในฐานะศิษยาภิบาล คุณต้องถ่อมใจ สุภาพ และยอมรับฟังคำวิจารณ์ในแบบของพระเจ้า คุณกดดันสามีให้เปลี่ยนแปลงมากเกินไปหรือเปล่าโดยมารู้ทีหลังว่าภรรยาเก็บจำความลับบางอย่างไว้? หรือว่าวิธีนำพระวจนะมาใช้ของคุณไม่เชี่ยวชาญพอ? คุณอดทนต่อพวกเขาเพียงพอหรือไม่? คุณมีแนวโน้มโกรธง่ายหรือหงุดหงิดกับพวกเขาหรือเปล่า?

ในฐานะศิษยาภิบาล คุณต้องมีความกล้าพอที่จะพูดกับพวกเขาอย่างจริงจังว่า ทำไมการให้คำปรึกษาจึงไม่เกิดผล ผู้ขอคำปรึกษาอาจถือดีเกินไปหรือคอยแต่จะโทษผู้อื่น และไม่อาจเปลี่ยนแปลงจนกว่าจะสำนึกผิดและยอมรับปัญหาในของตน? คุณได้ให้คำแนะนำในแบบของพระเจ้าที่พวกเขาปฏิเสธหรือเปล่า? หรือพวกเขายอมแพ้เพราะกลัว ไม่ใส่ใจในการปฏิบัติต่อผู้อื่น ปล่อยตัวไปตามวิถีของโลก? บางทีคุณอาจเป็นเพียงคนเดียวที่กล้าพูดเรื่องยากแต่จำเป็นเพื่อสร้างความแตกต่างให้ชีวิตพวกเขา—อาจเป็นคนเดียวที่ทำสิ่งนี้ด้วยใจเมตตา แสดงให้พวกเขาเห็นว่าแรงจูงใจทั้งหมดคือความรัก

องค์ประกอบของขั้นตอนสุดท้าย

สองส่วนในขั้นตอนสุดท้ายคือ หนึ่ง ทบทวนแนวคิดหลักว่าพระเจ้าทรงทำสิ่งใดบ้างผ่านขั้นตอนทั้งหมดของการให้คำปรึกษา สอง มอบผู้นั้นไว้ภายใต้การดูแลปกติในพันธกิจของคริสตจักร

สิ่งสำคัญที่ควรบอกผู้ขอคำปรึกษาคือ แจ้งให้รู้ว่าการพบกันครั้งหน้าจะเป็นการพบกันครั้งสุดท้าย เพราะถ้าคุณบอกในระหว่างให้คำปรึกษา พวกเขาอาจรู้สึกตระหนก การบอกให้รู้ล่วงหน้าก่อน จะสื่อให้รู้ว่าเป็นการตัดสินใจที่รอบคอบแล้ว พิจารณาอย่างดีในบริบทตามแผนที่วางเอาไว้

ทบทวนแนวคิดหลักของการให้คำปรึกษา

เช่นเดียวกับย่อหน้าสุดท้ายของบทความดี ๆ การให้คำปรึกษาค้างสุดท้ายควรสรุปให้เห็นแนวคิดหลักของการให้คำปรึกษา บทสรุปควรมีทั้งสิ่งที่เป็เชิงบวก และสิ่งที่เป็เชิงลบ—พูดอย่างเจาะจงคือ มีทั้งคำชมและคำตักเตือน

คำชม คุณควรกล่าวชมอย่างจริงใจ แม้แต่เฉลิมฉลองสิ่งที่พระเจ้าได้ทำในชีวิตผู้นั้น ย้ำถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในท่าทีตอบสนองที่พวกเขามีต่อปัญหา

สิ่งนี้จะช่วยย่นถึงการดำเนินชีวิตโดยความเชื่อในท่ามกลางสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนไป คุณกำลังสังสรรค์สิ่งที่คุณเจ้าได้ทำในจิตใจผู้คน สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการกล่าวชมผู้ขอคำปรึกษาทั้งท่าทีและการตอบสนองแบบใหม่ของพวกเขา และเปลี่ยนการตอบสนองนี้ขณะที่พระเจ้าทรงทำงานในพวกเขา (ฟิลิปปี 2:12-13)

ทำเช่นนี้ได้ ถามคำถามที่ทำให้กำลังใจเพื่อสะท้อนชีวิตของพวกเขา

- พระเจ้าทรงสอนคุณในเรื่องใด?
- คุณอยู่จุดไหนเมื่อเริ่มกระบวนการการให้คำปรึกษา?
- คุณเห็นว่าท่าทีที่มีต่อปัญหาเปลี่ยนไปอย่างไรในระหว่างขั้นตอนการให้คำปรึกษา?
- ความหวังเข้ามาตอนไหน?
- เมื่อไรที่คุณรู้สึกท้อถอยที่สุด?
- คุณไว้วางใจพระเจ้ามากกว่าที่เคยในตอนเริ่มต้นหรือเปล่า?
- คุณเรียนรู้บทเรียนใดจากพระวจนะของพระเจ้า?
- คุณเข้าใจอย่างไร ในตนเอง ในพระลักษณะของพระเจ้า ในการทรงไถ่ หรือขบวนการการชำระให้บริสุทธิ์ของคุณเองที่ไม่เคยเข้าใจมาก่อน?

คำถามที่ถามนี้ไม่ใช่เพื่อให้คุณรู้สึกดีในฐานะศิษยาภิบาลผู้ให้คำแนะนำ แต่เป็นการอวดพระเมตตาของคุณของพระเจ้าระหว่างที่ผู้ขอคำปรึกษากำลังดิ้นรนอยู่ในปัญหา คุณกำลังขอบคุณพระเจ้า ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการเปลี่ยนแปลง (โคโลสี 3:15-17)

ในการเอาตัวรอด ผู้คนแทบจะสูญเสียทุกมุมมองไป เพราะเอาความรู้สึกทั้งหมดไปจดจ่ออยู่ที่สถานการณ์ เวลาเกือบทั้งหมดจะมุ่งไปที่ข้อบกพร่องและความล้มเหลวของตนเองมากกว่าการเชื่อฟัง แม้บ่อยครั้งอาจมีความเชื่อเล็กน้อยนิดและริบหรี่ ในฐานะศิษยาภิบาลคุณต้องเร่งให้เปลวไฟลุกขึ้นผ่านคำชมที่เต็มไปด้วยคำขอบคุณพระเจ้าที่ทรงอยู่ด้วยในชีวิต คุณกำลังเรียกผู้คนให้ยกหน้าขึ้นจากสิ่งที่เป็นกังวล และมองไปที่ความกว้างใหญ่ไพศาลบนเส้นขอบฟ้าที่พระเจ้าทรงกระทำให้

แต่บางทีอาจไม่มีคำชมใด ๆ ให้พูดถึง อาจเป็นการพบกันครั้งสุดท้ายด้วยเหตุผลที่ไม่ดีนักตามที่กล่าวไปก่อนหน้านี้ ในกรณีเหล่านี้ ใช้เวลาพูดถึงแผนการระยะยาวของพระเจ้าเพื่อการเปลี่ยนแปลงในคนที่เป็นของพระองค์อย่างแท้จริง แม้ฤดูกาลนี้ยังไม่เกิดผลไม่ได้หมายความว่าไม่มีอะไรสำเร็จสักอย่าง บางทีอาจเป็นเวลาเหมาะที่จะมอบความรู้ใหม่ ๆ จากพระคัมภีร์ให้ หรือรดน้ำของเดิมให้สดชื่นขึ้น เพราะการเก็บเกี่ยวกำลังจะมา คุณสามารถพูดถึงความใส่พระทัยที่พระเจ้าทรงมีต่องานที่พระองค์เริ่มไว้เพื่อให้สำเร็จลง (ฟิลิปปี 1:6)

คำตักเตือน ไม่บ่อยนักที่ทุกสิ่งจะได้รับการแก้ไขในตอนจบของการให้คำปรึกษา แม้แต่การเปลี่ยนแปลงเชิงบวก บ่อยครั้งอาจเป็นแค่ระดับทารกซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาในการเติบโต ชีวิตไม่ได้เรียบง่าย บาปและความทุกข์จะส่งผลติดตามไปในระยะยาว (กาลาเทีย 6:7-8) ผู้คนจำเป็นต้องเฝ้าระวังจิตวิญญาณตนเอง ในฐานะศิษยาภิบาล หน้าที่ของคุณคือเตรียมพวกเขาให้พร้อม เราจึงมีหน้าที่อีกอย่าง คือทบทวนแนวคิดหลักของการให้คำปรึกษา: ตักเตือนผู้คนถึงหลุมพรางที่จะเผชิญ

ในระหว่างให้คำปรึกษา คุณได้ช่วยพวกเขาให้คิดถึงความรุนแรงต่าง ๆ ของบาปและความทุกข์ที่ครอบงำชีวิตพวกเขาไว้ นำสิ่งนี้ขึ้นมาพูดคุยกันอีกครั้ง ทบทวนพระวจนะที่เกี่ยวข้องกับพระสัญญาและคำสั่ง เตือนพวกเขาถึงแผนที่จะปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น ชายหนุ่มที่กำลังต่อสู้กับการเสพสื่อบลามก ถามเขาว่าจะทำ

อย่างไรถ้าความไว้วางใจในความสัมพันธ์ต้องล้มเหลว หรือรู้สึกผิดและอับอายที่ผิดพลาดซ้ำ ๆ คุยกับเขาว่าถ้าต้องการแต่งงานกับผู้หญิงคนนี้จริงควรทำอะไร หรือทบทวนเรื่องหญิงหม้ายที่ยังทุกข์ใจ ใช้เวลากับคุณมาหลายเดือนและค่อย ๆ ก้าวผ่านความโศกเศร้านั้นไป เมฆมืดดำเริ่มจางลงกลับสู่ความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้ และใช้เวลาในการใคร่ครวญพระวณะะ คุณต้องการช่วยให้เธอได้คิดว่าควรทำอย่างไรถ้าอาการโศกเศร้านั้นกลับคืนมา เธอและลูก ๆ ที่โตแล้วจะช่วยกันก้าวผ่านเรื่องนี้ไปได้อย่างไร และควรทำอย่างไรถ้าเธอปรารถนาจะแต่งงานอีกครั้ง

ด้วยตัวอย่างเหล่านี้ คุณกำลังสร้างเชือกกันตึงด้วยหลักการของ พระคัมภีร์ และวิธีการต่าง ๆ เพื่อรับมือกับสถานการณ์ในอนาคตที่อาจถึงพวกเขา ให้กลับล้มลงไปในรูปแบบเดิมของการตอบสนอง คำตักเตือนเหล่านี้ควรเต็มไปด้วยความหวัง และเตือนสติตามที่คุณเขียนพระธรรมฮีบรูกล่าว ในบทที่ 6 หลังจาก คำเตือนสติที่น่าตระหนกจากคำเตือนต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ ท่านกล่าวต่อไปว่า “แต่ท่านที่รักทั้งหลาย แม้พวกเราจะพูดอย่างนั้นเราก็มั่นใจว่า ในกรณีของพวกท่านนั้นมีสิ่งที่ดีกว่า นั่นก็คือสิ่งที่เกี่ยวกับความรอด” (ข้อ 9) และท่านกล่าว ยกย่องข้อพิพจน์แห่งพระคุณที่มีในชีวิตผู้เชื่อ ในฐานะศิษยาภิบาล คุณกำลัง เลียนแบบท่าทีการตอบสนองของผู้เขียน: เตือนสติให้ตื่นขึ้นในบริบทของคำชม ที่ทำให้รู้สึกอุ่นใจ

วางแผนดูแลอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อคุณได้ทบทวนแนวคิดหลักโดยชมเชยการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี และ ตักเตือนให้ระวังว่าจะล้มลงหากตอบสนองแบบเดิม วางแผนให้ผู้นั้นรู้ว่าจะกลับสู่ การดูแลปกติในพระกายของพระคริสต์ในคริสตจักรได้อย่างไร ขณะจบการให้ คำปรึกษา ศิษยาภิบาลก็ไม่ได้นั่งอยู่แถวหน้ารับมือกับปัญหานี้อีกต่อไป แต่ มอบหมายให้มีคนมาช่วยประคับประคองผ่านการดูแลด้วยพระคุณตามที่พระเจ้า

เตรียมไว้ให้ลูก ๆ ของพระองค์ ตรงนี้เราควรคิดถึงพันธกิจแห่งพระวาระทั้งในแบบส่วนรวม ส่วนตัว และเฉพาะตัว

พันธกิจแห่งพระวาระแบบส่วนรวม อย่าปล่อยให้ผู้ขอคำปรึกษาองข้ามฤทธิ์อำนาจของพระวาระที่ได้รับฟังและเรียนรู้มา สิ่งนี้หมายความว่าทำพันธกิจแห่งพระวาระแบบส่วนรวมให้เป็นส่วนที่ชัดเจนในการดูแล อย่าคิดเอาเองว่า: เตือนผู้ขอคำปรึกษาให้เห็นถึงฤทธิ์อำนาจในการฟังและใคร่ครวญพระวาระที่ได้รับจากศิษยาภิบาลในคริสตจักรของตนเอง ถ้ามีคนที่ต้องการเติบโตในพระคุณ แต่ไม่จัดลำดับให้การเข้าร่วมประชุมกับผู้เชื่ออื่น ๆ การเติบโตก็จะหยุดนิ่ง (ฮีบรู 10:23-25) ในฐานะศิษยาภิบาล คุณมีความมั่นใจได้ว่าการให้คำปรึกษาจบลงเมื่อรู้ว่าจิตวิญญาณของผู้นั้นจะได้รับการเอาใจใส่ผ่านการเข้าร่วมประชุมและรับฟังพระวาระด้วยกันกับสมาชิกคริสตจักรในแต่ละสัปดาห์

พันธกิจแห่งพระวาระแบบส่วนตัว คิดถึงการเข้าร่วมกลุ่มย่อย หรือกลุ่มสามัคคีธรรมอื่น ๆ ของคริสตจักร ใช้หนทางนี้ให้คุ้มค่า คุณอาจคิดถึงพันธกิจส่วนตัวในแบบที่เป็นทางการหรือในแบบสบาย ๆ ไม่เป็นทางการ พันธกิจที่เป็นทางการอาจรวมถึงกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนที่รวมกลุ่มกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความไว้วางใจและให้กำลังใจกัน บอกให้ผู้ขอคำปรึกษารู้ว่ากลุ่มในชุมชนนี้มีบทบาทอย่างไรในการช่วยเหลือพวกเขา

พันธกิจที่ไม่เป็นทางการอาจหมายถึงมิตรภาพที่เข้มแข็งในคริสตจักร ในนัดพบครั้งแรกศิษยาภิบาลควรสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของผู้ขอคำปรึกษาที่มีในคริสตจักร ถ้ามาระหว่างให้คำปรึกษาเป้าหมายคือเพื่อให้แน่ใจว่าผู้นั้นจะเติบโตในการเชื่อมต่อกับพระกายของพระคริสต์มากขึ้นเมื่อการให้คำปรึกษาจบลง ศิษยาภิบาลจะมั่นใจได้ว่าคนอื่น ๆ ในคริสตจักรจะลงทุนในชีวิตของผู้นั้นต่อความรักความสัมพันธ์ในการทรงไถ่เป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการเติบโตในชีวิตคริสเตียน และเป็นตาข่ายป้องกันเมื่อต้องเผชิญกับสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ

เพื่อน ๆ หรือคนในกลุ่มย่อยอาจต้องการคำปรึกษาจากศิษยาภิบาลถึงปัญหาจะจงบางอย่างที่เกิดขึ้น แผนการที่ดีที่สุดคือ ให้พวกเขาบอกคุณว่าผู้ขอคำปรึกษายังทำผิดพลาด หรือเกิดการต่อต้าน สิ่งนี้อาจต้องให้ศิษยาภิบาลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง แต่ถ้าเป็นชีวิตประจำวันที่สูง ๆ ลง ๆ การดูแลจากพระกายจะได้ผลเกินกว่าที่เราคาดถึง

พันธกิจแห่งพระวณะแบบเฉพาะตัว เมื่อการให้คำปรึกษาใกล้จบลง ศิษยาภิบาลควรคิดว่าจะให้การบ้านแบบไหนกับผู้ขอคำปรึกษา เป้าหมายเพื่อช่วยให้ผู้นั้นแสวงหาพระคริสต์อย่างต่อเนื่องผ่านการเฝ้าเดี่ยว เพื่อให้พระวณะได้มีโอกาสทำงานในจิตใจผู้นั้น (อิสยาห์ 55:10-11)

คุณควรให้ทั้งแบบจากพระวณะและแหล่งทรัพยากรอื่น ในส่วนพระวณะ บางทีผู้รับคำปรึกษาอาจได้ประโยชน์จากพระวณะบางตอนที่ได้รับในระหว่างสัปดาห์และแผนการอ่านล่วงหน้าของเดือนนั้น คุณเตรียมคำถามง่าย ๆ สำหรับพระวณะแต่ละตอนที่เกี่ยวข้องกับตัวเขาที่จะช่วยให้เขาได้อ่านและใคร่ครวญพระวณะตอนนั้นอย่างเหมาะสม สำหรับแหล่งทรัพยากรอื่นอาจเป็นหนังสือหรือบทความดี ๆ ให้อ่านเพื่อต่อยอดความคิดจากหลักการของพระคัมภีร์ที่นำมาใช้ในกรณีของเขา

จำไว้ว่าในการแนะนำแผนพระวณะ หนังสือหรือบทความไม่จำเป็นต้องจำกัดกรอบให้อยู่เฉพาะในแนวคิดหลักที่ได้จากการให้คำปรึกษา คริสเตียนจะเติบโตขึ้นในความรู้เรื่องพระเจ้าจากพระวณะของพระองค์ นี่คือแผนระยะยาวในการสร้างสาวก

ถ้าผู้ขอคำปรึกษาหมกมุ่นอยู่ในความคิดทำร้ายตนเองหรือฆ่าตัวตาย หรือวิธีการอื่น ๆ ที่แสดงถึงความกดดันอย่างรุนแรงในความคิดของเหตุการณ์ในอดีตเตือนพวกเขาให้รับหาความช่วยเหลือโดยด่วนถ้าความคิดนี้ย้อนกลับมา สั่งให้โทร

หาคุณหรือคนที่คริสตจักรมอบหมายให้ดูแลเขาโดยตรง เพื่อให้ทางคริสตจักรได้เข้ามาช่วยเหลือให้ผ่านช่วงเวลากดดันที่ผู้นั้นเผชิญไปได้

เมื่อคุณได้วางแผนดูแลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่าลืมนิธิฐาน อย่าปล่อยให้ทุกสิ่งจบลงโดยไม่มีการเข้าเฝ้าต่อหน้าพระบัลลังก์ เดือนพวกเขาถึงความหวังที่มีในพระคริสต์ ใช้การอธิษฐานในตอนจบ สรุปสิ่งที่ได้พบในการให้คำปรึกษาครั้งสุดท้ายและตลอดเวลาที่ผ่านมา การอธิษฐานปิดจะช่วยให้เขาเห็นว่าพระคุณของพระเจ้ามียิ่งใหญ่กว่าปัญหาของพวกเขา และพระองค์ทรงทำงานอย่างเจาะจงในชีวิตพวกเขา

สรุปรวมความคิด

จงเปิดประตูไว้ที่ปลายทางเสมอ นี่ไม่ใช่เป็นคำสัญญาว่าจะให้คำปรึกษาต่อ แต่เป็นการบอกให้รู้ว่า อยากเห็นพวกเขาเติบโตต่อไป ไม่ว่าผ่านวิธีการใดที่พระเจ้าเตรียมไว้ แสดงให้เห็นชัดเจนถึงความคาดหวังสำหรับอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบาทของคุณหลังจบการให้คำปรึกษา อย่าปิดกั้นตัวเองจากพวกเขา อาจพบกันและพูดคุยกันอย่างสบาย ๆ หลังเลิกโบสถ์ หรือโทรถามไถ่บ้างในขั้นตอนการดูแลอย่างต่อเนื่อง การพูดคุยเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้อาจช่วยผู้คนให้เดินในเส้นทางต่อไปได้

บ่อยครั้งที่เขาจะผูกพันกับคุณไปตลอดชีวิต พระเจ้าสามารถใช้คำสนทนาเหล่านี้เตือนคุณว่าพระองค์ยังทรงทำงานอยู่ แม้คุณไม่ได้ทำแล้วก็ตาม

ສ່ວນທີສາມ

ບຣິບຸກ

เจ็ด

อย่าแบกภาระตามลำพัง : มุ่งสู่วัฒนธรรม แห่งการสร้างสาวก

ในที่สุดก็มาถึง ขั้นตอนการแบกภาระผ่านปัญหากับบางคนก็จบลง แต่ที่ยังไม่จบ คือมุมที่กว้างกว่าของการดูแลเอาใจใส่ ถ้าการให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาลเป็นสิ่งเดียวในกระบวนการเพื่อการเปลี่ยนแปลง คุณก็ควรเลิกนิสัยหลบสหายดีทุกคืน ถ้าคุณแบกภาระหนักราวกับสภาพฝ่ายวิญญาณของสมาชิกทุกคนขึ้นอยู่กับคุณคนเดียว ที่สุดแล้วคุณก็จะหลังค่อมลงเพราะไม่อาจทนแบกรับภาระได้ต่อไป ด้วยพระปัญญาของพระเจ้า พระองค์ไม่ได้มอบหมายภารกิจแห่งการสร้างสาวกให้ตกบนบ่าของใครคนเดียว หรือแม้แต่เป็นทีม แต่เป็นทั้งคริสตจักร

ในสองบทสุดท้ายนี้ เรามาดูว่าคริสตจักรและแหล่งทรัพยากรในชุมชนของคุณสามารถช่วยผู้คนให้เผชิญปัญหาชีวิตได้อย่างไร ในบทนี้เรากำลังย้ายจากมุมมองของถนนมุ่งสู่มุมมองของเมือง จากห้องให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาลสู่คริสตจักรในภาพรวม ในบทหน้าจะเห็นว่ามุมมองของเมืองยังครอบคลุมไปถึงพื้นที่โดยรอบ คริสตจักรตั้งอยู่ในชุมชนที่มีทั้งผู้ให้คำปรึกษา แพทย์ และแหล่งทรัพยากรจากองค์กรสนับสนุนงานของคริสตจักร (Parachurch) บทนี้เราจึงเน้นไปที่ความสำคัญของการไม่แบกภาระตามลำพัง แต่สร้างวัฒนธรรมการสร้างสาวกขึ้นในชุมชนคริสตจักร และในบทหน้าเราจะให้คำแนะนำในการนำแหล่งทรัพยากรจากภายนอกเข้ามา ไม่ว่าจะเป็นการแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญมีอาชีพ และแหล่งทรัพยากรจากองค์กรที่สนับสนุนงานของคริสตจักร

วัฒนธรรมแห่งการสร้างสาวก

นิยามคำว่าวัฒนธรรมเป็นภารกิจที่พลิกไปมาได้ แต่ถ้าคุณเคยมีประสบการณ์ในการปรับตัวเข้าหาวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย คุณก็จะมีเข้าใจดีว่าวัฒนธรรมที่จริงแล้วคืออะไร เวลาเด็กหนุ่มที่ต้องย้ายจากเมืองหลวงไปสู่ชนบท เขาอาจต้องเผชิญภาวะกดดันของความน่าเบื่อที่ไม่ค่อยเจอผู้คน ชุมชนเงียบสงบ ผืนนากว้างสุดลูกหูลูกตา ความคาดหวังที่จะเห็นโลกเต็มไปด้วยผู้คน แสงสีเสียงขาดหายไป เขากำลังก้าวออกไปจากวัฒนธรรมของตนเอง

วัฒนธรรมเป็นการแบ่งปันชุดความเชื่อให้คุณค่า และมีข้อปฏิบัติต่าง ๆ ร่วมกัน เช่นเดียวกับวัฒนธรรมที่ทุกชุมชนมี ชุมชนคริสตจักรก็เช่นกัน เราต่างก็มีส่วนคาดหวังในภาพรวมใหญ่ และสมาชิกแต่ละคนในชุมชนต่างก็มีส่วนเกี่ยวเนื่องกัน ดังนั้น สมาชิกทุกคนในคริสตจักรต่างก็มีส่วนในการสร้างวัฒนธรรม ทุกสิ่งที่สมาชิกพูดและทำ สิ่งที่คุณค่า เงินที่ใช้จ่าย วิธีแสดงความรักหรือแก้ไขความเห็นที่ไม่ตรงกัน วิธีเลือกสถานศึกษาหรือที่ทำงาน—ทั้งหมดนี้ปรับไปเป็นวัฒนธรรมของคริสตจักรคุณ

แต่ในฐานะศิษยาภิบาล คุณเป็นผู้ปรับวัฒนธรรมคริสตจักรเป็นอันดับแรก เพราะคุณเป็นผู้เทศนามากที่สุด ความเชื่อและคุณค่าของคุณสร้างอิทธิพลได้มากกว่าในการเป็นผู้นำร่องวัฒนธรรมคริสตจักร อะไรที่สำคัญสำหรับคุณก็จะเป็นตัวกำหนดความสำคัญของคริสตจักร อิทธิพลนี้นับเป็นสิทธิพิเศษ (ฮีบรู 13:7)

ดังนั้น ในฐานะศิษยาภิบาล เราจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องถามตัวเองว่าสิ่งใดสำคัญที่สุดสำหรับเรา ทำไมเราถึงมาทำงานรับใช้ตั้งแต่แรก? เรารู้คำตอบที่สูงสุดคือเพื่อถวายพระสิริแด่พระเจ้า แต่ด้วยวิธีไหน? วาทศิลป์ในการเทศนา? สร้างอิทธิพลสู่ภายนอก? สร้างชุมชนคริสตจักรที่เข้มแข็งและขยายกว้างออกไป? อาจด้วยวิธีการที่ยอมรับได้ แต่อาจไม่มีคุณค่าพอ วิธีที่จะถวายเกียรติพระเจ้าคือการ

สร้างสาวก ภารกิจนี้ควรเป็นส่วนที่ลึกลับที่สุดในระบบคุณค่าของศิษยาภิบาล และคุณค่านี้ควรเปล่งประกายออกไปสู่ชุมชนของคริสตจักร

แล้วคุณคาดหวังสิ่งใดจากสมาชิก? การสร้างสาวกเป็นความคาดหวังปกติในชุมชนคริสตจักรของคุณเป็นลำดับที่สำคัญถึงขั้นเป็นตายหรือไม่? พระวอนจะทำให้เห็นชัดว่าการสร้างสาวกเป็นภาระของศิษยาภิบาลและของสมาชิกคริสตจักรคืนก่อนสิ้นพระชนม์ พระเยซูตรัสกับสาวกถึงคุณลักษณะแห่งพันธสัญญาใหม่ในชุมชนที่พระองค์ทรงตั้งขึ้น “เราให้บัญญัติใหม่ไว้กับพวกท่าน คือให้รักซึ่งกันและกัน เรารักพวกท่านมาแล้วอย่างไร ท่านก็จงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น ถ้าท่านรักกันและกัน ดังนี้แหละทุกคนก็จะรู้ว่าท่านเป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 13:34-35) พระคริสต์ทรงบัญชาให้สมาชิกทุกคนในชุมชนแห่งพันธสัญญาใหม่แบ่งปันความรักที่พระองค์ประทานให้แก่กันและกัน

เปาโลนำคำสั่งที่เป็นหลักสำคัญนี้มาใช้ในชีวิตคริสตจักร: ความรักที่เป็นทั้งคำพูดและการกระทำที่สมาชิกแต่ละคนช่วยกันสร้างขึ้น “แต่ให้เรายึดถือความจริงด้วยความรัก เพื่อจะเจริญขึ้นในทุกด้านสู่พระองค์ผู้เป็นศีรษะคือพระคริสต์ เนื่องจากพระองค์นี้เอง ร่างกายทั้งหมดจึงได้รับการเชื่อมและประสานเข้าด้วยกันโดยทุกๆ ข้อต่อที่ประทานมานั้น และเมื่อแต่ละส่วนทำงานตามหน้าที่แล้ว ก็ทำให้ร่างกายเจริญและเสริมสร้างตนเองขึ้นด้วยความรัก” (เอเฟซัส 4:15-16) เสริมสร้างขึ้นในพระคริสต์หมายความว่าสร้างขึ้นเพื่อเป็นสาวก

ดังนั้น ในการสร้างสาวก สมาชิกคริสตจักรจำเป็นต้องแบกรับภาระซึ่งกันและกันในความรัก คริสเตียนทุกคนมีข้อผูกพันในการรักกันในแผนงานสร้างสาวกของพระเจ้า—รวมถึงแบกรับภาระและอุทิศตนให้กันและกัน (โรม 12:10) ให้เกียรติและยอมรับกันและกัน (15:7) เตือนสติกัน (15:14) มีใจเมตตาและพร้อมจะให้อภัย (เอเฟซัส 4:32) และให้กำลังใจกัน (1 เธสะโลนิกา 5:11) นี่คือการแบกรับภาระหนัก ถึงจะยากแต่ก็สง่างาม

แม้เป็นภาระที่ยากหรือบางทีเพราะความยาก ศิษยาภิบาลจึงไม่ควรเขินอายในการสร้างสาวกตามนิมิตของพระคัมภีร์ใหม่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคน สิ่งนี้อาจทำลายความคาดหวังของพวกบริโณคนนิยมที่มีต่อคริสตจักร “ฉันถวายเงินให้คริสตจักรตั้งมากมาย คริสตจักรต้องให้ในสิ่งที่ฉันต้องการ—เฉพาะที่ฉันต้องการเท่านั้น ฉันต้องการคำเทศนาดี ๆ เพื่อมีชีวิตที่ดีขึ้น และมีศิษยาภิบาลคอยช่วยเหลือในยามเผชิญปัญหา”

บางทีอาจเหมือนเหยียบย่ำเข้าไปในความคาดหวังของบางคนที่ยึดติดกับแนวคิดบางอย่างเรื่องความสัมพันธ์: “เรื่องของฉันก็เป็นธุระของฉัน เรื่องของคุณก็คือธุระของคุณ” แต่ถ้าคุณค้นในพระวจนะเกี่ยวกับหลักคำสอนเรื่องความเป็นส่วนตัว คุณอาจไม่พบข้อมูลที่นำมาใช้ได้มากนัก และอาจทำให้บางคนรู้สึกตกใจ ดังนั้นการสร้างวัฒนธรรมที่ด้านแนวคิดนี้ต้องใช้ทั้งทักษะและความอดทน

การสร้างความเข้าใจว่าเราไม่ได้ขอให้คนของคุณดำเนินชีวิตโดยปราศจากกำหนดกฎเกณฑ์ ราวกับทุกคนในคริสตจักรสามารถเข้าไปก้าวภายในธุระของคนอื่นได้ ดำเนินชีวิตอยู่ในโลกที่ล้มลงทำให้เราต่างมีบางเรื่องที่ไม่ต้องการเปิดเผย เรามีสิทธิ์ที่จะมอบเรื่องส่วนตัวให้กับคนที่เราไว้วางใจได้เท่านั้น ประเด็นคือ ให้เราสร้างคนที่ไว้วางใจได้ขึ้นมา คนที่เต็มใจและพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อเผชิญปัญหา

การต่อสู้เพื่อให้คริสตจักรเป็นสถานที่ของพวกที่ไม่ยอมสละตัวตน หรือไม่ต้องการมีส่วนร่วมรับรู้เรื่องของใครเป็นสิ่งที่ทำได้ไม่ยากนัก เราต้องการแรงผลักดันจากคำสอนที่ดีของพระวจนะ และสร้างความสัมพันธ์แบบคริสเตียนให้ล้อมอยู่ในชีวิตของผู้เชื่อ พูดอีกแบบ คนของคุณต้องรู้ว่าการสร้างสาวกเป็นความคาดหวังของคริสตจักร ดังนั้น คอยถามตนเองเสมอว่าคุณกำลังนำคริสตจักรในแบบของพระคริสต์—ด้วยความรัก ประณิบัติรับใช้ ความหวัง และเสียสละ—เพื่อให้เกิดการสร้างสาวกเป็นเรื่องปกติและเป็นสิ่งที่ทุกคนควรคาดหวังหรือไม่?

ความคาดหวังสำคัญที่ต้องคอยย้ำ

เราอยากให้คำแนะนำที่ช่วยตอบคำถามนี้ คำแนะนำเบื้องต้นอาจไม่มีรูปแบบตายตัว แต่เรามีเคล็ดลับบางประการให้ การสร้างวัฒนธรรมในการสร้างสาวกเบื้องต้นไม่ใช่เรื่องของการสร้างโปรแกรม เปิดชั้นเรียน ตั้งกลุ่ม หรือด้วยวิธีอื่น ๆ ที่มีโครงสร้างชัดเจนภายในชีวิตคริสตจักร ที่แน่ ๆ โปรแกรมการเป็นพี่เลี้ยงอาจเชื่อมโยงคริสเตียนอาวุโสหรือผู้มีปัญหาเข้ากับผู้เชื่ออายุน้อยหรือผู้เชื่อใหม่ กลุ่มย่อยอาจสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างผู้เชื่อด้วยกัน ชั้นเรียนพระคัมภีร์วันอาทิตย์อาจปรับเนื้อหาให้เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตที่ผู้เชื่อต้องเผชิญ กลุ่มสนับสนุนอื่น ๆ อาจช่วยดูแลสมาชิกในบางช่วงเวลาของชีวิต (แต่งงานใหม่ พ่อแม่เมื่อใหม่) หรือดัดรนอยู่ในความทุกข์ (หย่าร้าง ซึมเศร้า) สิ่งนี้เป็นโครงสร้างที่ช่วยได้ แต่วัฒนธรรมในการสร้างสาวกอาจเป็นไปได้โดยไม่ต้องพึ่งพาสิ่งเหล่านี้

เราไม่ได้พูดว่าโครงสร้างที่เป็นจริงนี้ไม่เกิดประโยชน์อะไร—คริสตจักรทั้งสองของเรามีโครงสร้างแทบทุกรูปแบบ แต่ถ้าเราเห็นว่ายังไม่อาจช่วยสร้างสาวกได้ เราก็พร้อมที่จะล้มเลิก การสร้างสาวกอย่างที่เราจัดตั้งไว้หมายถึงความรักที่มีต่อกันโดยคำพูด และดำเนินชีวิตตามพระวจนะไปด้วยกัน

วัฒนธรรมในการสร้างสาวกหมายถึง สมาชิกไม่จำเป็นต้องลงทะเบียนหรือขออนุญาตใครเพื่อจะได้รักกันและกัน เป็นเรื่องปกติในวัฒนธรรมของคริสตจักรที่ต่างฝ่ายจะเริ่มรักกัน และช่วยเหลือกันในฝ่ายวิญญาณ วัฒนธรรมของคริสตจักรนี้ไม่ใช่เป็นโปรแกรม แต่เป็นเหมือนเส้นเลือดที่ไหลเวียนอยู่ในพระกายของพระคริสต์ ในฐานะศิษยาภิบาล คุณไม่อาจทำให้สมาชิกติดตามกันไปในความรัก แต่คุณสามารถตั้งความคาดหวังที่ช่วยสนับสนุนได้ นี่คือการคาดหวังสามแบบที่คุณควรทำอย่างสม่ำเสมอต่อหน้าที่ประชุมของคริสตจักรเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการสร้างสาวก

สมาชิกภาพ

ความคาดหวังแรกอาจฟังดูแปลกสำหรับศิษยาภิบาลหลายคน แต่การเป็นสมาชิกคริสตจักรกลับกลายเป็นหนึ่งในความคาดหวังสำคัญที่สุดในการสร้างสาวก สมาชิกคริสตจักรอาจไม่เหมือนสมาชิกในกลุ่มสังคมอื่น ๆ หรือสมาชิกโรงยิม หรือสโมสรนักอ่านนิก แต่ใกล้เคียงกับชีวิตสมรส การสมรสเป็นพันธสัญญาและการอุทิศตน สามีและภรรยาต่างอุทิศตนให้กันและกัน และสิ่งที่เกิดขึ้นจากการอุทิศตนคือความสัมพันธ์ในความรักและสละตัวตนไปชั่วชีวิต สมาชิกคริสตจักรก็เช่นเดียวกัน เป็นกลุ่มผู้เชื่อที่พบปะกันสม่ำเสมอ เพราะการอุทิศตนที่พวกเขามีต่อพระเจ้าและต่อกันและกัน

เมื่อผู้เชื่อเข้าร่วมกับคริสตจักร เขาจะได้รับมากกว่าบัตรสมาชิก ได้รับการอุทิศตนจากผู้เชื่อคนอื่น ๆ เพื่อให้เกิดผลดีฝ่ายวิญญาณ และตัวเขาเองก็ต้องอุทิศตนให้กับผู้อื่นด้วย คนที่เข้าร่วมในคริสตจักรของคุณไม่ควรคาดหวังความสะดวกสบายในฐานะคริสเตียนวันอาทิตย์เท่านั้น เขากำลังเซ็นไอน์ย่ายตนเองออกจากความเป็นปัจเจกนิยม สมาชิกภาพแปลว่าอุทิศตนให้กับคริสตจักรทั้งหมด การอุทิศตนเช่นนี้เป็นพื้นฐานของการสร้างสาวก สมาชิกภาพที่มีความหมายสามารถสร้างความแตกต่างได้

เมื่อผู้คนเข้ามาร่วมในคริสตจักร ต้องทำให้เขาเห็นชัดเจนถึงการเชื่อมโยงระหว่างสมาชิกภาพและการสร้างสาวก อธิบายถึงความคาดหวังในการสร้างสาวกให้กับสมาชิกใหม่ ในชั้นเรียนสมาชิกภาพ บอกให้พวกเขาว่าการสร้างสาวกเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นสมาชิกคริสตจักร ถามพวกเขาเป็นส่วนตัว “คุณเต็มใจที่จะรับการสร้างให้เป็นสาวก และไปสร้างผู้อื่นต่อหรือไม่?”

คุณยังต้องบอกให้พวกเขา รู้ชัดเจนถึงการเชื่อมโยงระหว่างสมาชิกภาพและการสร้างสาวก คำ ๆ นี้อาจก่อให้เกิดความรู้สึกไม่พอใจ-และก็ใช้ตามนั้น แม้พระวจนะก็พูดเรื่องนี้ไว้ว่าไม่เป็นเรื่องที่น่ายินดี (ฮีบรู 12:11) เพื่อให้ความยินดี

เป็นเป้าหมาย: “ภายหลังก็ก่อให้เกิดผลคือสันติสุขและความชอบธรรม” วินัยของคริสตจักรหมายถึงสมาชิกคริสตจักรรักกันโดยเผชิญหน้ากับรูปแบบต่าง ๆ ของบาปที่เข้ามาทำลายจิตวิญญาณและทำให้คริสตจักรเป็นมลทิน (มัทธิว 18:15-20; 1โครินธ์ 5:1-5) เช่นเดียวกับบรักแท์ สมาชิกต้องเกลียดสิ่งที่ชั่วและรักสิ่งที่ดีโดยปฏิบัติต่อกันด้วยความอดทนและเอาจริงเอาจังในการต่อสู้กับบาป (โรม 12:9-21) การลงวินัยคริสตจักรเป็นมากกว่าแสดงให้สมาชิกรู้ว่าเขาอาจถูกปลดออกจากสมาชิกภาพเพื่อปกป้องจิตวิญญาณของสมาชิกคนอื่น ๆ ไว้

การให้คำปรึกษาอาจเป็นหนึ่งในการเฝ้าระวังนี้ สมาชิกที่ต้องการคำปรึกษาควรเข้าใจก่อนว่า นี่คือการพันธกิจแห่งการสร้างสาวก การให้คำปรึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบที่กว้างกว่าที่มีต่อคริสตจักร การให้คำปรึกษาคือที่ที่ปลดปล่อยสำหรับผู้ที่ต้องการต่อสู้กับบาป แม้ระหว่างทางอาจล้มลุกคลุกคลานบ้าง แต่การให้คำปรึกษาไม่ใช่ที่ปลดปล่อยสำหรับคนที่ตั้งใจชัดเจนว่าจะไม่กลับใจจากบาปที่ทำ เส้นแบ่งระหว่างคนที่ต่อสู้จริงจัง และคนที่ไม่ยอมสำนึกผิดอาจเห็นได้ไม่ชัด (ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับสติปัญญาที่ได้รับจากผู้อาวุโสและฝ่ายศิษยาภิบาลของคริสตจักร) เพราะเราไม่รู้เรื่องราวที่ลึกซึ้งทันทีจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความอดทน ความหวังที่จะได้รับความไว้วางใจอย่างเหมาะสมและชัดเจนเป็นหนทางที่ดีที่สุดเพื่อทดสอบชีวิตบางคนบนเส้นทางที่ยาวไกล ประเด็นเรื่องวินัยของคริสตจักรเป็นไปเพื่อให้เกิดความไว้วางใจกันในคริสตจักร และไม่จำเป็นต้องรับตรวจสอบก่อนเข้าประตูห้องให้คำปรึกษา เป็นสิ่งดีสำหรับผู้มาขอคำปรึกษาและสำหรับคริสตจักรในภาพรวมด้วย

ในการให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาล ผู้ขอคำปรึกษาต้องมีกรอบวินัยของคริสตจักรอยู่ในจิตสำนึกเป็นตัวกั้นขวางบาปที่ยังไม่ยอมกลับใจ เป็นเรื่องน่าเศร้าและหดหู่ที่สมาชิกบางคนต้องถูกตัดออกจากการเป็นสมาชิกคริสตจักร แต่ขอให้

เข้าใจว่าการลงวินัยของคริสตจักรเป็นขั้นตอนสำคัญในความรับผิดชอบต่อจิตวิญญาณของผู้คน

เตรียมพร้อมไว้

ประการที่สอง คนของคุณควรได้รับการฝึกฝนจากคุณเพื่อทำภารกิจในการสร้างสาวก คุณเตรียมคนของคุณให้พร้อมโดยเริ่มได้สองวิธี: สอน และเป็นต้นแบบ

ศิษยาภิบาลต้องสอนการสร้างสาวกให้แก่สมาชิก เพราะนี่คือการออกแบบอย่างสวยงามที่พระคริสต์มีเพื่อเป็นประโยชน์ต่อคริสตจักร สมาชิกเท่านั้นที่จะเห็นความงามนี้ด้วยตนเองจากหน้าพระวanges และได้รับแรงกระตุ้นให้เชื่อฟัง ศิษยาภิบาลอาจกระตุ้นสมาชิกให้ทำในสิ่งที่เป็นการสร้างสาวกโดยทำให้พวกเขา รู้สึกผิด หรือไปแตะความภาคภูมิใจของพวกเขา แรงกระตุ้นเช่นนี้ไม่สมศักดิ์ศรีในฐานะเจ้าของพระคริสต์ เพราะการทำให้ผู้คนทำตามคำสั่งในพระคัมภีร์พวกเขาต้องมีความเชื่อก่อน และจะมีความเชื่อได้พวกเขาต้องรับคำสั่งจากพระวanges นั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก

เราไม่ได้บอกว่าทุก ๆ การสอนในคริสตจักรเป็นเรื่องการสร้างสาวกเสมอ แต่อยากให้คุณคิดว่าเป็นเหมือนเส้นด้ายที่ถักทอไปตลอดเส้นทางการสอนของคุณ เช่นเดียวกับคำสั่งในพระคัมภีร์ใหม่ที่มีให้คริสตจักร จงสอนการสร้างสาวกให้เป็นประจำจนเป็นความคาดหวังของสมาชิก คุณอาจทำสิ่งนี้ในระหว่างเทศนาวันอาทิตย์ ในแผนการสอนพระคัมภีร์ หรือในสัมมนาที่จัดขึ้นเฉพาะกิจเพื่อสร้างสาวก ศิษยาภิบาลครับ ขณะที่คุณสอน ทำแนวคิดนี้ให้เป็นสิ่งที่คริสตจักรของคุณสามารถลงมือทำได้ ตัวอย่างเช่น:

- “เราต้องการให้สมาชิกมีความมั่นใจในข่าวประเสริฐพอที่จะดำเนินชีวิตได้อย่างโปร่งใส เราต้องไม่รู้สึกลำบากใจที่จะถามคำถามที่ยากหรือถามคำถามที่เหมือนคุณถามพวกเขา”

- หรือ “อธิษฐานเพื่อนิมิตรสำหรับชีวิตที่เกิดผลจะถูกปรับให้เป็นไปตามคำสอนในพระวจนะที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรมากขึ้น และลดสิ่งทีวัฒนธรรมพูดเกี่ยวกับความสำเร็จส่วนตัวให้น้อยลง”;
- หรือ “อะไรที่คนในห้องประชุมได้ประโยชน์จากการสละเวลาและการเอาใจใส่ของคุณ?”

สอนสมาชิกถึงลำดับความสำคัญในการสร้างสาวกของคริสเตียน เพื่อให้เขาเติบโตจนสามารถตัดสินใจเองได้ว่าพระวจนะสอนอย่างไรในเรื่องนี้

ศิษยาภิบาลต้องเป็นต้นแบบในการสร้างสาวก ถ้าคุณคาดหวังให้สมาชิกจัดลำดับความสำคัญในการสร้างสาวก คุณต้องตั้งต้นแบบให้พวกเขา แปลว่าคุณควรสร้างวินัยเป็นส่วนตัวให้กับผู้ชายในคริสตจักรเพื่อดำเนินชีวิตเป็นสามี เป็นพ่อ และเป็นคนทำงานที่ดีในแบบของพระเจ้า และผู้ชายเหล่านั้นควรรู้ว่าพวกเขาถูกคาดหวังให้ทำในสิ่งเดียวกัน ภรรยาของศิษยาภิบาลและสตรีของพระเจ้าควรทำในแบบเดียวกันด้วย

นอกจากเป็นต้นแบบที่ดีในการสร้างสาวก บางทีจะดีกว่าถ้าศิษยาภิบาลแสดงให้เห็นถึงต้นแบบของการสร้างสาวก ในการสอน คุณหาวิธีบอกที่ประชุมให้หมุนใจกันเพื่อเป็นต้นแบบที่ดีในการสร้างสาวก เช่นเดียวกับแมทที่ลงทุนในไรอัน เพื่อนที่มหาวิทยาลัย ทุกเช้าวันอังคารเว้นอังคาร ไรอันจะมาที่บ้านของแมทเพื่อเรียนพระคัมภีร์ อธิษฐาน และดื่มกาแฟด้วยกัน ไรอันเป็นผู้เชื่อใหม่ ยังไม่ค่อยเข้าใจวิถีชีวิตคริสเตียน แมทเองก็ไม่เคยสอนใคร เขารู้สึกไม่ค่อยแน่ใจที่ต้องมาสอนพระคัมภีร์ให้ไรอัน

แต่โอกาสก็เผยให้เห็นถึงฤทธิ์อำนาจในการสร้างสาวก ขณะที่แมทกำลังจะเริ่มสอน ลูกสาวก็เข้ามาองแก่ออกัน แมทต้องขอตัวเธอออกไปคุยที่ห้องข้าง ๆ พอกลับเข้ามา ไรอันพูดบางอย่างที่ทำให้เขาประหลาดใจ: “ผมไม่รู้หรอกว่าวันนี้เราจะเรียนเรื่องอะไรกัน แต่สิ่งที่เพิ่งเรียนรู้คือได้เห็นคุณสั่งสอนลูกก็มีคุณค่ามากแล้ว”

ไรอันโตมาในบ้านที่แตกหัก พ่อจะตะคอกใส่เขาตลอดเวลา การสอนด้วยความเมตตา เป็นสิ่งที่เขาไม่เคยเห็นมาก่อน ขณะที่ไรอันเฝ้าดูชีวิตคริสเตียนของแมท เขาก็ได้เห็น ภาพจริงในคำสอนเรื่องการเลี้ยงดูบุตรจากพระคัมภีร์ เราต้องสอนเรื่องการสร้างสาวก และต้องเป็นต้นแบบเพื่อให้คนเห็นชีวิตคริสเตียนในภาคปฏิบัติด้วย

เมื่อผู้คนเห็นภาคปฏิบัติในการสร้างสาวก พวกเขาได้รับการท้าทายให้ ดำเนินชีวิตตามนั้น หลังจากทুমเทให้ไรอันมาหลายปี แมทก็หนุนใจให้ไรอันลองไป สร้างสาวกในผู้อื่น จากสิ่งที่ได้ลงทุนไป ไรอันควรนำไปลงทุนในผู้อื่นบ้าง พระเยซู ทรงเริ่มจากสร้างสาวกสิบสองคน และสาวกทั้งสิบสองก็ออกไปสร้างสาวกเพิ่มขึ้น และคนที่ได้รับการสร้างก็ออกไปสร้างสาวกรุ่นต่อไป พวกเขาได้ตั้งต้นแบบให้เราแล้ว

เมื่อคุณสอนเรื่องการสร้างสาวกและยกตัวอย่างให้เห็นในคำเทศนา คุณ ต้องหลีกเลี่ยงไม่ยกย่องใครเป็นพิเศษ หรือเน้นแต่เรื่องเล่าที่ประสบความสำเร็จ คนของคุณ ควรรับรู้ว่าการล้มเหลวเป็นส่วนหนึ่งของการแบกภาระนี้เสมอ แต่ใน ทั้งสิ้นนี้พระเจ้าจะได้รับเกียรติ

นอกเหนือจากการสอนและเป็นต้นแบบ ศิษยาภิบาลสามารถหนุนใจให้มีการสร้างสาวกในรูปแบบอื่น ๆ ได้: แนะนำหรือมอบหนังสือดี ๆ เรื่องการสร้างสาวกให้อ่าน จัดเวลาให้สมาชิกพูดเป็นพยานถึงการสร้างสาวก และอธิษฐานเพื่อความสัมพันธในการสร้างสาวกอย่างสม่ำเสมอในคริสตจักร

การเชื่อมโยง

ความคาดหวังประการที่สามคือผู้คนจะเชื่อมโยงกัน การที่ผู้คนมาอยู่รวมกันกับผู้อื่นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เกิดการสร้างสาวก แต่ก่อนที่จะมีใครเริ่มทำตารางรายชื่อ ขออธิบายความหมาย หลักการคือ สร้างความสัมพันธ์ในการสร้างสาวกเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ที่สมาชิกมีต่อกัน สมาชิกคริสตจักรต่างก็อุทิศตนให้กับพระกาย ฝึกฝนความคิดให้พร้อมสำหรับวิธีการสร้างสาวก และยื่นมือออกไปแตะสมาชิก

คนอื่นในคริสตจักร ถ้าสมาชิกอธิษฐานสม่ำเสมอ ดูแลกันและกัน พระเจ้าจะนำพวกเขาเข้าสู่มิตรภาพที่มีต่อกัน

ศิษยาภิบาลต้องคอยเตือนสมาชิกถึงขั้นตอนนี้ในกระบวนการ—ยึดตัวออกไปเพื่อเชื่อมโยง แคว้นทฤษฎีพื้นฐานยังไม่พอ คุณต้องเรียกสมาชิกให้ขึ้นมาช่วยกันก่อให้เกิดเป็นรูปธรรมบนพื้นฐานนั้น สมาชิกบางคนเป็นผู้ริเริ่มโดยธรรมชาติ บางคนมีนิสัยนั่งเฉยและสวนท่าที ให้กำลังใจแก่ทั้งสองฝ่ายเป็นสิ่งที่ควรทำ

ไม่ใช่ทุกการเชื่อมโยงที่สมาชิกเป็นฝ่ายริเริ่ม ใช้ความรู้ที่พวกเขามีต่อคริสตจักรเป็นส่วนตัว ศิษยาภิบาลควรเชื่อมโยงคนที่มีความต้องการกับผู้ที่สามารถตอบสนองได้ให้เป็นประจำ ถ้ามีคนมีปัญหาด้านการเงิน มีใครในคริสตจักรที่มีของประทานเรื่องบริหารการเงินบ้าง? ถ้ามีคู่สมรสโศกเศร้าที่สูญเสียบุตร มีคู่สมรสที่เคยผ่านประสบการณ์มีดมืดเช่นนี้มาบ้างหรือไม่? ถ้ามีผู้ชายบางคนเสพติดสล็อตมาก มีผู้ชายคนไหนบ้างที่ดำเนินชีวิตด้วยความบริสุทธิ์ทางเพศในคริสตจักร? ที่จริงแล้วคุณกำลังเชื่อมโยงผู้คนที่ต้องการสติปัญญาเข้ากับผู้ที่รู้ว่าจะพบได้ที่ไหนจากในพระวจนะ

ถ้าศิษยาภิบาลได้ลงทุนในวัฒนธรรมการสร้างสาวก การขอให้บางคนช่วยสมาชิกที่กำลังดิ้นรนก็ไม่ถือว่าเป็นการรบกวน ศิษยาภิบาลควรช่วยวางแผนปฏิบัติ กำหนดกรอบเวลา และข้อมูลเชิงลึกที่ศิษยาภิบาลต้องรู้ สิ่งนี้จะสร้างความมั่นใจมากขึ้นให้กับสมาชิกที่จะช่วยเหลือคริสเตียนอื่น ๆ ที่เหลือขึ้นอยู่กับตัวสมาชิกเอง

แล้วสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับอย่างไรกับการให้คำปรึกษา?

คุณอาจอยากกลับไปอ่านชื่อหนังสือเล่มนี้อีกครั้ง “ศิษยาภิบาลและการให้คำปรึกษา” ที่เราพูดมาทั้งหมดเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในการสร้างสาวกอย่างไร?

ถ้าคุณขอให้สมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักรไปสร้างสาวกในผู้เชื่ออีกคน เราทายว่าสิ่งที่ผู้นั้นคิดออกคือ อ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน อธิษฐานด้วยกัน และ

แบ่งปันอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับชีวิตของทั้งคู่ แต่ถ้าคุณขอให้สมาชิกคนเดียวกันนี้ไปพูดกับคนที่กำลังจะฆ่าตัวตาย พูดให้หญิงที่ล่วงประเวณีให้พ้นจากความอับอาย หรือเข้าไปช่วยเรียบเรียงความคิดให้กับคนที่หมกมุ่นอยู่ในอาการติดปดติในการกิน ความมั่นใจของสมาชิกคนนั้นจะตกฮวบลงไปทันที

เมื่อคริสเตียนบางคนได้อินเกี่ยวกับความยุ่งยากในชีวิตคริสเตียน เขาอาจอยากหลีกเลี่ยง คริสเตียนส่วนใหญ่คิดว่าเรื่องยุ่งยากต้องให้มีอาชีพเท่านั้นมาจัดการ-เช่นศิษยาภิบาล หรือผู้ให้คำปรึกษา แน่นอนสมาชิกที่มีประสบการณ์มากกว่าอาจต้องช่วยบางคนที่มีปัญหายุ่งยากบางอย่าง แต่สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนช่วยไม่ได้

คริสเตียนทุกคนมีศักยภาพในการช่วยเหลือ แม้ในเรื่องที่ยุ่งยากในชีวิต คริสเตียนด้วยกัน ด้วยแสงแห่งพระวิญญูญาณ (เอเฟซัส 6:17) ความรักของพระคริสต์ในหัวใจ (กาลาเทีย 5:6) และใจที่เต็มใจรับใช้ (มาระโก 10:43-45) ไม่มีสิ่งใดจะหยุดยั้งไม่ให้พวกเขาทำความดีได้ พระเจ้าทรงใช้พระวณะของพระองค์เพื่อให้ปัญญาในการตอบสนองอย่างถูกต้องในทุกสถานการณ์ภายใต้ดวงอาทิตย์ พระปัญญานั้นมีพร้อมให้กับทุกคนที่แสวงหา และคริสเตียนสามารถทำสิ่งเหล่านี้ด้วยกันได้ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

การแสวงหาพระปัญญาในการสร้างสาวก ที่จริงแล้วไม่แตกต่างไปจากแสวงหาพระปัญญาในการให้คำปรึกษา คือเป็นไปตามรูปแบบที่เราวางไว้แล้ว แสวงหาพระปัญญาเกี่ยวข้องกับการฟังด้วยหูที่พร้อมจะแยกแยะ พิจารณาการตอบสนองของหัวใจ และพูดความจริงแห่งพระวณะด้วยความรัก การให้คำปรึกษาเกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยที่ลงลึก มีโครงสร้างที่เป็นทางการกว่า และแก้ปัญหาอย่างเจาะจงด้วยความเชี่ยวชาญกว่า

ที่จริง ศิษยาภิบาล ถ้าคุณต้องการความช่วยเหลือในการให้คำปรึกษา ให้เริ่มโดยสร้างวัฒนธรรมการสร้างสาวกขึ้นในคริสตจักร ถ้าคุณกำลังสร้างผู้คนที่

อุทิศตนให้กันและกันเพื่อการดีฝ่ายวิญญาณ พวกเขาจะสนใจในการให้คำปรึกษามากกว่าในฐานะเป็นอุปกรณ์ที่สามารถช่วยได้ไปจนจบ เมื่อคนของคุณเริ่มสนใจการสร้างสาวกมากขึ้น คุณสามารถฝึกฝนพวกเขาให้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาโดยพระวจนะ และสามารถนำไปใช้ในบางกรณีชีวิตเต็มไปด้วยปัญหา

ถ้าคุณไม่ต้องการให้คำปรึกษาด้วยตนเองไปตลอดสิบปีข้างหน้า ให้เริ่มอธิษฐานเกี่ยวกับการสร้างพันธกิจให้คำปรึกษาขึ้นในคริสตจักร หาวิธีฝึกฝนสมาชิกให้เผชิญกับเรื่องยาก หาข้อมูลการสร้างพันธกิจให้คำปรึกษาโดยฆราวาสขอคำปรึกษาจากศิษยาภิบาลท่านอื่นที่มีประสบการณ์ทำสิ่งนี้ในคริสตจักรมาก่อน

ลงทุนฝึกฝนสมาชิกคริสตจักรจะขับเคลื่อนความกล้าและสร้างความมั่นใจได้ การสอนร่วมกันทั้งส่วนรวมและส่วนตัวผ่านกลุ่มย่อยยังสามารถปลูกฝังแนวคิดพื้นฐานของการให้คำปรึกษาได้ คุณอาจคิดว่า “ผมแทบไม่มีเวลาให้คำปรึกษา: ผมจะมีเวลาทั้งเขียนและสอนได้อย่างไร?” สำหรับเราทุกคน ทั้งผู้ที่ผลิตหลักสูตรเอง (เช่นหลักสูตร Equipped to Counsel ของจอห์น เฮนเดอร์สัน หลักสูตรเพื่อฝึกฝนการให้คำปรึกษา) และหลักสูตรที่เป็นทางการ (เช่นหลักสูตรที่ใช้ในกลุ่มย่อยของ CCEF รวมถึงงานของ ทิโมธี เอส เลน และพอล เดวิด ทริปปี้ How People Change และของทริปปี้ Instruments in the Redeemer’s Hands) ได้ผลิตสู่ตลาดในช่วงสองสามปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เป็นหนังสือที่ใช้ได้ง่ายและเข้าใจได้ง่าย ถ้าคุณมีคริสเตียนผู้ใหญ่สักสองสามคนในคริสตจักร ส่งพวกเขาเข้าอบรมหลักสูตรการให้คำปรึกษาตามแนวทางพระคัมภีร์ ด้วยเป้าหมายเพื่อให้พวกเขาไปสอนผู้อื่นต่อ

แต่อย่าเพียงแคฝึกสมาชิกของคุณขึ้นมาให้คำปรึกษา หนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดเพื่อช่วยสมาชิกให้เข้าใจถึงวิธีรับมือกับปัญหาที่ยุ่งยาก คือเป็นต้นแบบการให้คำปรึกษาต่อหน้าพวกเขา ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณกำลังให้คำปรึกษาจอห์น ถามผู้นำกลุ่มย่อยของเขา หรือเพื่อนที่ไว้ใจได้ (โดยได้รับอนุญาตจากจอห์นก่อน) ให้เข้ามา

มีส่วนในระหว่างให้คำปรึกษา การทำเช่นนี้คุณกำลังฝึกให้คนของคุณสร้างสาวก ในขณะที่ช่วยเหลือนั่น พวกเขาจะได้ยินคำถามของคุณ สังเกตเห็นทักษะในการรับฟังและวิธีรับมือกับปัญหา และได้เห็นการเปิดเผยเรื่องราวนี้จากจอห์นเอง หลังชั่วโมงให้คำปรึกษา คุณอาจปรึกษากับเพื่อน ๆ ว่าจะช่วยจอห์นให้ผ่านแต่ละวันในสัปดาห์ได้อย่างไร

ศิษยาภิบาลครับ อย่าให้คำปรึกษาตามลำพัง ขอคนในครอบครัว เพื่อน ๆ หรือพี่น้องในคริสตจักรให้มาอยู่ด้วยในระหว่างการให้คำปรึกษา นี่เป็นวิธีง่าย ๆ ที่จะฝึกฝนผู้อื่น พยายามเชิญผู้อื่นให้เข้ามาในห้องให้คำปรึกษา ถ้าผู้นั้นรู้สึกอึดอัดที่จะแบ่งปันเรื่องของเขากับผู้อื่น นี่เป็นโอกาสในการสร้างสาวก สอนเขาถึงความถ่อมลงเพื่อขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น และเพื่อช่วยให้เขาตรวจสอบจิตใจของตนเอง (ฮีบรู 3:12-13) ให้เขาช่วยคิดว่ามีใครรู้เรื่องนี้บ้างพอที่จะเข้ามาอยู่ในห้องให้คำปรึกษาได้ ถ้าไม่มีใคร มองหาคนที่เป็นหลักได้-ผู้นำคริสตจักรคนอื่น ๆ หรือคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ในคริสตจักร-ที่ไว้วางใจได้? สิ่งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ขอคำปรึกษา รวมถึงช่วยฝึกฝนผู้อื่นในการให้คำปรึกษาด้วย

เราควรสังเกตว่า ถ้าผู้ขอคำปรึกษายังไร้รถ ศิษยาภิบาลก็ไม่ควรบังคับให้มีใครเข้ามาไปด้วย เขาอาจยังไม่พร้อม ซึ่งก็ไม่ใช่ไร

อย่าแบกภาระตามลำพัง

ศิษยาภิบาลครับ ถ้าคุณเหมือนติดอยู่ในสนามรบ แบกปัญหาต่าง ๆ ของสมาชิกไว้ ปัญหาในการให้คำปรึกษา และไม่รู้จะเอาตัวให้หลุดออกมาได้อย่างไร วัฒนธรรมการสร้างสาวกสามารถช่วยได้ในระยะยาว

ขณะที่คุณสร้างวัฒนธรรมในการให้คำปรึกษา จำไว้ว่าวัฒนธรรมคริสตจักรไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ชั่วข้ามคืน คุณต้องมีมุมมองระยะยาว การเปลี่ยนแปลงจะค่อย ๆ เกิดขึ้น และไม่ได้เกิดกับทุกคน มีคนจำนวนไม่มากใน

คริสตจักรที่จะเข้าใจและต้องการให้มีมากขึ้น คนอื่น ๆ ไม่ค่อยเห็นด้วย อย่าตีใจเกินไปที่มีคนเข้าใจ และอย่าท้อใจเมื่อมีคนไม่เข้าใจ วางเป้าหมายให้ง่ายไว้ ปูทางให้เกิดความคาดหวังในการสร้างสาวกตามที่อธิบายด้านบน และเคลื่อนเข้าสู่ขั้นตอนต่อไปเพื่อฝึกฝนผู้คนให้พร้อมสำหรับพันธกิจให้คำปรึกษา คุณควรมุ่งไปสู่ขั้นตอนอย่างที่เป็น และขั้นตอนต่อไปจะเกิดขึ้นตามมา

ถ้าคุณรู้สึกว่าการะในการให้คำปรึกษาใหญ่เกินกว่าจะรับไหว นั่นเป็นความรู้สึกที่ถูกต้อง แต่อย่าเพิ่งท้อ พึงพาผู้อื่น โดยเฉพาะพื้พาส่งที่พระเจ้าตั้งพระทัยจะมอบให้ประชากรแห่งยุคพระคัมภีร์ใหม่ของพระองค์—ทั้งคริสตจักรพูดความจริงต่อกันด้วยใจรัก อย่าแบกภาระตามลำพัง ยื่นมือออกไปหาผู้เชื่อที่เป็นผู้ใหญ่ นั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี

ในตอนจบ เราจะสามารถแบกรับได้ในพระกำลังที่พระเจ้าประทานให้หรือไม่ครับ? เพื่อให้ทุกสิ่งเป็นที่ถวายพระสิริแด่พระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ พระสิริเป็นสิ่งที่เราต้องต่อสู้เพื่อให้ได้มา

“เหนือสิ่งอื่นใดก็คือ จงรักกันและกันให้มาก เพราะความรักให้อภัยบาปมากมายได้ พวกท่านจงต้อนรับเลี้ยงดูกันและกันโดยไม่บ่นตามที่แต่ละคนได้รับของประทาน ก็ให้ใช้ของประทานนั้นปรนนิบัติกันและกัน ดังเช่นผู้รับมอบพันธะที่ดีเกี่ยวกับพระคุณนานาประการของพระเจ้า ถ้าใครจะพูด ก็ให้พูดดังเช่นพูดพระวจนะของพระเจ้า ถ้าใครจะปรนนิบัติ ก็จงปรนนิบัติดังเช่นทำด้วยกำลังซึ่งพระเจ้าประทาน เพื่อพระเจ้าจะได้รับพระเกียรติในทุกสิ่ง ทางพระเยซูคริสต์ขอพระสิริและอาณาภาพจงมีแด่พระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ อาเมน” (1เปโตร 4:8-11)

แบบการะอย่างชาญตลาด : การใช้แหล่งทรัพยากรภายนอก

ในบทก่อนหน้านี้ เรามองจากภาพกระบวนการการให้คำปรึกษาแบบส่วนตัวไปสู่บริบทที่กว้างขึ้นของคริสตจักรในภาพรวม เราพูดถึงวิธีพัฒนาวัฒนธรรมการสร้างสาวกในชุมชนคริสตจักร และจะฝึกผู้คนให้ช่วยแบกภาระเคียงข้างไปกับคุณได้อย่างไร ในบทนี้ เราจะดึงคุณออกมาสู่ภาพที่กว้างยิ่งขึ้นสู่การสำรวจว่าจะนำแหล่งทรัพยากรจากภายนอกคริสตจักรมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างไร จากแหล่งทรัพยากรที่มีมากมาย หลายแหล่งมีประโยชน์มาก แต่อีกหลายแหล่งมีประโยชน์น้อย แม้แต่แหล่งที่มีประโยชน์มากยังต้องนำมาพิจารณาให้รอบคอบด้วยสติปัญญา

เราได้อธิบายให้เห็นอย่างดีที่สุดว่าการให้คำปรึกษาเป็นส่วนสำคัญของศิษยาภิบาลในการแบกภาระสมาชิกของคุณ เมื่อพระเยซูเรียกคุณให้มาเลี้ยงดูประชากรของพระองค์ พระองค์เรียกคุณให้เดินไปกับพวกเขาผ่านความซับซ้อน และบางครั้งก็ผ่านปัญหาที่น่ารังเกียจของชีวิต เราต่างรู้ดี ศิษยาภิบาลเองก็มีขีดจำกัดทั้งเวลาและประสบการณ์ในความยุ่งยากของปัญหา เรามีข้อแนะนำบางประการให้คุณ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ว่าเมื่อไรถึงเวลาที่ต้องขอความช่วยเหลือจากภายนอก

เมื่อคุณทำเองตามลำพังและกำลังโหนพางเส้นสุดท้าย คุณกำลังทำหน้าที่ศิษยาภิบาลให้กับคริสตจักรที่ไม่เอาไหน สมาชิกของคุณไม่สนใจเรื่องสร้างสาวก

ดังนั้นเมื่อมีปัญหา คุณก็เหมือนแบกรับตามลำพัง นอกจากคำอธิษฐานของภรรยาแล้ว ก็ไม่เหลือใครที่จะยื่นมือมาช่วยคุณ

คุณได้ทำดีที่สุดแล้วแต่ไม่เกิดผล คุณได้ช่วยบางคนมาหลายเดือนด้วยปัญหาที่ฝังรากลึก แม้มีพัฒนาการบ้าง แต่ก็ยังตะปบไม่ถึงถึงปัญหาส่วนใหญ่ คุณได้สละเวลาไปมากมายและยังอีกมากที่ต้องทุ่มเทให้กับคน ๆ นี้ แต่คุณก็ชนเพดาน ไม่อาจหาตัวช่วยเข้ามา รูปแบบปัญหายังคงเหมือนเดิม แทบไม่เปลี่ยนแปลง

เมื่อรู้สึกว่าคุณต้องใช้การแพทย์เข้ามาช่วย ขณะที่คุณให้ผู้รับคำปรึกษาไปขอคำแนะนำทางการแพทย์ตอนเริ่มต้น บางครั้งคนเหล่านั้นมีพฤติกรรมที่แปลกประหลาด มีรูปแบบความคิดที่น่ารำคาญ หรือตอบสนองด้วยอารมณ์ที่รุนแรงจนเกินควบคุม สิ่งนี้อาจบ่งชี้ได้ว่าผู้นั้นจำเป็นต้องพบแพทย์เพื่อรักษาอาการทางกาย

คุณต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยป้องกันการถูกคุกคามหรืออาจเป็นอันตรายถึงตาย เมื่อมีคนขู่จะฆ่าตัวตาย ฆ่าผู้อื่น หรือทำร้ายคนในครอบครัว ทำร้ายผู้สูงวัย หรือใครก็ตาม คุณต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ในทันที ถ้ามีข้อสงสัยหรือได้ยินโดยตรงจากปากผู้ขอคำปรึกษาว่าเขาได้กระทำการที่ร้ายแรงบางอย่างมา คุณต้องรายงานเรื่องนี้ด้วย คุณควรเรียนรู้ข้อกำหนดเบื้องต้นและรู้จักหน่วยงานที่ให้ความคุ้มครองและให้การช่วยเหลือเด็ก ผู้ขอคำปรึกษาควรรับรู้ว่าคุณจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเหล่านี้เมื่อเริ่มต้นกระบวนการให้คำปรึกษา การรายงานเจ้าหน้าที่ไม่ได้แปลว่าคุณเป็นศิษยาภิบาลที่ไวใจไม่ได้ และคุณสามารถบอกข้อเท็จจริงสองประการนี้ให้พวกเขาได้รู้: ประการแรก กฎหมายไม่ได้อนุญาตให้คุณชี้ผิดถูกด้วยสิทธิอำนาจของคุณ ประการที่สอง คุณยังต้องทำหน้าที่ดูแลด้านจิตวิญญาณของเขาต่อไปไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น

พันธกิจของศิษยาภิบาลจะนำสถานการณ์ทุกรูปแบบเข้ามาหาคุณ คุณจะพร้อมถ้าคิดได้ว่าเมื่อไรและด้วยเหตุผลใดที่คุณต้องมองหาความช่วยเหลือจากใน

ชุมชนของตนเอง ในบทนี้ เราจะเสนอข้อบ่งชี้บางประการที่นำไปใช้ได้กับชุมชนในพื้นที่คริสตจักรของคุณ

คุณจะมีแหล่งทรัพยากรการให้คำปรึกษาในชุมชนของคุณโดยแบ่งได้เป็นสามประเภท: (1) คริสตจักร หรือองค์กรสนับสนุนคริสตจักรด้านการให้คำปรึกษา (2) ผู้ให้คำปรึกษามืออาชีพ (3) ความช่วยเหลือด้านการแพทย์หรือจิตแพทย์ แต่ละประเภทสามารถพบได้ทั่วไป หรืออยู่ในรูปแบบของสถานฟื้นฟูสุขภาพกายและใจ การดูแลอย่างสม่ำเสมอ นัดพบแพทย์หรือผู้ให้คำปรึกษาเป็นประจำและอย่างต่อเนื่อง เข้ารับการบำบัดอย่างเข้มงวดในสถานฟื้นฟูซึ่งอาจอยู่ใกล้บ้านภายใต้คำสั่งของแพทย์หรือผู้ให้คำปรึกษา

ส่งต่อไปที่แหล่งช่วยเหลือจากภายนอก

เมื่อพูดถึงการส่งต่อ เราต้องระมัดระวังว่าเรากำลังหมายถึงสิ่งใด คำว่า “ส่งต่อ” ไม่ได้หมายความว่าเราย้ายบางคนออกจากการดูแลของเราส่งไปให้ผู้อื่น คุณเป็นศิษยาภิบาลของคน ๆ นี้ และถูกเรียกให้มาดูแลจิตวิญญาณของเขา คุณยังต้องดูแลจิตวิญญาณของสมาชิกโดยช่วยให้พวกเขาแยกแยะสิ่งที่ได้รับคำแนะนำมาจากแหล่งภายนอก ในฐานะผู้เลี้ยง เป้าหมายเบื้องต้นของคุณคือ ให้พระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางในการเปลี่ยนจิตใจอย่างแท้จริง

เพื่อให้เห็นชัดเจน เราไม่ได้บอกว่าศิษยาภิบาลต้องคอยตรวจสอบแหล่งทรัพยากรภายนอกโดยตรง พวกเขาทำงานนอกเหนืออำนาจของคุณในแง่ขั้นตอนและการปฏิบัติ แต่คุณกำลังช่วยคนของคุณให้เรียบเรียงความคิดจากคำปรึกษาที่ได้รับมา และเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาพิจารณาจากมุมมองของพระคัมภีร์ สิ่งนี้จะช่วยพวกเขาแยกแยะได้ว่าควรไปต่อหรือไม่

การให้คำปรึกษาของคริสตจักรหรือองค์กรสนับสนุนงานของคริสตจักร

ที่แห่งแรกที่คุณจะค้นหาการให้คำปรึกษาตามแนวทางพระคัมภีร์ที่ไว้วางใจได้คือ คริสตจักรที่สั่งสอนเรื่องชาวประเสริฐและตั้งอยู่บนพื้นฐานของพระคัมภีร์ในพื้นที่ของคุณ คุณจะพบว่า การให้คำปรึกษาของพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งในพันธกิจของ คริสตจักร หรือพวกเขาทำการบ้านอย่างดีจนรู้ว่า มีผู้ให้คำปรึกษาที่ไว้วางใจได้ที่ใด ในพื้นที่บ้าง ดังนั้นให้เริ่มมองหาคริสตจักรในพื้นที่ที่มีความคิดเหมือนคุณ ถามพวกเขาว่าใช้ใครในการให้คำปรึกษา เริ่มต้นทำรายชื่อผู้ให้คำปรึกษาตามที่ได้รับคำแนะนำเพื่อไว้ใช้ในกรณีที่ต้องส่งต่อ

ถ้าไม่มีคริสตจักรอื่นในพื้นที่ที่ไว้วางใจได้เก็บรวบรวมข้อมูลไว้ คุณจำเป็นต้อง จัดทำเอง ไม่่ง่ายนักที่คุณจะพบผู้ให้คำปรึกษาที่ลงตัวกับทฤษฎีและปรัชญาในการ ดูแลเหมือนคุณ แต่นั่นคือเกณฑ์บางอย่างที่พอช่วยได้

ประการแรกและสำคัญที่สุด คุณต้องมองหาคริสเตียนที่รู้จักพระวามะ และรู้วิธีนำฤทธิ์อำนาจจากพระวามะมาใช้ในปัญหาชีวิต คือเขานำพระวามะมาใช้ เสมอและให้เป็นแหล่งสิทธิอำนาจในการให้คำปรึกษาหรือไม่? คุณอาจเคยมี ประสบการณ์พูดคุยกับสมาชิกที่รับคำแนะนำจากผู้ให้คำปรึกษาที่แก้ปัญหาดูโดยให้ คำแนะนำและวิธีปฏิบัติที่แต่ละไปที่พระวามะนิคดน้อย แต่ถ้าผู้ให้คำปรึกษารู้จัก และพึ่งพาพระคัมภีร์ คุณจะรู้ได้โดยวิธีที่เขาให้คำแนะนำสมาชิกของคุณ

ประการที่สอง คุณต้องการคนที่มีความรัก เมตตา และไว้วางใจ สำเนียงก็ สำคัญ ใช่ว่ารับ แม้บางครั้งอาจต้องหนักแน่นและตักเตือนด้วยท่าทีแห่งความรัก แต่เวลาที่ดียที่สุดคือหลังจากผู้ให้คำปรึกษาได้รับความไว้วางใจจากผู้ขอคำปรึกษา แล้ว ขั้นตอนเพื่อให้ได้รับความไว้วางใจคือมีเมตตา รับมือกับผู้ที่ปัญหาด้วยความ อดทนและด้วยใจที่กรุณาของพระเยซูคริสต์ ภาพรวมคือผู้ให้คำปรึกษาต้องเป็น คนที่เข้าถึงได้ง่าย และจัดการกับปัญหาดด้วยความเมตตา อย่างมอบคนของคุณ

ให้กับคนที่พฤติกรรมไม่สอดคล้องกับคำสอนในพระคัมภีร์ (1เปโตร 3:8) แม้ว่าเขาจะมีความรู้พระคัมภีร์ดี

ประการที่สาม คุณต้องการบางคนที่หนักแน่นอดทนนำผู้นั้นฝ่าความซับซ้อนของปัญหาไปได้ ความอดทนต้องเป็นคุณสมบัติเสมอโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อให้คำปรึกษา เพราะการเปลี่ยนแปลงจะเป็นไปอย่างช้า ๆ ปัญหาทั่วไปจะดีขึ้นตามลำดับ แต่ไม่ใช่ก้าวกระโดด ตั้งความคาดหวังที่เหมาะสมและความเต็มใจที่จะทำงานภายใต้เวลาของพระเจ้าเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของผู้ให้คำปรึกษา และอาจต้องช่วยเหลือผู้ที่ดิ้นรนนานเป็นเดือนหรือแม้แต่เป็นปี

ท้ายที่สุด คุณต้องการบางคนที่มีความสามารถในการรับมือและจัดการกับปัญหา ไม่มีผู้ให้คำปรึกษายิ่งดีกว่าสงมาชิกของคุณไปให้คนที่ไม่เหมาะสม ผู้ให้คำปรึกษาที่ไม่เชี่ยวชาญอาจทำให้ปัญหาแย่ลงโดยตั้งความคาดหวังที่เกินจริง หรือปล่อยให้ผู้นั้นหมกมุ่นอยู่กับความคิดของตนเอง คนที่ถือแค่พระคัมภีร์ยังไม่พอ ต้องมีสติปัญญาในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วย-สามารถแยกแยะรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ในการตอบสนองของมนุษย์ได้ และมีความเข้าใจว่าความจริงในพระคัมภีร์สามารถเปลี่ยนแปลงผู้คนอย่างไร คุณไม่จำเป็นต้องมีผู้ให้คำปรึกษาที่เชี่ยวชาญปัญหาเฉพาะทาง トラบใดที่มีอุปกรณ์เพื่อจะรับมือกับความซับซ้อนของชีวิตมนุษย์

แม้คุณพบบางคนที่มีคุณสมบัติเหล่านี้ ขอให้จำว่าสิ่งที่ผู้ให้คำปรึกษาทำคือช่วยผู้คนให้ผ่านปัญหาบางอย่างไปได้ แต่คุณยังต้องคอยติดต่อกับสงมาชิกของคุณเพื่อให้แน่ใจว่าคำปรึกษาที่ได้รับสอดคล้องกับพระสัญญาแห่งพระคุณ และความคาดหวังที่จะเห็นชีวิตดำเนินไปในทางของพระเจ้า นี่เป็นสองสามวิธีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษา:

- หาเวลาไปเยี่ยมในระหว่างให้คำปรึกษา หนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดที่จะเรียนรู้วิธีการจัดการกับปัญหาขณะที่คุณยังไม่พร้อมจะเผชิญคือ เผาดูผู้ให้คำปรึกษาท่านอื่นจัดการกับปัญหาของสมาชิกคุณ
- ขอให้สมาชิกของคุณส่งอีเมลสรุปการให้คำปรึกษาล้น ๆ ในแต่ละครั้งถึงคุณ สิ่งนี้จะทำให้คุณมีโอกาสติดตามพัฒนาการของผู้นั้น และรับรู้ทฤษฎีและวิธีการของผู้ให้คำปรึกษา
- ให้สมาชิกขออนุญาตผู้ให้คำปรึกษาพูดคุยกับคุณ เพื่อคุณจะได้ตรวจสอบและประเมินข้อมูลล่าสุดที่ได้รับจากผู้ให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาที่มีใจช่วยเหลือจะทำงานเคียงข้างไปกับศิษยาภิบาลคอยบอกให้รู้ว่าคริสตจักรสามารถใช้ความรักช่วยเหลือผู้ที่ดิ้นรนได้อย่างไร ถ้าผู้ให้คำปรึกษาไม่ยอมหรือไม่มีเวลาเพื่อพูดคุยกับศิษยาภิบาล ควรเอาชื่อเขาออกจากรายชื่อที่รวบรวมไว้

ให้คำปรึกษาแบบมืออาชีพ

ข้อกำหนดของเราในการเลือกคริสตจักรที่ดีหรือองค์กรที่สนับสนุนพันธกิจให้คำปรึกษาของคริสตจักรก็เหมือนการให้คำปรึกษาแบบมืออาชีพ ผู้ให้คำปรึกษาคริสเตียนมืออาชีพควรให้คำปรึกษาแบบคริสเตียน คำว่า “คริสเตียน” ไม่ใช่แค่ป้ายชื่อ แต่ควรเป็นคุณลักษณะของการให้คำปรึกษาและการเสนอวิธีให้ความช่วยเหลือ

เราขอเตือนคุณอย่างจริงจังให้ต่อต้านผู้ให้คำปรึกษาคริสเตียนมืออาชีพที่อ่อนด้อยความรู้พระวจนะในปัญหาของมนุษย์ มากกว่าต่อต้านจิตแพทย์ที่ไม่ได้อ้างว่าตัวว่าเป็นคริสเตียน อย่างน้อยเส้นแบ่งในกรณีหลังก็ชัดเจนกว่า กรณีแรกคลุมเครือ ถ้าผู้ให้คำปรึกษามืออาชีพคริสเตียนให้คำแนะนำที่ส่วนใหญ่ยึดแนวทางบำบัดนอกพระวจนะ การแยกแยะระหว่างสิ่งที่มาจากพระวจนะ และสิ่งที่มาจากตัวเลือกอื่นภายนอกก็จะกลายเป็นเรื่องยาก

ตัวอย่างเช่น ผู้ให้คำปรึกษาคริสเตียนมืออาชีพ และผู้ให้คำปรึกษาภายนอกที่แนะนำสมาชิกของคุณให้กลับไปห้องนอนและชกหมอนเวลาที่ยกรยา ทำให้โกรธ ฟังดูเข้าท่า เพราะยังงี้ก็ยิ่งดีกว่าชกกรยา และหมอนก็หาซื้อใหม่ได้ ถ้าผู้ให้คำปรึกษาคริสเตียนมืออาชีพให้คำแนะนำแบบนี้ สมาชิกของคุณอาจคิดว่านี่เป็นคำแนะนำที่ยึดตามพระคัมภีร์ เพราะถึงอย่างไรการชกหมอนอย่างดุเดือดก็ไม่ได้เป็นการขาดความรักต่อผู้อื่นและไม่ถวายเกียรติพระเจ้า ผู้ให้คำปรึกษาคริสเตียนมืออาชีพที่ให้คำแนะนำเรื่องชกหมอนอาจนำพระวจนะบางตอนมาอ้างเพื่อให้ดูน่าเชื่อถือ อาจนำเรื่องพระพิโรธอันชอบธรรมของพระเยซูเมื่อพระองค์คว่ำโต๊ะพวกแลกเงินในพระวิหาร แต่ไม่ได้แตะต้องคนแลกเงิน สมาชิกของคุณอาจมองเรื่องนี้ว่าใกล้เคียงกับเรื่องในพระคัมภีร์ แต่ปัญหาของคำแนะนำนี้คือ ตั้งอยู่บนความเข้าใจผิดของผู้คนว่าแรงผลักดันเชิงลบควรแสดงออกตราบใดที่ไประบายในที่ที่ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน เหตุผลนี้เป็นความพยายามที่นำศาสดาเพื่ออ้างความชอบธรรมที่ไม่ตรงตามพระคัมภีร์ให้กับมนุษย์ อัครทูตเปาโลลงจะยืนยันเอาคำแนะนำนี้ ท่านอาจพูดว่านี่เป็นแค่การหมกมุ่นอยู่ใน “กำปั้นแห่งความโกรธ” ซึ่งเป็น “การงานของเนื้อหนัง” (กาลาเทีย 5:19-20)

นักจิตวิทยาที่ไม่มีคำเตือนสติแบบคริสเตียนก็นำมุมมองเชิงมนุษย์วิทยา นอกพระคัมภีร์มาใช้ การนำคำปรึกษาจากแหล่งภายนอกเหล่านี้อาจมีแนวคิดเชิงปฏิบัติที่ทำได้และมีข้อจำกัดที่ชัดเจน นักจิตวิทยาอาจแนะนำให้ควบคุมความคิดที่หมกมุ่นอยู่กับบางสิ่งในรูปแบบการตอบสนองของอารมณ์ที่ปั่นป่วน หรือให้คำแนะนำที่ปรับแก้ไปตามปัญหา ซึ่งอาจช่วยได้จริง แต่ทั้งหมดนี้จะอยู่ได้ไม่นาน ถ้าอยู่นอกกรอบพระปัญญาแห่งการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางอาจช่วยคนของคุณได้ในบางปัญหา แต่ต้องให้คำปรึกษาอยู่ในโลกทัศน์ที่กว้างกว่าของพระคัมภีร์

ตัวอย่างเช่น นักจิตวิทยาที่เชี่ยวชาญด้านบำบัดสภาวะทางจิตจากเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงจะมีประสบการณ์ค่อนข้างมากในการรับมือกับทหารที่กลับจากสนามรบ สามารถจับสัญญาณเตือนจากพฤติกรรมของพวกเขาได้ แต่ไม่สามารถอธิบายจุดเริ่มต้นตามศาสตร์ของความรู้ทางจิตวิทยาได้ ความเป็นจริงของภัยอันตรายต่าง ๆ ในโลกที่ลึกลับ หรือความหวังสำหรับโลกที่ถูกสร้างใหม่ สิ่งเดียวกันนี้เป็นจริงกับจิตแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านความผิดปกติในการนอน กลุ่มอาการทูเรตต์ (Tourette's Syndrome-เกี่ยวข้องกับความผิดปกติของระบบประสาท ส่งผลให้ผู้ป่วยมีอาการอย่างลึกลับเนื้อกระตุกซ้ำ ๆ กะพริบตา และทำเสียงออกมาโดยไม่รู้ตัวหรือไม่สามารถควบคุมได้-ผู้แปล) เป็นหมัน ถูกทารุณกรรมในวัยเด็ก และอื่นๆ

ศิษยาภิบาลครับ งานของคุณไม่จำเป็นต้องรู้มากเท่ากับนักบำบัดที่เฝ้าสังเกตอาการผิดปกติจากสถานการณ์บางอย่าง แต่เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้คนตอบสนองอย่างไรด้วยความเชื่อในพระเจ้าไม่ว่าเผชิญสถานการณ์ใด สติปัญญาที่ตอบสนองด้วยความเชื่อมาจากแหล่งแห่งพระวจนะเท่านั้น ดังนั้นถ้าสมาชิกของคุณไปพบผู้ให้คำปรึกษาภายนอก ไม่ว่าด้วยเหตุผลใด อย่าให้พวกเขาคิดว่าได้รับคำแนะนำแทนที่พระวจนะจากศิษยาภิบาลไปแล้ว

ความช่วยเหลือด้านการแพทย์หรือจิตวิทยา

พระเจ้าทรงสร้างเราให้ประกอบด้วยกายและวิญญาณ และทั้งสององค์ประกอบในธรรมชาติของเรานั้นล้ำลึกและมหัศจรรย์ พระเจ้าทรงประกาศว่าการออกแบบของพระองค์นั้นดี แต่ความบาปทำลายทั้งกายและวิญญาณ การลึกลับของเราไม่เพียงแต่ทำให้จิตวิญญาณโน้มลงไปสู่บาป แต่ยังทำลายร่างกายด้วย เชื้อโรคทำลายทุกส่วนของร่างกาย จากกล้ามเนื้อ ระบบการทำงานของหัวใจไปสู่ต่อมไร้

ท่อและระบบประสาท เราเป็นผู้อารักขาร่างกายของเราพอ ๆ กับจิตวิญญาณ ดังนั้นศิษยาภิบาลควรสนับสนุนสมาชิกให้หมั่นตรวจสุขภาพอยู่เสมอ

การดูแลสมาชิก บางครั้งคุณจำเป็นต้องใส่ใจด้านการแพทย์ด้วย ในระหว่างให้คำปรึกษา บุคคลนั้นอาจแสดงข้อพิสูจน์บางประการให้เห็นถึงความซับซ้อนทางจิตวิทยาและจำเป็นต้องพบแพทย์ ตัวอย่างเช่นพฤติกรรมที่แปลกประหลาดและคาดเดาไม่ได้ อารมณ์ที่รุนแรงเหวี่ยงไปมา หรืออาการประสาทหลอน

ศิษยาภิบาลอาจสนับสนุนให้เกิดความเกียจคร้านด้านฝ่ายจิตวิญญาณโดยผลักดันให้ไปพบแพทย์หรือเปล่า? เว้นแต่นั้นถูกชักจูงให้คิดว่าการแพทย์เท่านั้นที่แก้ปัญหาได้ การแพทย์อย่างเดียวไม่อาจแก้ปัญหาด้านจิตวิญญาณได้ ยารักษาโรคเป็นเพียงหนึ่งในอุปกรณ์ในภาพรวมเพื่อการดูแลทั้งสององค์ประกอบ และเครื่องมือนี้ไม่ควรนำมาใช้บ่อนทำลายไม่ให้พระเจ้ามีส่วนโดยทางพระวจนะ

ศิษยาภิบาลควรตระหนักว่าสมาชิกที่ไปพบแพทย์หรือจิตแพทย์มักรู้สึกอายที่ทำเช่นนั้น ความอายอาจเป็นอุปสรรคทำให้พวกเขาไม่ติดตามพระเจ้าผู้รักและเข้าใจในความอ่อนแอของพวกเขา คุณอาจช่วยได้โดยให้ความมั่นใจว่าพวกเขาขังวางใจในพระเจ้าและทำความเข้าใจกับแก่นปัญหาของวิญญาณที่เกิดขึ้นได้ ขณะรับการรักษาทางแพทย์ เตือนพวกเขาว่ามีการเชื่อมโยงที่ลึกลับระหว่างกายและวิญญาณ และร่างกายของพวกเขา (ไม่ใช่แค่วิญญาณ) ที่ถูกทำลายโดยบาปพบแพทย์เพื่อรักษาอาการผิดปกติทางกายเป็นเรื่องปกติของชีวิตในโลกที่ลุ่มลงยาที่ใช้รักษาเช่นเดียวกับสิ่งทรงสร้างอื่น ๆ อาจเป็นที่หลบภัยของปัญหาที่อยู่ลึกลงไป และไม่จำเป็นต้องให้เป็นเช่นนั้น พบแพทย์เพื่อรับการรักษาไม่ได้เป็นเรื่องผิดพลาดทางความเชื่อ

ศิษยาภิบาลจะช่วยสมาชิกค้นหาการรักษาจากแพทย์หรือจิตแพทย์ได้อย่างไร? คำตอบอยู่ที่การหาแพทย์คนนั้นให้พบ และนี่คือสิ่งที่คุณต้องการ

แพทย์ที่เก่ง ความเก่งเกี่ยวข้องอย่างน้อยกับสองสิ่ง: ควบคุมความรู้สึกได้ดี และมีความรู้ครอบคลุมในการใช้ยา กรณีแรก แพทย์บางคนใช้เวลามากเท่าที่จำเป็นและพยายามทำความรู้จักกับผู้ป่วย แต่บางคนไม่ใช่ วิธีที่ดีที่สุดที่จะรู้ว่าผู้ป่วยได้รับการใส่ใจมากแค่ไหน คือแพทย์ใช้เวลาจนแค่ไหนในแต่ละครั้ง ด้วยแรงกดดันเรื่องเวลา จำนวนคิวที่รอ และความใส่ใจ แพทย์บางคนนัดผู้ป่วยเจ็ดถึงแปดคนในหนึ่งชั่วโมง ทำให้มีเวลาราวเจ็ดถึงเก้านาทีให้แต่ละคน การใช้เวลาอย่างรวดเร็วทำให้ขาดโอกาสตรวจอย่างละเอียดและใส่ใจอย่างจริงจัง คุณต้องการการรักษาที่จัดลำดับอย่างถูกต้อง เข้าใจปัญหาในแงุ่มทางกายก่อนจะเขียนใบสั่งยา

ตระหนักถึงความจำกัดในการรักษาของแพทย์ จิตแพทย์ที่ดีจะรู้ว่าจุดที่พวกเขาต้องมุ่งเน้นคือการใช้ยารักษา ไม่ใช่เจาะเข้าไปในขอบเขตฝ่ายวิญญาณ ศีลธรรม หรือคำปรึกษาที่เกี่ยวข้องกัน ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์อาจช่วยได้ทางกายภาพ แต่สติปัญญาเพื่อปรับเปลี่ยนชีวิตและให้คำปรึกษาด้านจิตวิญญาณอยู่นอกขอบเขตของผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์

ที่แน่ ๆ แพทย์ที่มีความเชื่อเด่นชัด และมีความเก่งด้านกายภาพสามารถช่วยได้มากสนับสนุนการดูแลสุขภาพให้คริสตจักร ถ้าคุณพบแพทย์เช่นนี้ ให้รู้เถิดว่าเป็นของขวัญล้ำค่าที่ประทานให้กับคุณและคริสตจักรของคุณ

แพทย์ที่เต็มใจพูดคุยกับศิษยาภิบาล แม้ได้รับอนุญาต แพทย์บางคนอาจไม่สะดวกใจนำเรื่องผู้ป่วยมาพูดคุยกับศิษยาภิบาล คุณต้องการแพทย์ที่ยินดีสื่อสารกับผู้ใหญ่ของคริสตจักรที่ทำหน้าที่ดูแลสมาชิก สิ่งนี้จะชี้ว่าเขาเห็นถึงความสำคัญของแหล่งแห่งปัญญาและการสนับสนุนที่ยาไม่อาจช่วยได้

แพทย์ที่คิดราคาไม่แพง การเบิกจ่ายค่าประกันสุขภาพอาจยุ่งยากและซับซ้อน ค่าใช้จ่ายขึ้นอยู่กับแพทย์ว่าอยู่ในโครงการหรือนอกโครงการ ที่ยุ่งยากขึ้นไปอีกคือคลินิกเอกชนจะไม่ส่งบิลไปเก็บค่ารักษาจากบริษัทประกันเพราะมี

ขั้นตอนที่ยุ่งยาก กฎเกณฑ์ที่เข้มงวด มีเรื่องโต้แย้งและไม่เข้าใจกัน ทำให้คุณภาพการรักษาต้องมีปัญหาตามไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ คลินิกจะให้ผู้ป่วยกรอกแบบฟอร์มและดำเนินการเบิกจ่ายด้วยตนเอง แปลว่าผู้ป่วยต้องออกเงินไปก่อน และรอจนกว่าจะเบิกจากบริษัทประกันได้ เมื่อรู้ความจริงเช่นนี้ จะทำให้คุณมีสติปัญญาในการเลือกสรรให้สมาชิก

บทสรุป

ในฐานะศิษยาภิบาล คุณมีสิทธิอำนาจเหนือชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของสมาชิกคริสตจักร (เอเสเคียล 34; ฮีบรู 13:7; 1เปโตร 5:1-4) แต่ผู้ที่เคยทำหน้าที่ศิษยาภิบาลก็เป็นเพียงหนึ่งในอีกหลาย ๆ เสียง ขณะที่คุณทำรายชื่อแหล่งช่วยเหลือจากภายนอก ขอให้ทำอย่างรอบคอบ เพราะจะช่วยให้ไม่ต้องไปตามแก้ไขทีหลัง ช่วยสมาชิกให้เลือกอย่างชาญฉลาดจากข้อมูลที่มีอยู่ และเตรียมพวกเขาให้ฟังคำแนะนำให้ดี และแยกแยะให้เป็น

ถ้าผู้ให้คำปรึกษาหรือแพทย์ให้คำแนะนำที่สวนทางกับการให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาล จะทำให้เข้าไปแก้ไขได้ยาก ผู้ที่ติ้นรณจะไม่ได้รับการช่วยเหลือจากความขัดแย้งนี้ ในสถานการณ์ที่คำแนะนำมีความขัดแย้งและทำให้เกิดความเจ็บปวด ดีที่สุดคือแนะนำให้สมาชิกมองหาผู้ให้คำปรึกษาหรือแพทย์คนใหม่ แต่ควรทำด้วยความอ่อนสุภาพต่อทุกคนที่เกี่ยวข้อง

บทสรุปคือ คุณไม่อาจส่งต่อความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณของสมาชิกไปให้ผู้อื่นดูแลได้ไม่ว่าจะเป็นคริสเตียนหรือไม่ การส่งต่อไม่ใช่แค่การส่งไป แต่ความช่วยเหลือตามมุมมองของพระคัมภีร์ที่คุณรับผิดชอบยังคงอยู่ กระบวนการนี้อาจไม่ชัดเจน แต่มีหลักการวางให้แล้ว คุณจะมีโอกาสดีในการรักษาและแยกแยะในกรอบพระวจนะที่จำเป็นในการเลือกตัวช่วยจากภายนอกอย่างชาญฉลาด

๒๒ บทการะ ด้วยความรัก

ศิษยาภิบาลที่ดีต้องทำงานหนัก ต้องทำทั้งหาเวลาศึกษาเป็นส่วนตัวและทำหน้าที่ อยู่บนธรรมาสัน เพราะพวกเขาเชื่อว่าพระวณะของพระเจ้านำมาซึ่งชีวิตให้แก่ สมาชิกของตน และจะทำในสิ่งเดียวกันไม่ว่าอยู่ไหนก็ตาม—ในสำนักงาน ห้องนั่งเล่น หรือในพื้นที่ชุมชน—เพราะพวกเขารู้ดีว่าพระวณะนั้นเต็มไปด้วยฤทธิ์ อำนาจ

พระวณะของพระเจ้านำมาซึ่งความหวังแก่ผู้ที่สิ้นรณอยู่ในอยู่ในปัญหา แต่บ่อยครั้งผู้คนต้องการตัวช่วยเพื่อให้เห็นการเชื่อมโยงนี้ ศิษยาภิบาลและ พระคัมภีร์สามารถเป็นโลกทั้งใบให้คนที่สิ้นรณไปได้ถูกทาง นี่ไม่ใช่เป็นคำพูดที่ ใสซื่อหรืออวดอ้าง ศิษยาภิบาลสามารถช่วยผู้คนให้รู้จักวิธีตอบสนองด้วยความ เชื่อในพระเยซูคริสต์ในทุกความยากลำบากที่เผชิญ และช่วยพวกเขาให้เปิดใจรับ พระคุณของพระเจ้าในยามที่ต้องการ

การให้คำปรึกษาเป็นเครื่องมือ—เป็นหนึ่งในหลายๆพันธกิจแห่งพระวณะ ในท่ามกลางพันธกิจอื่น ๆ—ช่วยผู้คนดำเนินชีวิตด้วยความเชื่ออย่างเต็มกำลังใน ชาวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ ศิษยาภิบาลครับ คุณถูกเรียกให้มาใช้เวลาและ โอกาสเดินเคียงข้างไปกับผู้คนที่เจ็บปวด นี่ไม่ใช่เป็นสิ่งที่รบกวนงานในพันธกิจของ คุณ แต่เป็นสิ่งจำเป็น และเป็นสิ่งดีในการแบกรับภาระแทนคริสตจักร

ขณะที่ให้คำปรึกษา เราอยากให้คุณมั่นใจว่าพระวณะมีทุกสิ่งที่คุณต้องการ เพื่อช่วยดูแลจิตวิญญาณของสมาชิก ไม่ว่าปัญหานั้นจะซับซ้อนแค่ไหน คุณไม่อาจ

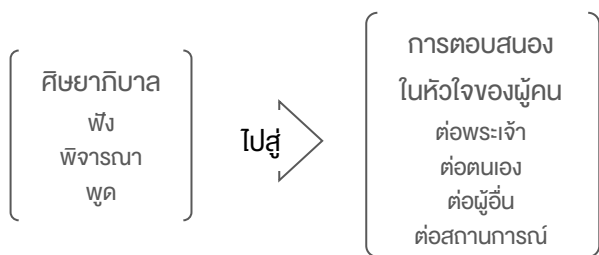
แก้ปัญหาในทุกแง่มุมให้กับทุกคน แต่คุณจะแสดงให้เห็นว่าการดำเนินไป
ในความเชื่อกับพระคริสต์ทำได้อย่างไร

หน้าที่ของเราคือเตือนคุณให้ตระหนักถึงภาระอันยิ่งใหญ่และมีเกียรติใน
การดูแลฝูงแกะของพระเจ้า เป็นภาระที่หนักหน่วงแต่คุ้มค่าที่สุด เป็นภาระที่
พระคริสต์เรียกคุณให้มาทำ โดยทำตามต้นแบบของพระองค์ในฐานะผู้เลี้ยงที่ดี
ผู้เลี้ยงที่ดีจะรักแกะของเขา และยอมสละชีวิตให้แกะได้ แล้วคุณล่ะ ศิษยาภิบาล?
คุณพร้อมจะทำในแบบเดียวกันหรือไม่?

รายการตรวจสอบอย่างรวดเร็ว ตามขั้นตอนการให้คำปรึกษา

รายการตรวจสอบนี้มีเพื่อให้คุณเตรียมตัวในกรณีให้คำปรึกษาแบบเป็นส่วนตัว
จำไว้ว่า คุณกำลังจัดการกับปัญหาปัจจุบัน เชื่อมโยงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องของ
ข่าวประเสริฐ และช่วยผู้คนที่เติบโตเป็นเหมือนพระคริสต์ คุณทำสิ่งนี้ได้โดยทำ
ตามวิธีการเพื่อสำรวจจิตใจ ซึ่งจะเห็นผลได้ในระหว่างกระบวนการการให้
คำปรึกษา ทั้งสองวิธีมีโครงสร้างดังนี้

วิธีการ

กระบวนการ

กระบวนการการให้คำปรึกษาเป็นเพียงกรอบง่าย ๆ เพื่อเข้าไปสำรวจหัวใจโดยใช้วิธีการจากด้านบน

ก่อนการให้คำปรึกษาครั้งแรก

- ส่งและรับคืนแบบฟอร์มประวัติภูมิหลังส่วนตัวของผู้ขอคำปรึกษา หรือสอบถามอย่างเป็นกันเองถึงเรื่องสรุปสั้น ๆ ของปัญหา
- นำแหล่งทรัพยากรมาใช้-หนังสือ หรือผู้คน-เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการให้คำปรึกษาครั้งแรก
- เตรียมคำถาม และประเด็นเพื่อพูดคุยไปตามรายการด้านล่างในการพบกันครั้งแรก

การพบกันครั้งแรก

- สร้างความสัมพันธ์เพื่อเชื่อมโยงกัน
- สำรวจสิ่งที่เป็นกังวล (ใช้วิธีการด้านบน)
- สื่างความหวัง
- ตั้งความคาดหวัง
- มอบการบ้านให้

ระหว่างให้คำปรึกษา

- สอบถามข้อมูลล่าสุด
- ถามถึงการบ้าน
- สำรวจสิ่งที่เป็นกังวลอย่างต่อเนื่อง
- เสนอทางออกโดยทางความรอด

การพบกันครั้งสุดท้าย

- ทบทวนแนวคิดหลักของการให้คำปรึกษา
- วางแผนการดูแลต่อตามขั้นตอนปกติ

การให้คำปรึกษา แบบคริสเตียนคืออะไร?

หากคุณค้นหาในโลกออนไลน์หรือเรียกหาบริการผู้ให้คำปรึกษา คุณคงสังเกตเห็นรายชื่อและรูปแบบหลากหลายที่เสนอตัวเข้ามาจนน่าเวียนหัว ตัวอย่างเช่น—บำบัดโดยเน้นที่อารมณ์ บำบัดกระบวนการความคิด บำบัดตรรกะในพฤติกรรม ทุกวันนี้มีผู้ให้คำปรึกษานับรวมโหลเพื่อให้คริสเตียนเรียกใช้ได้

บทนี้จะใช้เวลาสั้น ๆ เราต้องการกำหนดนิยามการให้คำปรึกษาเพื่อช่วยให้แยกแยะทิศทางการให้คำปรึกษาของคริสตจักรอย่างที่ควร หรือแยกแยะปรัชญาการให้คำปรึกษาของมืออาชีพในชุมชนของคุณ

ในมุมมองของเรา การให้คำปรึกษาที่เป็นคริสเตียน หรือตามแนวทางพระคัมภีร์แบบพื้นฐานที่สุดคือ พันธกิจแห่งพระวอนะ คริสเตียนช่วยเหลือกันเพื่อให้เข้าใจว่าหัวใจของพวกเขาตอบสนองต่อพระเจ้าอย่างไรในท่ามกลางสถานการณ์ที่เจาะจงของชีวิต และความเชื่อในพระเยซูคริสต์เปลี่ยนแปลงการตอบสนองได้อย่างไร

เพื่อให้เข้าใจ เราอาจพูดว่าผู้ให้คำปรึกษาคริสเตียนเข้าถึงปัญหาโดยทางความคิด ความเชื่อ ความปรารถนา ความรู้สึก การตัดสินใจ และการกระทำตามพระประสงค์ที่พระเจ้าเปิดเผยว่ามนุษย์ควรทำอย่างไร เมื่อผู้คนมีความสัมพันธ์อย่างถูกต้องต่อพระคริสต์โดยความเชื่อในข่าวประเสริฐ หัวใจพวกเขาจะค่อย ๆ

เปลี่ยนไปเพื่อทำสิ่งอื่น ๆ ให้ถูกต้อง-ต่อผู้อื่น ต่อตนเอง และต่อสถานการณ์
ถูกต้องต่อพระเจ้าจะนำความสัมพันธ์ที่ถูกต้องต่อทุกสิ่งกลับคืนมา

การให้คำปรึกษาต้องใช้ความชำนาญและสติปัญญาเพื่อวิเคราะห์ความ
ซับซ้อนในปัญหาของชีวิต แต่การให้คำปรึกษาของคริสเตียนใช้มุมมองอย่างม
เกรงใจใครของพระคัมภีร์นำ เพื่อให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้าที่ทรงมี
ต่อผู้คน เป็นความเข้าใจชัดเจนว่าพระคริสต์เป็นหนทางและเป็นเป้าหมายเพื่อการ
เปลี่ยนแปลง ขณะที่รับรู้ปัญหาของมนุษย์ว่าซับซ้อน มีแรงผลักดันในการ
แสดงออก และเป็นไปตามการจัดประเภทของพระคัมภีร์ เช่น ความเย่อหยิ่ง
ตมหา ความโกรธ ความกลัว เกลียดชัง แค้นเคือง โง่เขลา ละเลย สับสน และ
ทนทุกข์ โครงร่างของการให้คำปรึกษาเป็นไปตามโครงร่างในหนังสือโบราณแห่ง
พระปัญญาของพระเจ้า หนังสือที่ไม่อาจกักเก็บไว้ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับความรัก
ที่สุดของประสบการณ์มนุษย์

แบบฟอร์มประวัติภูมิหลัง (ชื่อคริสตจักรของคุณ)

(ดาวน์โหลดแบบฟอร์มได้ที่ <http://crossway.org/PCappendix> เป็นแบบฟอร์มที่ได้พัฒนาบางส่วนมาจากคู่มือข้อมูลส่วนตัวในหนังสือ Competent to Counsel: Introduction to Nouthetic Counseling (Grand Rapids: Zondervan, 1970) ของเจย์ อาดัมส์ รวมถึงเอกสารที่ใช้ฝึกอบรมของสจ๊วต สก็อต ด้วย)

ข้อมูลที่ได้นี้จะทำให้เราเห็นภาพรวมเรื่องราวของคุณ เพื่อจะทำความเข้าใจว่าจะดูแลคุณให้ดีที่สุดอย่างไร กรุณาคิดทบทวนให้ดีและกรอกแบบฟอร์มด้วยความจริง เราจะเก็บรักษาข้อมูลนี้ไว้ด้วยความรักและอย่างระมัดระวังเป็นที่สุด

ข้อมูลทั่วไป

เราต้องการข้อมูลพื้นฐานเพื่อติดต่อกับคุณ และเพื่อตระหนักว่าสิ่งใดที่สำคัญและยึดชีวิตคุณไว้

ชื่อ _____ วัน เดือน ปีเกิด _____

ที่อยู่ _____

จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____

อายุ _____ เพศ _____ ได้รับคำแนะนำจาก _____

สถานภาพ ☐ โสด ☐ หมั้น ☐ สมรส
☐ แยกกันอยู่ ☐ หย่าร้าง ☐ เป็นหม้าย

โทรศัพท์บ้าน _____ โทรศัพท์ที่ทำงาน _____

ชื่อนายจ้าง _____

ตำแหน่ง _____

ทำงานกับนายจ้างคนปัจจุบันมาเป็นเวลา _____

การศึกษา (ระดับการศึกษา) _____

สลิปคำเพื่ออธิบายถึงบุคลิกภาพส่วนตัวของคุณ _____

ชีวิตแต่งงาน และครอบครัว

ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ส่วนตัวในแต่ละวันในฐานะครอบครัว เราจำเป็นต้องมีข้อมูลพื้นฐานเพื่อเข้าใจว่าจะช่วยเหลือคุณให้ดีที่สุดได้อย่างไร ถ้ามีสิ่งใดที่คุณคิดว่าเราควรรู้ที่ไม่ได้เขียนไว้ในแบบฟอร์มนี้ กรุณาเขียนเพิ่มเติมได้

ถ้าเป็นโสด กรุณาอธิบายทัศนคติของคุณในการที่เป็นโสด _____

ถ้าแต่งงานแล้ว กรุณากรอกข้อมูลต่อไปนี้:

คู่สมรส _____

วัน/เดือน/ปีเกิด _____ อายุ _____

อาชีพ _____ ทำงานมาเป็นเวลา _____

โทรศัพท์บ้าน _____ โทรศัพท์ที่ทำงาน _____

วัน/เดือน/ปี ที่แต่งงาน _____ ระยะเวลาที่คบกันก่อนแต่งงาน _____

ข้อมูลสั้นๆเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่พบบัน และเริ่มคบหาดูใจกัน

ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเคยผ่านการแต่งงานมาก่อนหรือไม่? _____

กับใคร? _____

คุณเคยแยกกันอยู่หรือไม่? _____

คุณเคยฟ้องร้องเพื่อหย่าจากกันหรือไม่? _____

ลูก:

ชื่อ อายุ เพศ การศึกษา ยังมีชีวิต ลูกบุญธรรม?

ชื่อ	อายุ	เพศ	การศึกษา	ยังมีชีวิต	ลูกบุญธรรม?
_____	_____	_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____	_____	_____

ช่วงเวลาที่เติบโตมา

ขณะที่เราไม่คิดว่าประสบการณ์ในวัยเด็กจะเป็นตัวกำหนดว่าเราตอบสนองอย่างไรเมื่อเป็นผู้ใหญ่ เราตระหนักดีว่าประสบการณ์ในอดีตอาจมีผลต่อมุมมองในปัจจุบัน เราจึงขอให้คุณพูดถึงลักษณะของครอบครัวที่คุณโตมา อีกครั้ง ถ้ามีสิ่งใดที่คุณคิดว่าเราควรรู้ที่ไม่ได้เอ่ยไว้ในแบบฟอร์มนี้ กรุณาเขียนเพิ่มเติมได้

อธิบายถึงความสัมพันธ์ของคุณกับบิดา

อธิบายถึงความสัมพันธ์ของคุณกับมารดา

คุณเคยอาศัยอยู่กับผู้อื่นนอกเหนือจากบิดามารดาหรือไม่? ถ้าเคย กรุณาอธิบายความสัมพันธ์

อธิบายถึงความสัมพันธ์กับพี่น้องร่วมสายโลหิต (ขอจำนวน และเรียงลำดับตามวันเกิด)

สุขภาพ

เราเป็นสิ่งที่ทรงสร้างที่มีชีวิตทั้งกายและวิญญาณ และร่างกายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในประสบการณ์ของเรา แม้เราที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา ไม่ใช่เป็นแพทย์โดยอาชีพ แต่จะช่วยให้ถ้าเรามีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสุขภาพของคุณ

อธิบายถึงสุขภาพโดยทั่วไปของคุณ

คุณมีอาการเรื้อรังบางอย่าง หรือเจ็บป่วยด้วยโรคบางชนิด บาดเจ็บ หรือไร้สมรรถภาพหรือไม่?

ความช่วยเหลือด้านการแพทย์

ชื่อแพทย์ผู้รักษา และที่อยู่:

รับการตรวจทางการแพทย์ครั้งสุดท้ายเมื่อ _____

รายงานผล _____

คุณเคยไปพบกับจิตแพทย์ หรือนักจิตวิทยาหรือไม่? _____

ถ้าเคย กรุณาอธิบาย

ชื่อและที่อยู่ของจิตแพทย์ /นักจิตวิทยา:

นัดพบครั้งสุดท้ายเมื่อ _____

รายงานผล _____

คุณยินยอมเซ็นมอบข้อมูลในแบบฟอร์มนี้ให้กับผู้ให้คำปรึกษาของคุณสามารถมีข้อมูลด้านสังคม จิตวิทยา หรือรายงานทางการแพทย์อื่น ๆ หรือไม่?

การรักษาปัจจุบัน

ปริมาณยาที่ใช้

คุณเคยใช้ยาประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ใช้รักษาหรือไม่? _____ ถ้าเคย กรุณาอธิบาย

การใช้สารอื่นๆ เคย/ไม่เคย บ่อยแค่ไหน และปริมาณแค่ไหน?

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ _____ _____

คาเฟอีน _____ _____

ผลิตภัณฑ์ยาสูบ _____ _____

อื่นๆ

คุณเคยถูกจับกุมหรือไม่? _____ ถ้าเคย กรุณาอธิบาย

คุณเคยมีปัญหาด้านการสื่อสารในการทำงานที่ทำหรือไม่? _____

ถ้ามี กรุณาอธิบาย

คุณเคยมีอาการอารมณ์แปรปรวนหรือไม่? _____

ถ้ามี กรุณาอธิบาย

สำหรับสุขภาพสตรีเท่านั้น

กรุณาอธิบายอาการก่อนและระหว่างมีประจำเดือนที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น ตึงเครียด หรืออยากร้องไห้

ถ้าแต่งงานแล้ว สามีให้การสนับสนุนการมารับคำปรึกษาหรือไม่? และเต็มใจมีส่วนร่วมหรือไม่?

คุณรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ที่บ้านหรือไม่?

สำหรับเด็กเท่านั้น

คุณเปิดเผยเรื่องปัญหาของคุณกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง มากแค่ไหน?

คุณรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ที่บ้านหรือไม่?

ชีวิตฝ่ายวิญญาณ

เมื่อเรามองว่าชีวิตมนุษย์ทุกชีวิตมีธรรมชาติฝ่ายวิญญาณ การนับถือศาสนาของเราจะบอกได้มากมายเกี่ยวกับสภาพและการดูแลจิตวิญญาณของเรา ที่เราถามคำถามนี้เพื่อให้เข้าใจดีขึ้นว่าคุณมีประสบการณ์ชีวิตที่ติดตามพระเจ้าอย่างไร

ชื่อคริสตจักรที่คุณเข้าร่วม _____

คุณเป็นสมาชิกหรือไม่? _____

คุณเริ่มไปคริสตจักรตั้งแต่วันที่ _____

คุณเข้าร่วมกับคริสตจักรปัจจุบันเมื่อไร? _____

นอกจากเข้าร่วมกับคริสตจักร คุณมีบทบาท หรือหน้าที่รับผิดชอบใดที่คริสตจักร?

คุณเคยเข้าร่วมในศาสนาหรือนิกายอื่นใดในอดีต? กรุณาเล่าถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างเจาะจงในการนับถือศาสนานั้น

ถ้อยคำใดอธิบายถึงความสัมพันธ์ของคุณกับพระเยซูคริสต์ได้ดีที่สุด?

ถ้าไม่สะดวกจะเลือกจากตัวเลือกด้านล่าง ให้เขียนขึ้นได้

- ☐ ฉันติดตามพระเยซูในฐานะเป็นทั้งองค์พระผู้เป็นและพระผู้ช่วยให้รอดของฉัน
- ☐ ฉันสนใจในเรื่องพระเยซูคริสต์และยังเรียนรู้ว่าติดตามพระองค์ไปหมายถึงอะไร
- ☐ ฉันเคยติดตามพระเยซูคริสต์ แต่เดี๋ยวนี้ไม่แล้ว
- ☐ ฉันไม่สนใจติดตามพระเยซูคริสต์ทั้งในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือพระผู้ช่วยให้รอด

ถ้าคุณอธิษฐาน ลองเล่าให้ฟังถึงชีวิตแห่งการอธิษฐานของคุณ

คุณอ่านพระคัมภีร์บ่อยแค่ไหน?

- ☐ ไม่เคยเลย ☐ บางครั้ง ☐ บ่อยครั้ง ☐ ทุกวัน

พระเจ้าทรงมีส่วนใดเกี่ยวข้องกับปัญหาที่คุณกำลังเผชิญอยู่หรือไม่?

อธิบาย

รายการตรวจสอบปัญหา

เราตระหนักว่าคุณไม่อาจพูดถึงปัญหาได้เต็มที่ในแบบฟอร์มเช่นนี้ นี่ก็แค่เริ่มแรก เพื่อให้สามารถเข้าไปสำรวจได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยเหลือได้ ถ้าปัญหาของคุณไม่มีอยู่ในรายการนี้ คุณสามารถเขียนอธิบายได้

☐ ดื่มแอลกอฮอล์มากเกินไป	☐ ซึมเศร้า	☐ แรงกระตุ้น/เฉื่อยชา
☐ ความโกรธ/ก้าวร้าว	☐ ความปรารถนารุนแรง	☐ ลุ่มหลง, แรงกดดัน
☐ กระสับกระส่าย	☐ ไข้ยา	☐ เจ็บปวด โรคเรื้อรัง
☐ ความใส่ใจ/ความตั้งใจ	☐ ปัญหาการกิน	☐ ปัญหาเลี้ยงดูบุตร
☐ ความขมขื่น	☐ อ่อนล้า/เหน็ดเหนื่อย	☐ ปัญหาความสัมพันธ์
☐ เปลี่ยนวิถีชีวิต	☐ ความกลัว	☐ ชอบเพศเดียวกัน
☐ ปัญหาในวัยเด็ก	☐ ปัญหาการเงิน	☐ บกพร่องทางเพศ
☐ การสื่อสาร	☐ รู้สึกผิด	☐ ความต้องการทางเพศ
		สูง / ทำผิดศีลธรรม
☐ ความขัดแย้งในความสัมพันธ์	☐ รู้สึกไม่มั่นคง	☐ นอนไม่หลับ
☐ สับสน	☐ โดดเดี่ยว	☐ มีความคิดรบกวน
☐ การตัดสินใจ	☐ เจ้าอารมณ์	☐ อื่นๆ_____

เล่าถึงภาพรวมของปัญหาด้วยคำพูดของคุณเอง

อธิบายว่าปัญหาใดที่นำคุณมาที่นี่

คุณทำอะไรไปแล้วบ้างกับปัญหานี้?

คุณคาดหวังสิ่งใดในการมาขอคำปรึกษา?

มีเรื่องอื่นอีกหรือไม่ที่เราควรทราบ?

วิธีจดบันทึกอย่างง่าย และการจัดระเบียบข้อมูล

ในหลาย ๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บางทีคุณจำเป็นต้องเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ให้คำปรึกษาโดยไม่ทันตั้งตัวหรือโอกาสรวบรวมข้อมูลใด ๆ แนนอนการจดบันทึกเป็นขั้นตอนที่ต้องทำ การจดบันทึกระหว่างให้คำปรึกษาเป็นสิ่งสำคัญด้วยเหตุผลหลายประการ ช่วยลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นในท่ามกลางผู้คนที่กำลังให้ความช่วยเหลือมีรายละเอียดสำคัญอยู่ในมือ และช่วยให้สะท้อนคิดเพื่ออธิษฐานเผื่อคนที่คุณช่วยเหลือ การบันทึกถ้อยคำสำคัญเพราะใช้วิเคราะห์และช่วยให้แยกแยะประเด็นสำคัญออกจากที่ไม่สำคัญได้

จำไว้ว่า อะไรก็ตามที่เขียนขึ้นระหว่างสถานการณ์ให้คำปรึกษาสามารถนำไปใช้เป็นเอกสารสำคัญในศาลยุติธรรมได้ ดังนั้น จงให้ข้อมูลที่เป็จริงมากที่สุด และอย่าใช้การคาดเดา ตัวอย่างเช่นการบันทึกว่า “รายงานความคิดที่ต้องการฆ่าตัวตายในอดีต แต่มันเ็นจริงในปัจจุบันไม่มีความปรารถนาทำร้ายตนเองอีกแล้ว” ยิ่งดีกว่าเขียนว่า “บุคคลนี้เคยคิดฆ่าตัวตายในอดีต และมีความเป็นไปได้ที่คิดจะฆ่าตัวตายอยู่”

การจัดเตรียม

การรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระเบียบช่วยได้มากเมื่อคุณนำสิ่งที่พูดคุยนั้นกลับมาทบทวนเพื่ออธิบายและสะท้อนคิด เมื่อคุณเตรียมระบบข้อมูลของคุณ การจดบันทึกเป็นสิ่งที่ “มองไม่เห็น” ในแง่ขั้นตอนที่คุณแยกแยะสิ่งที่จดเอาไว้และย้อนกลับไปค้นหาความคิดเดิมแต่แรก เวลาที่ใช้จะสั้นลงและภาระก็เบาลง นี่เป็นตัวช่วยสองสามข้อที่อยากแนะนำ:

- แต่ละกรณีให้คำปรึกษา แยกเอกสารเป็นซองหรือแฟ้มให้เป็นระเบียบเก็บไว้ในที่ ๆ ปลอดภัยและเป็นส่วนตัว
- การจดบันทึกควรเป็นไปตามความถนัดของแต่ละคน แต่ต้องเป็นระเบียบ เราได้วางต้นแบบการจดบันทึกไว้ในหน้าต่อไป จำไว้ว่านี่เป็นเพียงคำแนะนำ ผู้ให้คำปรึกษาแต่ละคนควรมีรูปแบบเป็นของตนเอง
- คุณต้องเตรียมทำตารางที่มีช่องด้านบนและด้านซ้ายของกระดาษก่อนให้คำปรึกษา ด้านบนมีไว้กับการบันทึกข้อมูล และด้านซ้ายสำหรับความคิดที่คุณต้องการสำรวจให้ลึกลงไป หรือคำแนะนำจากพระคัมภีร์ที่ต้องการแบ่งปัน
- บ่อยครั้งการให้คำปรึกษาอาจดึงดูดคุณออกนอกทางโดยไม่รู้ตัว เพื่อจะไม่ยึดกับแผนเดิมมากเกินไปและสร้างตัวช่วยที่ดีเมื่อการสนทนาเริ่มออกนอกเส้นทาง

ด้านบนของตาราง

ข้อมูลสำคัญ เช่น ชื่อ ครั้งที่มารับคำปรึกษา และวันเวลา

ด้านซ้ายของตาราง

ใส่หัวข้อที่จัดเตรียมไว้ใช้สำรวจหรือคำถามไว้ จำไว้ว่า ไม่ว่าหัวข้อใด เราสามารถสำรวจลึกลงไปว่าผู้รับคำปรึกษาตอบสนองอย่างไร—ต่อพระเจ้าต่อตนเอง ต่อผู้อื่น หรือต่อสถานการณ์นั้น ๆ

จอห์น & ซูซี่ เอเวอร์รีแมน	ครั้งที่ 1	5/18/2016
ข้อมูลล่าสุด 1.ขัดแย้งในความสัมพันธ์ อธิบายว่าคุณตอบสนองต่อผู้อื่นอย่างไร คุณต้องการอะไรจากผู้อื่น? ความขัดแย้งนี้มีมานานแค่ไหน? คุณมีความขัดแย้งในตนเองเดียวกันกับผู้อื่นอีกหรือไม่? 2.ความกลัวในที่ทำงาน (จอห์น) อธิบายความกระวนกระวายใจในที่ทำงานของคุณ อะไรคือสิ่งที่คุณกลัวที่สุดในชีวิต? สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งที่บ้านของคุณอย่างไร? 3.ความขมขื่นใจ (ซูซี่) มันเริ่มต้นขึ้นเมื่อไร? อะไรคือสาเหตุ? ควรทำอะไรถึงจะหาย? ใครควรอยู่พระวณะ สตุติ 27 ข้อ 1-3 ประสพการณ์ ความกลัว ข้อ 4-8 มองหาที่ลี้ภัย ข้อ 9-10 ปลอดภัยในความสัมพันธ์กับพระเจ้า ข้อ 11-14 ความเชื่อ ตอบสนอง: ความอดทน ความมั่นใจ ความวางใจ	(จ) เป็นสัจพจน์ที่หาภักษา "เครียดจากที่ทำงาน และแย่งชิงว่าเมื่ออยู่บ้าน" (ซ) 3 ปีแห่งความขัดแย้งตั้งแต่ที่ทำงานที่ใหม่ (จ) "ซูซี่ไม่เข้าใจผมแล้ว และไม่พยายามตั้งใจ" ไม่มีความขัดแย้งจริงจังกับคนอื่น (จ) กลัวที่สุดคือตกงาน ออกไปเดินเตะฝุ่น "เธอไม่รู้หรือว่าผมเป็นยังงี้ แร่กดดันที่ท้องเอาชีวิตให้รอดขยโลกใบนี้" (กลัวความล้มเหลว) (ซ) จอห์นพูดแบบนี้ตลอดเวลา อารมณ์เสียเวลาถามถึงงาน "เรารับการวิพากษ์วิจารณ์ไม่ได้เลย" (จ) "ซูซี่เป็นคนที่ชอบวิพากษ์วิจารณ์" - ว่าผมเป็นใคร - เรื่องเงิน - เรื่องน้ำหนักตัว (ซ) ทอสนองในแบบเข้ามาคลุม จ) (ซ) "ขออย่าทำตัวดีเกินไป" - ไม่ได้สนใจผมเลย -หมกมุ่นอยู่กับตัวเองและปัญหาของตัวเอง	

คุณอาจใส่เค้าโครงย่อ ๆ ของการสำรวจ/คำสั่งในพระคัมภีร์ เปิดพระคัมภีร์และถามคำถามเพื่อดูว่าเขาสังเกตเห็นสิ่งใดจากพระวจนะในตอนนั้น คุณอาจเขียนลงไปและมอบให้เป็นการบ้าน

แกนหลัก

ส่วนของแกนหลักคือ การจดบันทึกระหว่างให้คำปรึกษา ไม่จำเป็นต้องจดเป็นแนวนอน อาจจดตามที่คุณถนัด ด้านล่างคือ ตัวช่วยให้ยังคงเป็นระเบียบขณะที่ต้องจดอย่างรวดเร็ว:

(จ) และ (ข) เพื่อแยกแยะระหว่างผู้ขอคำปรึกษาที่มาเป็นคู่ ให้เขียนชื่อพวกเขาเป็นตัวย่อ และวงรอบชื่อไว้ตามหลังข้อมูลที่ได้รับจากแต่ละคน

“ ” ใช้เครื่องหมาย เปิด/ปิด สำหรับคำพูดที่สำคัญอื่น ๆ สามารถเขียนสรุปย่อๆ จากสิ่งที่ผู้รับคำปรึกษาพูด

() วงเล็บใช้สำหรับความคิดเห็นส่วนตัวของคุณระหว่างให้คำปรึกษา คุณมักสังเกตเห็นบางสิ่งที่น่าสนใจที่ควรจดไว้เพื่อไม่ให้ลืม วงเล็บจะทำให้คุณแน่ใจว่าเป็นความคิดเห็นของคุณ ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ผู้ขอคำปรึกษาพูด

ขั้นตอนการจัดการกับข้อมูล

หลังจบการให้คำปรึกษาคุณอาจกลับมาทบทวนสิ่งที่จดไว้ สิ่งแรกที่ต้องทำคือทูลขอพระปัญญาจากพระเจ้า และค้นหาพระวจนะที่ควรนำมาใช้ คุณต้องการข้อมูลเชิงลึกของทั้งผู้ที่มีความทุกข์ และความบาปที่คุณสังเกตเห็น—ในภาพรวมถามว่าอะไรคืออุปสรรคขัดขวางพวกเขาจากการตอบสนองต่อผู้อื่น ต่อตนเอง และต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยหัวใจที่มีความรักและความเชื่อในพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์

ขณะทำสิ่งนี้ นำข้อมูลที่คุณจดไว้มาทบทวน มองหาแนวความคิดหลักจากข้อมูลที่คุณบันทึก วิธีที่จะทำสิ่งนี้คือ ใช้วงกลม-และ-ใส่ตัวเลข

1. วงกลมล้อมถ้อยคำหรือข้อเท็จจริงที่สำคัญที่สุด
2. ดูแนวความคิดว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ถึงจุดนี้คุณอาจไม่ต้องตั้งชื่อให้กับแนวความคิด แต่ให้ใส่ตัวเลขกำกับไว้ข้างหน้าแต่ละแนวความคิดแทน
3. นำตัวเลขเดียวกันไปใส่กำกับไว้กับข้อมูลเดียวกันทิ้งไว้
4. เขียนรายชื่อแนวความคิดต่าง ๆ ลงท้ายกระดาษยันที่ที่สำเร็จ
5. อธิษฐานขอหลักการจากพระวจนะสำหรับแนวความคิดที่ได้จากการให้คำปรึกษา เชื่อมโยงข้อมูลเชิงลึกที่ได้จากพระวจนะให้เข้ากับข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์เสมอ ขณะเดียวกันให้คิดถึงความเป็นไปได้ที่จะนำพระวจนะมาใช้ในขอบเขตที่กว้างกว่าเท่าที่ทำได้
6. นำแนวความคิดที่ได้นี้ไปใส่ไว้ในช่องด้านซ้ายของตารางจดบันทึกที่เตรียมไว้สำหรับการพบกันครั้งต่อไป

คำขอบคุณพิเศษ

ใจที่เต็มด้วยการขอบพระคุณควรเป็นเหมือนลมหายใจของเรา พระเจ้าทรงเป็นแหล่งแห่งสิ่งดีงามทุกอย่าง และเราซาบซึ้งในพระคุณที่ทรงมีต่อเรา พระคุณนี้สำแดงออกอย่างสูงสุดในพระบุคคลและพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ผู้ทรงรักเรา และประทานพระองค์เองเพื่อเรา แม้แต่ชีวิตทั้งสิ้นขออุทิศมอบให้พระองค์เพื่อเป็นการสำนึกในพระคุณ แม้ไม่อาจเทียบได้กับของประทานล้ำค่าที่ทรงมอบให้เรา

เราขอบคุณสำหรับบริษัท 9Marks ที่เปิดพื้นที่ที่ยอดเยี่ยมนี้นี้ให้เราได้แบ่งเบาภาระในการช่วยเหลือพี่น้องศิษยาภิบาล เพื่อเลี้ยงดูสมาชิกของพวกเขาได้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อนรักของเรา ไรอัน โจนาธาน มาร์ค และ บ็อบบี้ และเช่นกัน ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ Crossway ด้วยเหตุผลเดียวกัน

เราได้รับทั้งพระพรและโอกาสในการรับใช้คริสตจักรที่นามัทธิศจรรย คลิฟ ตอนแบ็บติสต์ และแคปปิตอลฮิลแบ็บติสต์ เราแต่ละคนแบกรับภาระเคียงข้างไปด้วยกันกับทีมที่พิเศษสุด ที่บุรุษและสตรีของพระเจ้าต่างก็มีสิทธิพิเศษได้ทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในชีวิต และขอขอบคุณวิทยาลัยพระคริสตธรรมเข้าเทิร์นแบ็บติสต์ และการทุ่มเทที่มีให้กับคริสตจักรท้องถิ่น

และในทุกท่านที่สมควรได้รับคำขอบคุณ คุณซาร่าห์ทั้งสองของเราสมควรได้รับส่วนที่ใหญ่ที่สุด มิสซิสปีแอร์ และมิสซิสเรู ถ้าไม่มีคุณ ชีวิตพวกเราคงจะลำบากสาหัส แต่เมื่อมีพวกคุณ ทุกอย่างก็ลงตัวอย่างสวยงาม

ค ร ร ช นี พ ร ะ ว จ น :

ปฐมกาล

1:26-28 61

สดุดี

13 67

13:1 67

13:3 67

13:5-6 67

27 146

27:1-3 146

27:4-8 146

27:9-10 146

27:11-14 146

56:3-4 36

73:1-28 81

สุภาพษิต

4:23 63

18:2 49, 62

18:13 49

18:17 40

20:5 49, 63

อิสยาห์

53:3 30

55:10-11 98

เยเรมีย์

9:23-24 52, 79

เพลงคร่ำครวญ

3:1-25 65

เอเสเคียล

34 128

มัทธิว

6:7-13 31

12:34 63

18:15-20 109

มาระโก

9:24 37

10:43-45 114

ลูกา

6:27-36 51

6:43-45 63

15:11-32 60

ยอห์น

10:10 38

13:16 30

13:34-35 105

21:15-19 25

21:19 25

กิจการ

9:15-16 27

9:20-25 27

13:4 27

13:14 27

14:1 27

14:6-7 27

โรม

1:16-17	37
1:16-32	77
6:22-23	37
8:18-25	51, 65
8:29	61
8:29-30	38
8:31-38	80
10:14-16	77
10:17	32, 51, 77
12:9-21	109
12:10	105
12:17-21	51
13:14	51
13:8-10	51
15:7	105
15:13	65
15:14	105

1 โครินธ์

5:1-5	109
-------	-----

2 โครินธ์

1	36, 49
11:23-30	28

กาลาเทีย

4:11	32
5:6	114
5:19-20	124
6:1-2	40
6:7-8	95
6:7-10	83

เอเฟซัส

1:18-19	65
2:4-10	80
2:14-18	65
4:15-16	105
4:22-24	38
4:26	36
4:32	106
5:1	37
6:17	114

ฟิลิปปี

1:6	39, 76, 95
2:1-8	51
2:4	29
2:5	29
2:5-8	61
2:6	29
2:7	29
2:8	29
2:12-13	76, 94

2:16	32
3:3-16	52
4:3-16	80
4:4-13	51

โคโลสี

1:9-10	52
1:21-23	65
1:28-29	32
1:29	34
3:15-17	94
3:16	49

IX 9Marks

เสริมสร้างคริสตจักรให้เข้มแข็ง

คริสตจักรของคุณเข้มแข็งหรือไม่?

พันธกิจในนัมมาร์คเกิดขึ้นเพื่อเสริมสร้างผู้นำคริสตจักรด้วยวิสัยทัศน์ที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์และทรัพยากรความรู้ที่ใช้ได้ในทางปฏิบัติ เพื่อสำแดงพระเกียรติสิริของพระเจ้าต่อบรรดาประชาชาติผ่านทางคริสตจักรที่เข้มแข็ง

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายนี้ เราจึงต้องการช่วยให้คริสตจักรเติบโตขึ้นในสัญลักษณ์ 9 ประการของคริสตจักรที่เข้มแข็งซึ่งมักจะถูกมองข้าม อันได้แก่

1. การเทศนาแบบอรรถาธิบาย
2. หลักคำสอนแห่งชาวประเสริฐ
3. ความเข้าใจที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์เรื่องการกลับใจเชื่อและการประกาศข่าวประเสริฐ
4. การเป็นสมาชิกคริสตจักรที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
5. การลงวินัยคริสตจักรที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
6. ภาระใจในเรื่องการสร้างสาวกและการเติบโตที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
7. การเป็นผู้นำคริสตจักรที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
8. ความเข้าใจเรื่องการอธิษฐานที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
9. ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติสำหรับงานมิชชันที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์

พันธกิจในนัมมาร์คเขียนบทความ หนังสือ บทวิเคราะห์หนังสือ และวารสารออนไลน์ เราจัดการประชุม บันทึกการสัมภาษณ์ และผลิตทรัพยากรความรู้ในรูปแบบอื่นๆ เพื่อเตรียมคริสตจักรให้พร้อมสำหรับการสำแดงพระเกียรติสิริของพระเจ้า

เชิญเข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเราเพื่อค้นหาเนื้อหาสาระต่างๆ ที่มีมากกว่า 40 ภาษาทั่วโลก และลงทะเบียนเพื่อรับวารสารออนไลน์ของเราฟรี ตรวจสอบรายการเว็บไซต์ที่เป็นภาษาอื่นทั้งหมดของเราได้ที่:

9marks.org/about/international-efforts

เกศบวรณสาร

พันธกิจ

เกศบวรณสารเป็นโครงการภายใต้มูลนิธิมิชชั่นพระคุณของแบปติสต์ในประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมคริสตจักรไทยเกี่ยวกับวรรณกรรมพระคัมภีร์เชิงปฏิรูปเพื่อถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้า เราปรารถนาที่จะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์หนังสือวรรณกรรมและแหล่งข้อมูลของหนังสือต่างๆ เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระคริสต์และส่งเสริมหลักการของพระคัมภีร์

วิสัยทัศน์

เราปรารถนาที่คริสเตียนไทยรายบุคคลเพื่อเติบโตขึ้นในความเชื่อและรู้สึกมีความมั่นใจในการเสวนากับคนอื่นๆ ในเรื่องพระเยซูคริสต์เราปรารถนาที่จะหนุนใจคนทั่วไปที่กำลังศึกษาหรืออยากศึกษาคริสตศาสนาเป็นครั้งแรกให้สามารถเจาะลึกลงไปข้างในได้ และเราอยากช่วยเหลือผู้คนภายนอกคริสตจักรที่กำลังตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาและเห็นความเชื่อมโยงเกี่ยวกับคริสตศาสนาเรามุ่งมั่นที่จะแบ่งปันแนวความคิดแบบคริสเตียนที่เป็นนวัตกรรมใหม่เพื่อให้ผู้คนจากทุกภูมิหลังสามารถมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียนได้

ติดต่อ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ได้ที่:

www.GraceBannasan.com

facebook.com/gracebannasan

[@gracebannasan](https://line.me/@gracebannasan)

instagram/gracebannasan

แนะนำสำหรับศิษยาภิบาล ก้าว-ต่อ-ก้าว

“นี่เป็นคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างน่าทึ่งแก่ศิษยาภิบาลในการให้คำปรึกษา เปี่ยมด้วยสติปัญญาจากพระคัมภีร์สำหรับศิษยาภิบาลมือใหม่หรืออาวุโส ศิษยาภิบาลทุกท่านจำเป็นต้องมีหนังสือเล่มนี้”

อาร์ อัลเบิร์ต ไคท์เลอร์ จูเนียร์ ประธานและศาสตราจารย์ของโจเซฟ อีเมอร์สัน บราวน์
ผู้อำนวยการศาสนศาสตร์คริสเตียน แห่งวิทยาลัยพระคริสตธรรมเซาท์เทิร์นแบปติสต์

“หนังสือเล่มนี้ยอดเยี่ยมต่อพระเจ้า เต็มด้วยความคิด และความเป็นจริงเกี่ยวกับผู้คน เป็นการเขียนที่ชัดเจน เรียบง่าย และคำแนะนำก็เหมาะสม”

เควิต โฟว์ลิสัน กรรมการบริหาร มูลนิธิการให้คำปรึกษาและการศึกษาคริสเตียน

“เป็นหนังสือที่ศิษยาภิบาลจะรับฟังจากสมาชิกและพูดคุยกับพวกเขาอย่างไร เป็นหนังสือที่บอกว่าเราควรทำอย่างไร เป็นแนวทางตามพระคัมภีร์ชัดเจน เหมาะสม และให้ความสดใหม่”

มาร์ค เดเวอร์ ศิษยาภิบาลอาวุโส คริสตจักรฮิลแบปติสต์ วอชิงตัน ดีซี ประธานของ 9Marks

“ถ้าคุณเป็นศิษยาภิบาลที่รู้สึกเกินจะรับมือกับการเลี้ยงดูที่วิกฤตินี้ไวปอร์ และเรซูจะช่วยให้คุณที่พึ่งพิงได้ และนำคุณฝ่าความยุ่งยากนั้นไป”

อีค แลมเบิร์ก กรรมการบริหาร สมาคมผู้ให้คำปรึกษาศาสนาพระคัมภีร์ ผู้ประพันธ์:
Finally Free, Fighting for Purity with the Power Grace

“เป็นหนังสือที่ดีที่สุดในการเริ่มต้นให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาล ผมอ่าน – และอ่านหลายรอบ พูดอย่างจริงใจ การอ่านนี้เท่ากับการอบรมอย่างน้อยสองหลักสูตรที่ยอดเยี่ยมในหัวข้อการให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาลที่วิทยาลัยพระคริสตธรรม”

โรเบิร์ต ดับบลิว เคลล์เมน รองประธาน สถาบันพัฒนา: ประธาน แผนกให้คำปรึกษา
ตามพระคัมภีร์ วิทยาลัยพระคัมภีร์คริสตโรดส์ ผู้ประพันธ์ Gospel-Centered Counseling

เจเรมี ปีเออร์ (PhD, วิทยาลัยพระคริสตธรรมเซาท์เทิร์นแบปติสต์) ทำหน้าที่ประธานแผนกให้คำปรึกษาตามแนวทางพระคัมภีร์ และด้านจิตวิญญาณตามแนวทางพระคัมภีร์ รวมถึงเป็นคนดีวิทยาลัยเซาท์เทิร์นแบปติสต์ และเป็นศิษยาภิบาลประจำคริสตจักรคัลฟิฟอนแบปติสต์ หลุยส์วิลล์ เคนทักกี

ดีแวก อิส (PhD, วิทยาลัยพระคริสตธรรมเซาท์เทิร์นแบปติสต์) ทำหน้าที่เป็นศิษยาภิบาลในการให้คำปรึกษาตามแนวทางพระคัมภีร์ และพันธกิจครอบครัวที่คริสตจักรแคปปิตอลฮิลแบปติสต์ในวอชิงตัน ดีซี และเป็นประธานคณะกรรมการพันธมิตเพื่อการให้คำปรึกษาตามแนวทางพระคัมภีร์

eBook

ISBN 9786169414094

